KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2020/1408

2020 m. spalio 6 d.

kuriuo tam tikriems importuojamiems Indonezijos, Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės karštai valcuotiems nerūdijančiojo plieno lakštams ir ritiniams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis antidempingo muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2019 m. rugpjūčio 12 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi Reglamento (ES) 2016/1036 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl tam tikrų į Sąjungą importuojamų Indonezijos, Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR arba Kinija) ir Taivano (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių (toliau – tiriamasis produktas). Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie inicijavimą (toliau – pranešimas apie inicijavimą) ([2]).

(2) Komisija tyrimą inicijavo gavusi skundą, kurį keturių Sąjungos gamintojų, kurie pagamina visą tiriamąjį produktą Sąjungoje, vardu 2019 m. birželio 28 d. pateikė Europos plieno asociacija (toliau – „Eurofer“ arba skundo pateikėjas). Skunde pateikta pakankamai nagrinėjamųjų šalių vykdomo dempingo ir jo daromos materialinės žalos įrodymų, pagrindžiančių tyrimo inicijavimą.

1.2. Registracija

(3) Komisija Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2020/104 ([3]) nustatė nagrinėjamųjų šalių kilmės ir iš šių šalių siunčiamo importuojamo tiriamojo produkto registracijos reikalavimą. Importuojami produktai neberegistruojami po 5 konstatuojamojoje dalyje nurodytų laikinųjų priemonių įsigaliojimo.

1.3. Laikinosios priemonės

(4) Pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnį 2020 m. kovo 18 d. Komisija šalims pateikė siūlomų muitų santrauką ir išsamią informaciją apie dempingo skirtumo ir skirtumo, tinkamo Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, apskaičiavimą. Suinteresuotosios šalys buvo paragintos per tris darbo dienas pateikti pastabų dėl skaičiavimų tikslumo. Atsižvelgiant į gautas pastabas buvo pataisyti vieno Taivano eksportuojančio gamintojo skaičiavimai. Dėl Indonezijos ir Kinijos eksportuojančių gamintojų pateiktų pastabų skaičiavimai nebuvo taisomi.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21.

([2]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos, Taivano ir Indonezijos kilmės karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių inicijavimą (OL C 269I, 2019 8 12, p. 1).

([3]) 2020 m. sausio 23 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/104, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti tam tikrus importuojamus Kinijos Liaudies Respublikos, Taivano ir Indonezijos kilmės karštai valcuotus nerūdijančiojo plieno lakštus ir ritinius (OL L 19, 2020 1 24, p. 5).

(5) 2020 m. balandžio 8 d. Komisija Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2020/508 ([4]) (toliau – laikinasis reglamentas) į Sąjungą importuojamiems Indonezijos, KLR ir Taivano kilmės karštai valcuotiems nerūdijančiojo plieno lakštams ir ritiniams nustatė laikinąjį antidempingo muitą.

(6) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 27 konstatuojamojoje dalyje, atliekant dempingo ir žalos tyrimą buvo nagrinėjamas 2018 m. liepos 1 d. – 2019 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL), o tiriant žalai svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2016 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

1.4. **Tolesnė procedūra**

(7) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nustatytas laikinasis antidempingo muitas (toliau – pirminis faktų atskleidimas), per laikinojo reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą skundo pateikėjas, vienas nagrinėjamojo produkto naudotojas, viena importuotojų asociacija, du Indonezijos, trys Kinijos ir du Taivano eksportuojantys gamintojai bei Kinijos ir Indonezijos vyriausybės pateikė pastabų raštu dėl negalutinių išvadų.

(8) Šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Klausymas dalyvaujant skundo pateikėjui įvyko 2020 m. gegužės 5 d., o klausymas dalyvaujant eksportuojančiam gamintojui „Walsin Lihwa Co." (toliau – „Walsin") – 2020 m. balandžio 22 d. 2020 m. gegužės 19 d. Komisija išsiuntė vienam Sąjungos gamintojui papildomo faktų atskleidimo dokumentą dėl individualaus jo tikslinės kainos apskaičiavimo. 2020 m. gegužės 25 d. gauta pastabų dėl to papildomo faktų atskleidimo dokumento.

(9) Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą į Sąjungą importuojamiems Indonezijos, KLR ir Taivano kilmės karštai valcuotiems nerūdijančiojo plieno lakštams ir ritiniams (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo nustatytas laikas, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo.

(10) Pastabų gauta iš Kinijos vyriausybės ir Indonezijos vyriausybės, dviejų Indonezijos, dviejų Kinijos ir vieno Taivano eksportuojančio gamintojo, skundo pateikėjo ir vieno naudotojo. Skundo pateikėjui buvo surengti du klausymai: vienas dalyvaujant Komisijos tarnyboms ir vienas 2020 m. rugpjūčio 12 d. – dalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui. Po to klausymo skundo pateikėjui buvo pateiktas papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumentas dėl analizės elemento, susijusio su poveikiu Europos bendrovių tiekimo grandinėms atliekant Sąjungos interesų patikrinimą pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį (žr. 6.2.3.3 skirsnį). Be to, atsižvelgiant į gautas pastabas Kinijos eksportuojantiems gamintojams „Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd." (toliau – FSS) ir „Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd." (toliau – STSS) buvo pateikti papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumentai dėl priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimų. Be to, Komisijai priėmus FSS tvirtinimą, nurodytą 143 konstatuojamojoje dalyje, šiai bendrovei buvo pateiktas papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumentas dėl peržiūrėto dempingo skirtumo skaičiavimo.

1.5. **Atranka**

(11) Kadangi pastabų dėl atrankos negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 9–19 konstatuojamosios dalys.

1.6. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(12) Kadangi pastabų dėl tiriamojo laikotarpio ir nagrinėjamojo laikotarpio negauta, patvirtinta laikinojo reglamento 26 konstatuojamoji dalis.

1.7. **Pirminio ir galutinio faktų atskleidimo išsamumas**

(13) Kinijos eksportuojantis gamintojas FSS paprašė atskleisti pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų procentinę dalį, naudotą nustatant Sąjungos pramonės tikslinę kainą. Be to, FSS ir eksportuojantis gamintojas STSS paprašė atskleisti Sąjungos gamintojų pardavimo apimtį, vieneto pardavimo kainas ir nežalingas kainas bei priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis sumas, susijusias su kiekvienu modeliu, teigdami, kad tai įprasta praktika atliekant prekybos apsaugos tyrimus. Tie tvirtinimai buvo atmesti, nes daugumos rūšių

([4]) 2020 m. balandžio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/508, kuriuo tam tikriems importuojamiems Indonezijos, Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės karštai valcuotiems nerūdijančiojo plieno lakštams ir ritiniams nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 110, 2020 4 8, p. 3).

produktus gamina vienas ar du iš atrinktų gamintojų. Taigi atskleidus kiekvienos rūšies produkto pardavimo apimtį ar kainas būtų atskleisti bendrovės konfidencialūs duomenys. Kalbant apie atrinktų gamintojų PBA išlaidas, tokie duomenys, kuriuos pateikė bendradarbiaujantys Sąjungos gamintojai ir patikrino Komisija, pagal savo pobūdį yra konfidencialūs, todėl jų negalima atskleisti pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį.

(14) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos eksportuojantys gamintojai FSS ir STSS pakartojo savo prašymą suteikti daugiau informacijos apie priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimus, visų pirma jie paprašė su konkrečiomis produktų rūšimis susijusios informacijos apie Sąjungos pramonės pardavimo apimtį ir pardavimo kainas bei priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis pagal produkto rūšį. Kalbant apie kitų šalių pateiktų konfidencialių duomenų apsaugos ribas, dviem prašančiosioms šalims buvo pateiktas papildomo faktų atskleidimo dokumentas nurodant indeksus ar intervalus. Jokių kitų pastabų negauta.

2. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities

(15) Po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo naudotojas „Marcegaglia Specialities S.p.A.“ (toliau – „Marcegaglia“) pakartojo savo tvirtinimą, nurodytą laikinojo reglamento 39 konstatuojamojoje dalyje, kad į tyrimo aprėptį nereikėtų įtraukti juodųjų ritinių. „Marcegaglia“ priminė apie juodųjų ir baltųjų ritinių paviršiaus šiurkštumo ir paviršiaus apdailos skirtumus bei estetinės išvaizdos ypatumus. Nurodydama laikinojo reglamento 44 konstatuojamosios dalies paskutinį sakinį bendrovė „Marcegaglia“ tvirtino, kad, kalbant apie pakeičiamumą, tam tikros pramoninės naudojimo paskirties atveju baltųjų ritinių negalima pakeisti juodaisiais ritiniais. „Marcegaglia“ taip pat pridūrė, kad juodieji ritiniai neatitinka baltiesiems ritiniams keliamų aukšto slėgio ir korozijos reikalavimų.

(16) Be to, „Marcegaglia“ teigė, kad bet kokia priemonių vengimo rizika, nurodyta laikinojo reglamento 44 konstatuojamojoje dalyje, atrodo mažai tikėtina, nes juodieji ir baltieji ritiniai yra skirti skirtingų kategorijų pirkėjams, todėl tiesiogiai vieni su kitais nekonkuruoja ir yra tiesiogiai atpažįstami; Komisija galėtų nustatyti konkrečius TARIC kodus dviejų produktų kodams, kad būtų išvengta bet kokios priemonių vengimo rizikos.

(17) Nurodydama laikinojo reglamento 45 konstatuojamąją dalį „Marcegaglia“ paprašė Komisijos atskleisti juodųjų ritinių kiekį, kurį Sąjungos pramonė pardavė kitiems nei „Marcegaglia“ pirkėjams. Komisija neturi produkto rūšies lygmens informacijos apie visą Sąjungos pramonę; ji turi šią informaciją tik apie atrinktus gamintojus. Bet kuriuo atveju produkto rūšies lygmens pardavimo informacija pagal savo pobūdį yra konfidenciali, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 19 straipsnio 1 dalyje, todėl jos atskleisti negalima.

(18) Tokiomis pačiomis aplinkybėmis Indonezijos eksportuotojai ITSS ir GCNS tvirtino, kad Komisija turėtų naudoti su juodaisiais ritiniais susijusį Sąjungos pramonės pelno dydį tik atskiram žalos skirtumui apskaičiuoti, nes Indonezijos eksportuojami produktai buvo beveik išimtinai juodieji ritiniai, kurių pelno dydis buvo mažesnis, nes juodieji ritiniai yra pusgaminiai.

(19) Dėl šių tvirtinimų Komisija pažymėjo, kad tiriamasis produktas buvo apibrėžtas pranešimo apie inicijavimą 2 skirsnyje remiantis skunde pateikta apibrėžtimi. Skundo pateikėjas nurodė produktus, kuriuos gamina ir parduoda atitinkamas pramonės sektorius ir kuriuos importuojant iš nagrinėjamųjų šalių buvo vykdomas dempingas ir padaryta žala.

(20) Kalbant apie tvirtinimus dėl juodųjų ritinių neįtraukimo, laikinojo reglamento 44–46 konstatuojamosiose dalyse Komisija paaiškino, kodėl toks neįtraukimas yra nepagrįstas.

(21) Remiantis laikinajame reglamente pateiktais argumentais, tiriamuoju laikotarpiu juodųjų ritinių pardavimas laisvojoje rinkoje sudarė [20–30] % ([5]) viso pardavimo laisvojoje rinkoje. Be to, neįtraukus juodųjų ritinių į tyrimo aprėptį kiltų pavojus visam Sąjungos pramonės „žaliajam“ žiediniam verslo modeliui, pagal kurį nagrinėjamasis produktas turi būti gaminamas iš parduoti ar perdirbti į galutinės grandies produktus skirto nerūdijančiojo plieno laužo. Iš tikrųjų tokiomis aplinkybėmis reikšmingas neigiamas poveikis tikriausiai bus padarytas ir Sąjungos pramonės baltųjų nerūdijančiojo plieno ritinių ir tolesnių galutinės grandines produktų gamybos gyvybingumui, nes baltieji ritiniai Sąjungoje būtų vis dažniau gaminami iš juodųjų ritinių, dempingo kaina gaminamų nagrinėjamosiose šalyse mažiau aplinką tausojančiu būdu. Atsižvelgiant į spartų importo dempingo kaina didėjimą, dėl tokių pokyčių vidutinės trukmės ir ilgalaikiu laikotarpiu Sąjungos pramonė būtų priversta uždaryti svarbias

([5]) Tikslių skaičių negalima pateikti neatskleidžiant konfidencialios informacijos. Intervalas laikomas tiksliu atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių šiame tyrime pateiktą informaciją.

gamybos linijas. Taigi tokie dideli padariniai būtų susiję ne tik juodųjų ritinių gamyba iš nerūdijančiojo plieno laužo, nes baltųjų ritinių ir tolesnių galutinės grandies produktų naudotojai ir toliau turėtų galimybę pirkti šiuos produktus gerokai mažesne dempingo kaina. Todėl sąžiningos konkurencijos sąlygos Sąjungos karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių rinkoje ir galutinės grandies rinkose labai sumažėtų, jeigu juodieji ritiniai nebūtų įtraukti, ir Sąjungos pramonė patirtų žalą.

(22) Be to, Komisija pažymėjo, kad prekybos apsaugos tyrimui ji įprasta tvarka suskirsto tiriamąjį produktą į skirtingus modelius ir tipus (pagal produkto kontrolės numerius PKN), kad būtų galima užtikrinti sąžiningą jų palyginimą nustatant dempingą ir žalą. Pagal nustatytus PKN paprastai atskiriami įvairių dydžių modeliai, kuriems būdingos skirtingos savybės, bet kiekvienas iš jų priskiriamas tiriamajam produktui. Šiuo atveju karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių apdaila taip pat nurodoma pagal priešpaskutinį PKN ženklą, t. y. B reiškia „juodieji“, o W – „baltieji“. Taigi, priverstiniam kainų mažinimui, priverstiniam pardavimui mažesnėmis kainomis ir dempingui nustatyti užtikrinamas sąžiningas palyginimas, nes juodieji ritiniai nėra lyginami su baltaisiais ir atvirkščiai.

(23) Galiausiai Komisija pažymėjo, kad Sąjungos gamintojai ir nagrinėjamųjų šalių eksportuojantys gamintojai taiko vertikaliosios integracijos verslo modelį, aprėpiantį ir juodųjų, ir baltųjų ritinių gamybą. Tai reiškia, kad toks gamintojas gali pasirinkti, ar parduoti juoduosius ar baltuosius ritinius laisvojoje rinkoje.

(24) Po galutinio faktų atskleidimo „Marcegaglia“ vėl paprašė atskleisti Sąjungos gamintojų pirkėjų skaičių ir juodųjų ritinių kiekius, kuriuos Sąjungos pramonė pardavė pervalcuotojams, išskyrus „Marcegaglia“, 2018 m. ir tiriamuoju laikotarpiu. Komisija priminė, kad ši informacija yra konfidencialaus pobūdžio. Tačiau Komisija galėjo pateikti informatyvią santrauką, kad tiriamuoju laikotarpiu [1–2] atrinkti Sąjungos gamintojai pardavė [2–4] pirkėjams [150 000–180 000] ([6]) tonų juodųjų ritinių.

(25) „Marcegaglia“ taip pat teigė, kad atliekant tyrimą buvo patvirtinta, jog, išskyrus tik „Marcegaglia“, Sąjungoje praktiškai nebuvo laisvosios juodųjų ritinių rinkos, ir kritikavo Komisiją, kad ši nepadarė jokios išvados remdamasi šia itin svarbia aplinkybe. Nuspręsta, kad ši kritika nėra pagrįsta. Vien tuo, kad „Marcegaglia“ yra svarbiausia juodųjų ritinių naudotoja Sąjungos rinkoje, negalima pateisinti specialiojo režimo taikymo juodiesiems ritiniams arba juodųjų ritinių neįtraukimą į nagrinėjamojo produkto apibrėžtąją sritį.

(26) Po galutinio faktų atskleidimo „Marcegaglia“ taip pat nurodė 21 konstatuojamąją dalį ir teigė, kad jos importuojami juodieji ritiniai naudojami tik kaip žaliava galutinės grandies produktams (šaltai valcuotiems nerūdijančio plieno produktams, nerūdijančiojo plieno vamzdžiams) gaminti. „Marcegaglia“ nenaudojo juodųjų ritinių baltiesiems ritiniams gaminti, kad parduotų juos Sąjungos laisvojoje rinkoje. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ji teigė, kad Komisijos tvirtinimo, jog neįtraukus juodųjų ritinių į priemonių taikymo sritį baltieji ritiniai būtų vis daugiau gaminami Sąjungoje iš juodųjų ritinių, dempingo kaina gaminamų nagrinėjamosiose šalyse mažiau aplinką tausojančiu būdu, svarbą sunku suvokti.

(27) Šis tvirtinimas turėjo būti atmestas. Jeigu juodiesiems ritiniams nebūtų nustatyti muitai, Sąjungos gamintojai tikriausiai patirtų bent netiesioginę žalą galutinės grandies rinkoje, kurioje jie konkuruoja su „Marcegaglia“. Tuomet galima tikėtis, kad Sąjungoje padidės atkaitinimo ir ėsdinimo (tai procesas, kurį vykdant juodieji ritiniai paverčiami baltaisiais) pajėgumai, visų pirma pigius importuojamus juoduosius ritinius paverčiant baltaisiais ritiniais ir taip darant žalą Sąjungos pramonei, kuri investavo nemažai išteklių, kad taptų visiškai integruota. Jeigu Sąjungos pramonė taip konkuruoti nebegalės, ji bus priversta pradėti naudotis pigiais dempingo kaina importuojamais produktais ir faktiškai atsisakyti savo integruoto ir labiau aplinką tausojančio verslo modelio.

(28) Todėl tvirtinimai, kad juodųjų ritinių nereikia įtraukti į tyrimo aprėptį, buvo atmesti.

(29) Kelios šalys pakartojo tvirtinimą, kad į tyrimo aprėptį nereikėtų įtraukti daugiau nei 1 800 mm pločio ritinių. Tų šalių teigimu, plotis daro poveikį savybėms, kaip antai atsparumui slėgiui.

(30) Dėl laikinojo reglamento 47 ir 48 konstatuojamosiose dalyse išdėstytų priežasčių šie tvirtinimai buvo atmesti.

([6]) Tikslių skaičių negalima pateikti neatskleidžiant konfidencialios informacijos. Intervalas laikomas tiksliu atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių šiame tyrime pateiktą informaciją.

2.2. **Išvada**

(31) Kadangi jokių kitų pastabų dėl produkto apibrėžtosios srities negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 39–46 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas, kaip paaiškinta 19–30 konstatuojamosiose dalyse.

3. DEMPINGAS

3.1. Indonezija

(32) Po pirminio faktų atskleidimo Komisija gavo pastabų iš Indonezijos eksportuojančių gamintojų „PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry“ (toliau – GCNS) ir „PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel“ (toliau – ITSS) bei skundo pateikėjo „Eurofer“ (toliau – 2020 m. gegužės 4 d. pastabos) dėl su dempingu susijusių nustatytų faktų dėl Indonezijos eksportuojančių gamintojų. Be to, 2020 m. vasario 7 d. „Eurofer“ pateikė pastabų dėl Indonezijos eksportuojančių gamintojų dempingo apskaičiavimo (toliau – 2020 m. vasario 7 d. pastabos), į kurias dėl tyrimo laiko buvo neįmanoma atsižvelgti laikinajame reglamente.

(33) Į visas pastabas, įtrauktas į 32 konstatuojamojoje dalyje nurodytas pastabas, atsakoma šiame reglamente.

3.1.1. *Eksportuojantys gamintojai*

(34) Kadangi pastabų dėl Indonezijos eksportuojančių gamintojų ir su jais susijusių Indonezijos Morovalio pramonės parke (toliau – IMIP) įsisteigusių tiekėjų aprašymo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 50 ir 51 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

3.1.2. *Pagrindinio reglamento 18 straipsnio taikymas*

(35) Išsami informacija apie pagrindinio reglamento 18 straipsnio taikymo priežastis pateikta laikinojo reglamento 52–63 konstatuojamosiose dalyse.

(36) 2020 m. vasario 7 d. pastabose „Eurofer“ teigė, kad visą Indonezijos eksportuojančių gamintojų pateiktą informaciją reikėtų atmesti, nes jos negalima laikyti patikima neatskleidus išsamios informacijos apie susijusias bendroves ir nebendradarbiaujant nustatytoms susijusioms bendrovėms, gaminančioms ir parduodančioms nagrinėjamąjį produktą arba tiekiančioms gamybos procese naudojamas žaliavas.

(37) Be to, „Eurofer“ tvirtino, kad Komisija neturėtų taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalies nuostatų. Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjas nurodė ankstesnę Europos Sąjungos Teisingumo Teismo ([7]) ir Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) Apeliacinio komiteto ([8]) teismų praktiką.

(38) Šie tvirtinimai buvo atmesti. Komisija nusprendė, kad eksportuojantys gamintojai įdėjo daug pastangų, kad pateiktų pakankamai informacijos apie ryšius su savo tiekėjais ir pirkėjais. Vis dėlto dėl pagrindinio akcininko sprendimų ir mažesnių akcininkų ryšių su tam tikrais susijusiais pirkėjais tos pastangos buvo sėkmingos tik iš dalies. Komisija patvirtino, kad tiekėjai ir pirkėjai, kuriuos eksportuojantys gamintojai pavadino susijusiais, buvo iš tikrųjų susiję. Į neaiškumą dėl ryšių su tiekėjais ir pirkėjais, vadinamais nesusijusiais, buvo atsižvelgta apskaičiuojant dempingo skirtumą, t. y. prireikus eksportuojančių gamintojų pateikta informacija buvo pakoreguota arba atmesta ir pakeista turimais faktais.

3.1.3. *Normalioji vertė*

(39) Išsami informacija apie normaliosios vertės skaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 64–85 konstatuojamosiose dalyse.

([7]) 2014 m. gegužės 22 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Guangdong Kito Ceramics ir kt. prieš Europos Sąjungos Tarybą*, T–633/11, ypač jo 100 ir 111 punktai.

([8]) Apeliacinio komiteto ataskaita „United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, WT/DS184/AB/R“, WT/DS184/AB/R, ypač jos 102 punktas.

(40) 2020 m. vasario 7 d. pastabose „Eurofer“ tvirtino, kad Komisija neturėjo atsižvelgti į nikelio rūdos pirkimo kainą, kurią nurodė Indonezijos eksportuojantys gamintojai. „Eurofer“ teigė, kad tai būtų pateisinama tuo, kad eksportuojantys gamintojai nepateikė Komisijai būtinų elementų, kad ši galėtų nustatyti, ar nikelio rūda buvo įsigyta įprastomis rinkos sąlygomis. Be to, ji pasiūlė, kad Komisija turimais faktais laikytų skunde nurodytą panašios nikelio rūdos kainą Filipinuose arba Londono metalų biržoje (toliau – LME) kotiruojamą nikelio kainą.

(41) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 52–54, 60, 68, 80 ir 82–85 konstatuojamosiose dalyse, Komisija iš tikrųjų naudojo turimus faktus dėl eksportuojančių gamintojų sumokėtų nikelio rūdos kainų. Vis dėlto šiuo atveju Komisija nusprendė, kad dauguma tų kainų aspektų, išskyrus ryšius su tiekėju, yra patikimi. Taigi, nustatydama nikelio rūdos kainą įprastomis rinkos sąlygomis Komisija naudojo eksportuojančių gamintojų pateiktą informaciją kaip turimus faktus, atsižvelgdama į brangiausius pirkimo sandorius, kuriems, kaip manoma, galimi ryšiai su tiekėju padarytų mažiausią poveikį. Kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalyje, Komisija paprastai remiasi sąnaudomis pagal tiriamosios šalies parengtus dokumentus, jeigu jų yra, kai tokie dokumentai pagrįstai atspindi tiriamojo produkto gamybos ir pardavimo sąnaudas. Todėl Komisija „Eurofer“ tvirtinimą atmetė.

(42) 2020 m. gegužės 4 d. pastabose „Eurofer“ tvirtino, kad Komisija nepakoregavo nikelio rūdos sąnaudų pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 5 dalis, nepaisant to, kad buvo nustačiusi, jog Indonezijoje buvo taikomi keli mechanizmai, laikytini iškraipymais nikelio rūdos sektoriuje, kaip aprašyta laikinojo reglamento 342 konstatuojamojoje dalyje. Pagrįsdama šį tvirtinimą „Eurofer“ nurodė ankstesnę Komisijos praktiką ([9]) ir PPO teismų praktiką ([10]).

(43) Kaip paaiškinta 41 konstatuojamojoje dalyje, Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 5 dalį pakeitė nikelio rūdos kainą, kuriai poveikį darė eksportuojančių gamintojų ryšiai su jų tiekėjais, t. y. nustatė pirkimo kainą įprastomis rinkos sąlygomis. Be to, Komisija pažymėjo, kad Indonezijos vyriausybės intervencijos poveikis atskirai vertinamas pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį, kaip aprašyta laikinojo reglamento 6 skirsnyje ir šiame reglamente.

(44) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurofer“ pakartojo savo nuomonę, kad Komisija turėjo pakoreguoti nikelio rūdos sąnaudas, kad kompensuotų vyriausybės sukurtus iškraipymus. Pirma, „Eurofer“ tvirtino, kad 41 ir 43 konstatuojamosiose dalyse aprašytas nikelio rūdos sąnaudų pakeitimas buvo atliktas ne pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį, o pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį. Antra, ji tvirtino, kad Komisija turėjo teisę pakeisti sąnaudas, kurioms padarė poveikį vyriausybės sukurti iškraipymai, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalyje, net atsižvelgiant į Sąjungos įsipareigojimus, susijusius su jos naryste PPO. Šiuo tikslu „Eurofer“ tvirtino, kad pagal naujausią PPO teismų praktiką ([11]) nėra atmetama galimybė, kad pagal PPO susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalies 1 punkto 1 papunktį eksportuojančio gamintojo sąnaudas galima pakeisti ir kitomis aplinkybėmis nei tos dvi, kurios yra paminėtos nurodytame straipsnyje.

(45) Pirma, Komisija primena, kad iš susijusių tiekėjų įsigytos nikelio rūdos sąnaudos iš tiesų buvo pakeistos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį. Pagrindinio reglamento 18 straipsnis buvo taikomas tik metodikai ir sandoriams, naudojamiems nustatant kainą įprastomis rinkos sąlygomis, nes eksportuojančių gamintojų ir jų tiekėjų ryšiai ne visuomet yra aiškūs. Antra, kaip paaiškinta šio reglamento 6 skirsnyje, Komisija laikėsi pozicijos, kad yra tikslinga antidempingo muitą nustatyti žalos skirtumo lygmeniu, kai jis yra mažesnis nei dempingo skirtumas. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad Indonezijos eksportuojantiems gamintojams nustatytas žalos skirtumas iš tikrųjų buvo mažesnis nei jų vidutinis svertinis dempingo skirtumas. Todėl dėl tolesnio nikelio rūdos sąnaudų didinimo toliau didėtų tik dempingo skirtumas, todėl priemonių lygiui jokio poveikio nebūtų nedaroma. Todėl Komisija nusprendė, kad 44 konstatuojamojoje dalyje pateiktas „Eurofer“ tvirtinimas tapo nebeaktualus.

([9]) 2019 m. balandžio 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/576, kuriuo importuojamiems Rusijos, Trinidado ir Tobago ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės karbamido ir amonio nitrato mišiniams nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 100, 2019 4 11, p. 7–41).

([10]) Apeliacinio komiteto ataskaita „Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate“, WT/DS493/AB/R, ypač jos 6.85 ir 6.105 punktai.

([11]) Apeliacinio komiteto ataskaita „Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate“, WT/DS493/AB/R, 6.105 punktas.

(46) Kalbant apie nikelio rūdos kainos įprastomis rinkos sąlygomis nustatymo metodiką, eksportuojantys gamintojai palankiai įvertino tai, kad nustatydama kainą įprastomis rinkos sąlygomis Komisija rėmėsi bendrovių pateiktais faktiniais duomenimis. Tačiau jie tvirtino, kad Komisijos taikomas metodas nėra proporcingas ir jį taikant buvo gautos pernelyg didelės nikelio rūdos sąnaudos įprastomis rinkos sąlygomis. Visų pirma eksportuojantys gamintojai atkreipė dėmesį į tai, kad nikelio rūdos pirkimo kainos labai skyrėsi, kai nikelio kiekis skyrėsi 0,01 procentinio punkto. Todėl eksportuojantys gamintojai pasiūlė, kad Komisija atsižvelgtų į nikelio kiekį dviejų dešimtųjų tikslumu užuot naudodama tik vieną dešimtąją sąnaudoms koreguoti.

(47) Komisija išnagrinėjo šį tvirtinimą ir nusprendė, kad, remiantis bendrovės GCNS (vienintelės grupės bendrovės, pateikusios visą informacijos rinkinį) pateikta informacija, nikelio kiekio skirtumas 0,01 procentinio punkto iš tikrųjų atsispindėjo nikelio rūdos pirkimo kainoje. Todėl Komisija pritarė tvirtinimui ir atitinkamai pakoregavo nikelio rūdos sąnaudas įprastomis rinkos sąlygomis.

(48) Eksportuojantys gamintojai taip pat tvirtino, kad Komisija turėjo nustatyti susijusio tiekėjo „PT Tsingshan Steel Indonesia“ (toliau – TSI) nikelio rūdos pirkimo kainą įprastomis rinkos sąlygomis remdamasi nikelio rūdos pirkimo iš nesusijusių tiekėjų sandoriais.

(49) Komisija priminė, kad eksportuojančių gamintojų nikelio rūdos pirkimo kaina buvo atmesta, nes trūko reikšmingos informacijos apie pasaulinę grupės struktūrą. Tai, kad Komisija negalėjo nustatyti, kurie eksportuojančių gamintojų tiekėjai iš tikrųjų buvo nesusiję, pasakytina ir apie TSI tiekėjus.

(50) Vis dėlto, pasikeitus GCNS apskaičiuotai kainai įprastomis rinkos sąlygomis, kaip paaiškinta 46 ir 47 konstatuojamosiose dalyse, Komisija taip pat pakoregavo TSI pirkimo kainą įprastomis rinkos sąlygomis GCNS lyginamajam dydžiui taikydama vidutinės kainos, kurią faktiškai sumokėjo TSI ir GCNS, santykį. Tai taip pat atitinka technines eksportuojančių gamintojų pastabas dėl alternatyvaus TSI nikelio rūdos pirkimo kainos įprastomis rinkos sąlygomis nustatymo.

(51) Be to, nagrinėdama suinteresuotųjų šalių pastabas Komisija nustatė, kad pirminiame etape apskaičiuodama normaliąją vertę ji nebuvo atsižvelgusi į tam tikras ITSS nurodytas gamybos sąnaudas.

(52) Tai ištaisius nustatyta, kad joks ITSS panašaus produkto pardavimas vidaus rinkoje nebuvo pelningas. Taigi Komisija apskaičiavo normaliąją vertę prie ITSS vidutinių panašaus produkto gamybos sąnaudų tiriamuoju laikotarpiu pridėjusi:

(a) vidutines svertines PBA išlaidas, kurias GCNS patyrė tiriamuoju laikotarpiu įprastomis prekybos sąlygomis parduodama panašų produktą vidaus rinkoje, ir

(b) vidutinį svertinį pelną, kurį GCNS gavo tiriamuoju laikotarpiu įprastomis prekybos sąlygomis parduodama panašų produktą vidaus rinkoje.

(53) Dėl ITSS normaliosios vertės nustatymo 2020 m. gegužės 4 d. pastabose „Eurofer“ teigė, kad Komisija neturėjo daryti išvados dėl pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams tipiškumo ir pelningumo neturėdama išsamios informacijos apie pasaulinę grupės struktūrą.

(54) Komisija pažymėjo, kad, atsižvelgiant į 52 konstatuojamojoje dalyje aprašytą ITSS normaliosios vertės nustatymo koregavimą, jos ankstesnės išvados ir paskesnės „Eurofer“ pastabos tapo nebeaktualios.

(55) Atsižvelgdama į 39–50 konstatuojamosiose dalyse pateiktus tvirtinimus ir patikslinimus, dėl kurių buvo pritarta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 64–72 ir 80–85 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas. Laikinojo reglamento 73–79 konstatuojamosiose dalyse aprašyti ITSS normaliosios vertės nustatymo aspektai buvo pakoreguoti, kaip aprašyta 51–54 konstatuojamosiose dalyse.

3.1.4. *Eksporto kaina*

(56) Išsami informacija apie eksporto kainos apskaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 86 ir 87 konstatuojamosiose dalyse.

(57) 2020 m. vasario 7 d. pastabose „Eurofer“ tvirtino, kad Komisija neturėtų naudoti pagrindinio Indonezijos eksportuojančių gamintojų pirkėjo Sąjungoje importo kainų kaip turimų faktų. Visų pirma, skundo pateikėjas tvirtino, kad eksportuojantys gamintojai koordinuotai nebendradarbiavo ir kad jie turimus faktus suderino taip, kad nustatant dempingą atsidurtų palankesnėje padėtyje. „Eurofer“ patvirtino pastarąjį teiginį pateikusi kelias atitinkamo pirkėjo pastabas. Visų pirma, „Eurofer“ pažymėjo, kad pirkėjas pateikė išsamią informaciją apie importo iš Indonezijos sandorių kainas (2019 m. lapkričio 4 d. pastabos, nuorodos Nr. t19.005668) tik po to, kai 2019 m. spalio 23 d. Komisija išsiuntė Indonezijos eksportuojantiems gamintojams antrąjį raštą dėl informacijos neišsamumo (nuorodos Nr. t19.005465). Todėl „Eurofer“ padarė išvadą, kad Indonezijos eksportuojantys gamintojai paprašė pirkėjo Sąjungoje pateikti informaciją, kuri pakeistų jų pačių pardavimo eksportui sąrašą.

(58) 2020 m. gegužės 4 d. pastabose skundo pateikėjas pakartojo savo tvirtinimus, aprašytus 57 konstatuojamojoje dalyje.

(59) Šiuo atžvilgiu svarbu patikslinti, kad pirkėjas Sąjungoje bendradarbiavo atliekant tyrimą nuo pat jo pradžios. 2019 m. spalio 18 d. Komisija pasiteiravo, ar bendrovė norėtų pateikti papildomos informacijos apie Indonezijos kilmės tiriamojo produkto importą pagal sandorius ir produkto rūšis (nuorodos Nr. t20.003960). Bendrovė prašomą informaciją pateikė 2019 m. spalio 25 d. (nuorodos Nr. t19.005556). „Eurofer“ nurodytas 2019 m. lapkričio 4 d. pastabas pirkėjas Sąjungoje pateikė kaip paaiškinimą, atsakydamas į papildomus Komisijos klausimus.

(60) Be to, Komisija priminė, kad Indonezijos eksportuojantys gamintojai pateikė visą savo pardavimo eksportui į Sąjungą sąrašą. Komisija turėjo galimybę patikrinti, *inter alia*, produktų rūšis, kiekius, vertes ir parduotų produktų paskirties vietą. Tačiau, kadangi susiję prekiautojai trečiosiose šalyse, kurie dalyvavo parduodant produktus eksportui, atliekant tyrimą nebendradarbiavo, Komisija negalėjo nustatyti eksporto kainos pagal jų perpardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kainą. Šiuo atveju Komisija nusprendė naudoti dokumentuose jau pateiktą informaciją, papildytą Sąjungos pirkėjo pateikta išsamia informacija pagal sandorius ir produkto rūšis.

(61) Be to, Komisija palygino tas kainas su oficialiais Eurostato prekybos statistiniais duomenimis ir nustatė, kad vieneto importo kainos, nustatytos remiantis visais turimais šaltiniais, buvo labai panašios. Taigi Komisija nusprendė, kad pagrindinio pirkėjo Sąjungos pateikta informacija yra tinkama naudoti kaip turimi faktai.

(62) Todėl 57 ir 58 konstatuojamosiose dalyse aprašyti „Eurofer“ tvirtinimai buvo atmesti.

(63) Kadangi jokių papildomų pastabų dėl eksporto kainos, išskyrus išdėstytąsias 56–62 konstatuojamosiose dalyse, negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 86 ir 87 konstatuojamosios dalys.

3.1.5. *Palyginimas*

(64) Išsami informacija apie normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą pateikta laikinojo reglamento 88 ir 89 konstatuojamosiose dalyse.

(65) 2020 m. gegužės 4 d. pastabose „Eurofer“ teigė, kad nustatydama eksporto kainą palyginimui Komisija nepadarė tinkamų išvadų dėl susijusių prekiautojų, vykdančių Indonezijos eksportuojančių gamintojų pardavimą eksportui, nebendradarbiavimo. Visų pirma, „Eurofer“ tvirtino, kad Komisija neturėjo naudotis eksportuojančių gamintojų pateikta informacija apie vežimą, tvarkymą ir pakrovimą bei kitas išmokas (kaip antai komisinius, kredito išlaidas, banko išlaidas, valiutų konvertavimą).

(66) Be to, „Eurofer“ abejojo dėl PBA išlaidų ir pelno atskaitymo iš susijusių prekiautojų, vykdančių pardavimą eksportui, eksporto kainos, nes jų tapatybė ir ryšiai su eksportuojančiais gamintojais negalėjo būti patikrinti.

(67) Galiausiai „Eurofer“ pareiškė, kad Komisija turėjo atskleisti susijusio prekiautojo, kurio viešai paskelbtomis finansinėmis ataskaitomis ji rėmėsi nustatydama iš eksporto kainos atskaitytinas PBA išlaidas, tapatybę.

(68) Komisija manė, kad naudodama turimus faktus iš viešųjų šaltinių arba pačių eksportuojančių gamintojų pateiktus faktus, nesuteikė Indonezijos eksportuojantiems gamintojams palankesnio režimo. Komisija priminė, kad siekdama nustatyti eksporto kainą, kurią būtų galima palyginti su normaliąja verte, t. y. gamintojo kaina EXW sąlygomis, iš CIF eksporto kainos, nustatytos remiantis pirkėjo Sąjungoje importo kainomis, dėl kiekvieno eksporto sandorio atskirai ji atskaitė nesusijusio prekiautojo, vykdančio pardavimą eksportui, komisinius, kelių susijusių prekiautojų, vykdančių pardavimą eksportui, PBA išlaidas, nesusijusio importuotojo pelną, jūrų frachto ir draudimo, tvarkymo ir pakrovimo Indonezijoje, vežimo į Indoneziją ir kredito išlaidas.

(69) Šiuo atžvilgiu Komisija dėl kiekvieno sandorio atskaitė visų susijusių prekiautojų, vykdančių pardavimą eksportui, PBA išlaidas, nors eksportuojantys gamintojai teigė, kad ne visi jie dalyvavo kiekvieno iš pardavimo kanalų veikloje. Be to, Komisija atskaitė kredito išlaidas taikydama Indonezijos palūkanų normas ir vidutinę pirkėjo Sąjungoje gauto prekybos kredito trukmę, nors Indonezijos eksportuojantys gamintojai, eksportuodami į Sąjungą, jokio prekybos kredito nesuteikė. Šiuo atveju Komisija nusprendė, kad eksporto kreditą galėjo suteikti vienas iš susijusių prekiautojų, vykdančių pardavimą eksportui.

(70) Kalbant apie susijusio prekiautojo, kurio finansinė ataskaita buvo naudojama nustatant PBA išlaidas, tapatybę, reikia pažymėti, kad eksportuojantys gamintojai savo tapatybę laiko neskelbtina informacija. Todėl Komisija neatskleidė šios informacijos laikinajame reglamente.

(71) Dėl 68–70 konstatuojamosiose dalyse paaiškintų priežasčių Komisija „Eurofer“ tvirtinimą atmetė.

(72) Eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad susijusių prekiautojų, esančių už Sąjungos ribų, eksporto kainos koregavimas atsižvelgiant į PBA išlaidas buvo nepagrįstas arba kad tokį koregavimą reikėjo apskaičiuoti kitaip. Komisija pritarė siūlomam alternatyviam atitinkamo koregavimo skaičiavimui ir atitinkamai pakoregavo eksporto kainą. Kadangi koregavimas susijęs su konfidencialiais eksportuojančių gamintojų verslo duomenimis, informacija eksportuojantiems gamintojams buvo pateikta konkrečioms bendrovėms skirtuose galutinio faktų atskleidimo dokumentuose.

(73) Kadangi jokių papildomų pastabų dėl normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimo negauta, laikinojo reglamento 87 ir 88 konstatuojamosios dalys, susijusios su normaliosios vertės koregavimu, buvo patvirtintos.

3.1.6. *Dempingo skirtumai*

(74) Kaip paaiškinta 32–73 konstatuojamosiose dalyse, Komisija atsižvelgė į suinteresuotųjų šalių pastabas ir perskaičiavo Indonezijos eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumus.

(75) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)
„PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry“ „PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel“	17,7
Visos kitos bendrovės	17,7

(76) Pagal suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas dėl pirminio faktų atskleidimo atlikus koregavimą, informacija apie individualių dempingo skirtumų apskaičiavimą buvo atskleista Indonezijos eksportuojantiems gamintojams.

3.2. **KLR**

3.2.1. *Preliminarios pastabos*

(77) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 95–99 konstatuojamosiose dalyse, Komisija nusprendė taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį vienam iš atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų – „Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.“ (toliau – „Zhenshi“). Komisijai atlikus patikrinimą keli skaičiai, kurie buvo itin svarbūs apskaičiuojant

bendrovės individualų dempingo skirtumą, kaip antai gamybos apimtis pagal produkto rūšį, suvartotas energijos kiekis, šalutinių produktų paskirstymas ir gamybos pridėtinės išlaidos, neatitiko bendrovės audituotų ataskaitų, išlaidų valdymo ataskaitų ir naudojamų vidaus IT taikomųjų programų duomenų.

(78) Todėl Komisija nustatė, kad pateikta informacija yra nepatikima, ir nusprendė taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, kad nustatytų eksportuojančio gamintojo dempingo ir žalos skirtumus. Dėl to pirminiame etape atitinkamai bendrovei buvo nustatyti kitiems eksportuotojams skirti skirtumai.

(79) Pastabose po pirminio faktų atskleidimo „Zhenshi“ vėl pateikė pastabų dėl Komisijos sprendimo taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį ir nustatyti kitiems eksportuotojams skirtą dempingo skirtumą. Bendrovė teigė, kad, neatsižvelgiant į tai, kad ji nepateikė tinkamų duomenų normaliajai vertei apskaičiuoti, Komisija turėjo visus patikrintus pardavimo eksportui duomenis, kurių reikėjo individualiam žalos skirtumui apskaičiuoti. Todėl bendrovė paprašė Komisijos laikytis pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalies, nes, *jei bendrovės „pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms“ šioje byloje*.

(80) Išnagrinėjusi šį tvirtinimą Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalimi, nusprendė apskaičiuoti individualius „Zhenshi“ dempingo ir žalos skirtumus remdamasi turimais faktais.

(81) Kalbant apie dempingo skirtumą, eksporto kainai nustatyti buvo naudojami patikrinti bendrovės eksporto kainos duomenys. Dėl kiekvienos rūšies produkto, kurį eksportavo „Zhenshi“, skaičiavimui naudojama normalioji vertė buvo vieno iš kitų dviejų bendradarbiaujančių Kinijos eksportuojančių gamintojų normalioji vertė. Jeigu tam tikros rūšies produkto normalioji vertė buvo nustatyta abiejų atitinkamų bendrovių atveju, buvo naudojamas didesnis iš dviejų skaičių. Nuspręsta, kad tai pagrįsta metodika, atsižvelgiant į tai, kad „Zhenshi“ nebuvo pateikusi pakankamai duomenų jos normaliajai vertei apskaičiuoti. Jeigu tam tikros rūšies produkto normalioji vertė nebuvo nustatyta nė vienos iš dviejų bendrovių atveju, buvo naudojama normalioji vertė, susijusi su produkto rūšimi, kuri buvo panašiausia į „Zhenshi“ eksportuojamų produktų rūšį. Po to kiekvienos rūšies produkto normaliosios vertės buvo palygintos su eksporto kainomis, pakoreguotomis atsižvelgiant į „Zhenshi“ nurodytą gamintojo kainą EXW sąlygomis ir patikrintomis tikrinamojo vizito metu.

(82) Atlikus minėtą skaičiavimą „Zhenshi“ buvo nustatytas 71,7 % individualus dempingo skirtumas, išreikštas kaip pačios bendrovės CIF vertės procentinė dalis.

(83) Pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalies antrą pastraipą, kadangi bendrovės dempingo skirtumas buvo pagrįstas turimais faktais, jis nebuvo naudojamas neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių vidutiniam svertiniam dempingo skirtumui apskaičiuoti.

(84) Komisijos sprendimą apskaičiuoti „Zhenshi“ individualų dempingo skirtumą savo pastabose po galutinio faktų atskleidimo užginčijo „Eurofer“. Skundo pateikėjas prieštaravo dėl Komisijos pozicijos, pasikeitusios galutinai atskleidžiant faktus, ir pažymėjo, kad Kinijos eksportuotojas tik pakartojo savo ankstesnius argumentus ir nepateikė jokios naujos informacijos. Skundo pateikėjo teigimu, pirminiame etape Komisija padarė aiškią išvadą, kad „Zhenshi“ individualaus dempingo skirtumo apskaičiuoti neįmanoma, nes keli pagrindiniai skaičiai neatitiko bendrovės audituotų ataskaitų, valdymo ataskaitų ir IT duomenų bazių.

(85) „Eurofer“ taip pat teigė, kad dempingo skirtumas turėtų būti apskaičiuojamas remiantis pačios bendrovės duomenimis, priešingai nei metodikos, kurią Komisija naudojo galutiniame etape, atveju.

(86) Galiausiai skundo pateikėjas suabejojo, kaip Komisija galėjo patvirtinti „Zhenshi“ eksporto kainas, kai klausimyno atsakymas neatitiko audituotų ataskaitų.

(87) Pirma, Komisija vis dar laikosi savo išvados, kad remiantis „Zhenshi“ pateiktais duomenimis nebuvo įmanoma apskaičiuoti normaliosios vertės. Skaičių neatitiktis buvo susijusi su gamybos, atsargų, sąnaudų ir sunaudojamų gamybos išteklių duomenimis tik priskyrimo prie įvairių produktų rūšių lygmeniu, todėl normaliosios vertės apskaičiuoti neįmanoma. Tačiau „Zhenshi“ pateikė ir Komisija galėjo patikrinti visus elementus, reikalingus eksporto kainai nustatyti.

(88) Antra, po pirminio faktų atskleidimo bendrovė pateikė naują pagrįstą argumentą: kadangi Komisija pripažino, kad galėjo patikrinti pardavimo eksportui duomenis, buvo galima apskaičiuoti individualų žalos skirtumą. Komisija pritarė šiam argumentui ir apskaičiavo individualų žalos skirtumą ir atitinkamai dempingo skirtumą pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalį.

(89) Priešingai nei teigia „Eurofer“, nėra neįprasta, jeigu bendrovės normalioji vertė nėra grindžiama eksportuojančio gamintojo pateiktais duomenimis. Komisija gali remtis turimais faktais, įskaitant kitų šaltinių duomenis, jeigu, pavyzdžiui, pateikta informacija yra nepatikima.

(90) Taigi, remiantis pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalimi ir kaip matyti iš 81 konstatuojamosios dalies, „Zhenshi“ normalioji vertė yra pagrįsta turimais faktais, o tai yra objektyvus vertinimas. Šiuo konkrečiu atveju, atlikus šį vertinimą, dėl bendrovės eksporto kainų lygio buvo nustatytas individualus vidutinis Kinijos bendrovių dempingo skirtumas ir mažiausias žalos skirtumas.

(91) Galiausiai Komisija nenustatė jokio pagrindo į skaičiavimus neįtraukti bendrovės pardavimo ir apyvartos duomenų arba tam tikrų eksporto sandorių. Nepaisant problemų, susijusių su sąnaudų ir gamybos išteklių paskirstymu pagal gaminamų produktų rūšis, pardavimo eksportui ir apyvartos duomenis buvo galima patikrinti ir suderinti su bendrovės audituotomis ataskaitomis, taip pat objektyviais išorės dokumentais, pavyzdžiui, PVM deklaracijomis, muitinės deklaracijomis ir faktiniais vežimo ir draudimo dokumentais.

(92) Dėl 87–91 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių skundo pateikėjo argumentai dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalies taikymo bendrovei „Zhenshi“ atžvilgiu buvo atmesti.

3.2.2. *Normalioji vertė*

3.2.2.1. Didelių iškraipymų buvimas

(93) Kalbant apie KLR eksportuojančius gamintojus, Komisija apskaičiavo normaliąją vertę kilmės šalyje remdamasi tik gamybos sąnaudomis ir pardavimo duomenimis, atspindinčiais neiškraipytas kainas ar lyginamuosius dydžius tinkamoje tipiškoje šalyje, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą.

(94) Laikinojo reglamento 103–157 konstatuojamosiose dalyse išsamiai išnagrinėti visi turimi įrodymai, susiję su KLR kišimusi į savo ekonomiką apskritai ir plieno sektorių, parodė, kad nagrinėjamojo produkto kainos ir sąnaudos, įskaitant žaliavų, energijos ir darbo sąnaudas, nepriklauso nuo laisvosios rinkos jėgų, nes jas veikia didelis valstybės kišimasis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkte.

(95) Tuo remdamasi, ir Kinijos vyriausybei tyrime nebendradarbiaujant, Komisija padarė preliminarią išvadą, kad šiuo atveju netikslinga naudoti vidaus rinkos kainų ir sąnaudų normaliajai vertei nustatyti.

(96) Po pirminio faktų atskleidimo pastabų dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymo gauta iš Kinijos vyriausybės ir Kinijos eksportuojančio gamintojo FSS.

(97) Abi suinteresuotosios šalys teigė, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis neatitinka PPO taisyklių, ypač GATT VI.1 straipsnio b punkto ir Susitarimo dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (toliau – 1994 m. Susitarimas dėl antidempingo) 2 straipsnio 2 dalies, ir kad pagrindiniame reglamente nustatyta „didelių iškraipymų“ sąvoka, kuri 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalyje nėra nurodyta kaip viena iš normaliosios vertės nustatymo aplinkybių. Be to, remiantis gamybos ir pardavimo sąnaudomis tipiškoje šalyje arba tarptautinėmis kainomis, sąnaudomis ar lyginamaisiais dydžiais, normalioji vertė, apskaičiuota pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, kaip įtariama, nepatenka į GATT VI.1 straipsnio b punkto ir 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalies, pagal kuriuos reikalaujama remtis kilmės šalies sąnaudomis, taikymo sritį.

(98) Atlikdama šį tyrimą Komisija 95 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad tikslinga taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį. Komisija nesutiko su suinteresuotųjų šalių tvirtinimu, kad Komisija privalo netaikyti 2 straipsnio 6a dalies. Priešingai, Komisija nusprendė, kad 2 straipsnio 6a dalis yra taikytina ir turi būti taikoma šios bylos aplinkybėmis. Be to, Komisija laikėsi nuomonės, kad ši nuostata atitinka Europos Sąjungos įsipareigojimus PPO. Komisijos nuomone, kaip paaiškinta byloje DS473 „EU-Biodiesel (Argentina)“, pagal pagrindinio reglamento nuostatas, kurios bendrai taikomos visoms PPO narėms, visų pirma pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą, leidžiama naudoti trečiosios šalies duomenis, kurie yra tinkamai koreguojami, jei toks koregavimas yra reikalingas ir pagrįstas.

(99) Be to, Kinijos vyriausybė teigė, kad Komisijos tarnybų darbinio dokumento dėl didelių Kinijos Liaudies Respublikos ekonomikos iškraipymų prekybos apsaugos tyrimų tikslais ([12]) negalima laikyti ataskaita, kuri pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio *6a* dalį turėtų būti „*rengiama, skelbiama ir reguliariai atnaujinama*“. Kinijos vyriausybė taip pat teigė, kad dokumentas yra klaidingas ir visiškai neatitinka faktų.

(100) Be to, Kinijos vyriausybė pateikė pastabą, kad tokio pobūdžio Komisijos tarnybų darbinis dokumentas buvo paskelbtas tik dėl Kinijos ir toks rinkos vertinimas neatliekamas dėl kitų šalių, įskaitant tyrime dalyvaujančią tipišką šalį arba Europos Sąjungos valstybes nares. Kinijos vyriausybės teigimu, tai sukėlė susirūpinimą dėl didžiausio palankumo statuso ir nacionalinio režimo principų.

(101) Atsakydama į šiuos tvirtinimus Komisija pažymi, kad ataskaita buvo viešai paskelbta 2017 m. gruodžio mėn., kad bet kuri suinteresuotoji šalis turėtų pakankamai galimybių ją paneigti, papildyti ar pateikti pastabų dėl jos ir ją pagrindžiančių įrodymų. Kinijos vyriausybė nepateikė jokių tokių prieštaravimų ar pastabų dėl ataskaitos turinio ir įrodymų nuo ataskaitos paskelbimo 2017 m. gruodžio mėn. Kinijos vyriausybė taip pat nepateikė įrodymų, kad ataskaita yra pasenusi. Bet kuriuo atveju Komisija visų pirma pažymi, kad ataskaitoje pateikti pagrindiniai politikos dokumentai ir įrodymai, įskaitant atitinkamus penkmečio planus ir teisės aktus, per TL taikytus nagrinėjamajam produktui, tebėra aktualūs. Kalbant apie susirūpinimą dėl diskriminacijos, Komisija primena, kad, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punkte, tokia ataskaita rengiama dėl bet kokios šalies tik tuo atveju, jei Komisija turi pagrįstų įrodymų, kad tam tikroje šalyje ar tam tikrame tos šalies sektoriuje gali būti didelių iškraipymų. 2017 m. gruodžio mėn. patvirtinusi naujas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nuostatas Komisija turėjo tokios informacijos apie didelius iškraipymus KLR. Komisija svarsto galimybę parengti panašias ataskaitas dėl kitų šalių. Todėl Komisija šiuos tvirtinimus atmetė.

(102) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos vyriausybė pakartojo savo tvirtinimus dėl 99 konstatuojamojoje dalyje nurodyto Komisijos tarnybų darbinio dokumento statuso, diskriminacinio požiūrio į Kiniją ir įtariamo didžiausio palankumo statuso ir nacionalinio režimo nuostatų pažeidimo, taip pat dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nesuderinamumo su 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalimi. Tačiau nebuvo pateikta jokių naujų argumentų ar įrodymų, kurie galėtų pakeisti Komisijos preliminarų sprendimą šiuos tvirtinimus atmesti arba 101 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

(103) Tame pačiame rašte Kinijos vyriausybė teigė, kad ataskaita buvo paskelbta kaip Komisijos tarnybų darbinis dokumentas ir kad nebuvo jokių įrodymų ar ženklų, rodančių, kad Komisija tą dokumentą priėmė ar patvirtino jį paskelbdama arba paskelbusi. Komisijai oficialiai nepriėmus ar nepatvirtinus ir nepaskelbus jos kaip tarnybų darbinio dokumento kyla didelių abejonių, ar tokį dokumentą galima laikyti oficialia Komisijos pozicija ir ar jo teisinis statusas atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje nustatytą Komisijos ataskaitų rengimo, skelbimo ir atnaujinimo reikalavimą.

(104) Ataskaita yra faktais pagrįstas techninis dokumentas, naudojamas tik prekybos apsaugos tyrimuose. Todėl ji skelbiama kaip Komisijos tarnybų darbinis dokumentas, nes ji yra aprašomojo pobūdžio dokumentas, kuriame nepateikiama jokių politinių pažiūrų, pageidavimų ar sprendimų. Tai nedaro poveikio jos turiniui, t. y. informacijos apie didelius Kinijos ekonomikos iškraipymus šaltiniams, kurie yra svarbūs taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c punktą. Šiame tyrime ataskaita, įskaitant joje pateikiamus įrodymus, yra bylos medžiagos, kuria grindžiamas 2 straipsnio 6a dalies taikymas, dalis. Kinijos vyriausybė nepateikė jokių įrodymų, kad ataskaitoje pateikta informacija būtų negaliojanti arba nenaudotina šiame tyrime. Bet kuriuo atveju Komisija primena, kad šalies

([12]) SWD(2017) 483 *final*/2, 2017 m. gruodžio 20 d.

ataskaitos parengimas nėra būtina 2 straipsnio 6a dalies taikymo sąlyga, nes 2 straipsnio 6a dalies c punkte yra nustatyta, kad, kai tai tikslinga siekiant veiksmingai taikyti šį reglamentą, Komisija parengia, viešai skelbia ir reguliariai atnaujina ataskaitą. Taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalyje nurodytą metodiką svarbu nustatyti, kad šiuo atveju, kaip ir atliekant šį tyrimą, esama didelių iškraipymų. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(105) Tame pačiame rašte Kinijos vyriausybė iškėlė klausimą dėl įtariamo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nesuderinamumo su 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalies 1 punkto 1 papunkčiu, nes Komisija atmetė Kinijos bendrovių sąnaudas nenustačiusi, ar jų dokumentai tvarkomi pagal visuotinai pripažintus Kinijos apskaitos principus arba ar dokumentai tinkamai atspindi su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusias sąnaudas.

(106) Kaip paaiškinta 93–98 konstatuojamosiose dalyse, Komisija padarė išvadą, kad tikslinga taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį, nes yra didelių iškraipymų, kaip apibrėžta to straipsnio b punkte. Kinijos bendrovėms buvo suteikta galimybė teikti pastabas, tačiau susijusių pastabų nepateikta. Todėl tai, ar Kinijos bendrovių dokumentai buvo tvarkomi pagal visuotinai pripažintus Kinijos apskaitos principus arba ar dokumentai tinkamai atspindėjo su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusias sąnaudas, nedaro poveikio išvadai dėl metodikos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį taikymo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(107) Galiausiai Kinijos vyriausybė teigė, kad tyrimas buvo atliktas darant prielaidą, kad Kinijos rinkoje ir susijusiame sektoriuje buvo didelių iškraipymų, ir kad suinteresuotosios šalys neturėjo galimybės apginti savo interesų ir įrodyti, kad jų dokumentai tinkamai atspindėjo su tiriamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusias sąnaudas.

(108) Suinteresuotosios šalys buvo paragintos teikti pastabas dėl įtariamų KLR rinkos iškraipymų ir galimo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymo. Kai kurie Kinijos eksportuojantys gamintojai klausimyno atsakymuose ir kituose raštuose pateikė pastabų dėl įtariamų rinkos iškraipymų. Į jų pastabas šiuo klausimu atsakoma laikinojo reglamento 111–113 konstatuojamosiose dalyse ir šio reglamento 98–101 konstatuojamosiose dalyse. Kinijos vyriausybė nepasinaudojo galimybe per pranešimo apie inicijavimą ([13]) 5.3.2 skirsnyje nurodytą terminą pateikti pastabas dėl įtariamų rinkos iškraipymų ir neatsakė į 2019 m. rugpjūčio 12 d. išsiųstą klausimyną su konkrečiais klausimais dėl didelių iškraipymų KLR. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(109) Kadangi jokių papildomų pastabų dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punkto taikymo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 103–159 konstatuojamąsias dalis.

3.2.2.2. Tipiška šalis

(110) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 160–178 konstatuojamosiose dalyse, Komisija preliminariai pasirinko Braziliją kaip šiame tyrime tinkamą tipišką šalį, atitinkančią visus pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punkto pirmoje įtraukoje nustatytus kriterijus.

(111) Po pirminio faktų atskleidimo naudotojas „Marcegaglia“ pateikė pastabų dėl tipiškos šalies pasirinkimo. Jis teigė, kad Brazilija nėra tinkama tipiška šalis, nes yra tik vienas didelis tiriamojo produkto gamintojas, kuris yra vertikaliai integruotas ir dominuoja rinkoje, nes kontroliuoja visą tiekimo grandinę nuo plokščių gamybos iki galutinės grandies produktų platinimo. Be to, naudotojas tvirtino, kad Brazilijos plokščių nerūdijančiojo plieno produktų rinka yra apsaugota taikant kelias antidempingo priemones.

([13]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos, Taivano ir Indonezijos kilmės karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių inicijavimą (OL C 269I, 2019 8 12, p. 1).

(112) Komisija atskleidė savo analizę dėl tipiškos šalies pasirinkimo kituose dviejuose raštuose ([14]). Tais raštais suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie kriterijus, taikytus renkantis tipišką šalį ir galimas alternatyvas. Suinteresuotosioms šalims buvo pasiūlyta teikti pastabas dėl Komisijos pasirinkimo ir savo pasiūlymus dėl tinkamiausios tipiškos šalies. „Marcegaglia“ jokių pastabų šiuo klausimu nepateikė.

(113) Vis dėlto tariama dominuojanti kai kurių bendrovių padėtis arba antidempingo priemonių taikymas tipiškos šalies vidaus rinkoje tiriamojo produkto sektoriuje nėra svarbi renkantis tipišką šalį. Apibrėždama lyginamuosius dydžius Komisija naudojo Brazilijos žaliavų, pagalbinių medžiagų ir suvartojamos energijos importo kainas, įskaitant gamybos veiksnius, naudojamus gaminant plokštes arba net ankstesnių grandžių gamybos išteklius, kaip antai metalurginį koksą, aglomeratą ar lydytą geležį. Šie gamybos ištekliai yra naudojami daugelyje tipiškos šalies sektorių, tad, kaip įtariama, ribota vidaus konkurencija plokščių nerūdijančiojo plieno produktų rinkoje arba jos apsauga antidempingo priemonėmis negali padaryti reikšmingo poveikio vidutinei atitinkamų gamybos išteklių importo kainai.

(114) „Marcegaglia“ taip pat pažymėjo, kad tipiškos šalies gamintojas yra susijęs su vienu iš skundo pateikėjų.

(115) Iš tikrųjų Brazilijos gamintojas „Aperam Inox America do Sul S.A.“ yra susijęs su atrinktu Sąjungos gamintoju „Aperam Stainless Belgium“. Tačiau Komisija nenustatė jokių įrodymų, kad šie ryšiai daro iškraipomąjį poveikį Brazilijos bendrovės PBA išlaidoms ir pelnui.

(116) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, „Marcegaglia“ tvirtinimas buvo atmestas ir patvirtinamos laikinojo reglamento 160–178 konstatuojamosios dalys.

3.2.2.3. Neiškraipytoms sąnaudoms nustatyti naudoti šaltiniai

(117) Šaltiniai, kuriais naudojosi Komisija nustatydama neiškraipytas gamybos veiksnių sąnaudas ir apskaičiuodama tiesiogines gamybos sąnaudas, išvardyti laikinojo reglamento 179–183 konstatuojamosiose dalyse.

(118) Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjas pateikė tvirtinimą dėl Tarptautinės darbo organizacijos (toliau – TDO) statistinių duomenų naudojimo neiškraipytoms darbo sąnaudoms nustatyti. „Eurofer“ tvirtino, kad kadangi darbo sąnaudos Brazilijos plieno sektoriuje yra daug didesnės nei visame gamybos pramonės sektoriuje, Komisija turėjo remtis viešai prieinamais statistiniais duomenimis, kuriuos paskelbė Brazilijos plieno asociacija. Skundo pateikėjas pateikė šiuos statistinius duomenis.

(119) Komisija išnagrinėjo statistinius duomenis, pateiktus siekiant pagrįsti šį tvirtinimą. Brazilijos plieno instituto ataskaitoje, kurioje pateikiama informacija apie bendrą darbo užmokestį, socialinės apsaugos išlaidas ir bendrą sektoriaus užimtumo lygį ir kurią „Eurofer“ pateikė siekdama pagrįsti savo tvirtinimą, išskiriama visa užregistruota darbo jėga, faktiškai aktyvi darbo jėga ir subrangos sutartis vykdanti darbo jėga. Kadangi ataskaitoje pateikiami tik neapdoroti skaičiai, be metodikos aprašymo, nėra aišku, kaip bendrus darbo užmokesčio ir socialinės apsaugos išlaidų skaičius galima susieti su darbuotojų skaičiumi. Subrangos sutartis vykdančių darbuotojų atveju nėra jokios informacijos apie socialinių išmokų lygį ir vidutines darbo valandas. Be to, vidutinės darbo sąnaudos plieno sektoriuje, kurias savo pastabose apskaičiavo „Eurofer“, yra beveik keturis kartus didesnės nei darbo sąnaudos, kurias preliminariai apskaičiavo Komisija remdamasi oficialiais TDO statistiniais duomenimis dėl Brazilijos gamybos pramonės sektoriaus. Net laikantis konservatyviausio požiūrio ir atsižvelgiant į bendrą darbuotojų skaičių, iš Brazilijos plieno asociacijos statistinių duomenų matyti, kad valandinis atlyginimas plieno sektoriuje yra vidutiniškai beveik 20 % didesnis nei finansų sektoriuje ir 50 % didesnis nei IT sektoriuje Brazilijoje, palyginti su oficialiais TDO statistiniais duomenimis. Todėl, kadangi „Eurofer“ pateiktų skaičių negalima naudoti valandinių darbo sąnaudų įverčiams apskaičiuoti, nežinodama metodikos, kuria jie grindžiami, Komisija nusprendė, kad darbo sąnaudoms apskaičiuoti jie yra mažiau patikimas šaltinis nei TDO statistiniai duomenys.

(120) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, „Eurofer“ tvirtinimas buvo atmestas ir buvo patvirtintos laikinojo reglamento 179–183 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

([14]) 2019 m. rugsėjo 9 d. pranešimas ir 2019 m. spalio 10 d. pranešimas dėl normaliosios vertės nustatymo šaltinių.

3.2.2.4. Neiškraipytos sąnaudos ir lyginamieji dydžiai

(121) Gamybos veiksnių, naudotų nustatant neiškraipytas tiesiogines gamybos sąnaudas, jų neiškraipytą vertę ir jų apskaičiavimo metodiką, sąrašas buvo pateiktas laikinojo reglamento 185–200 konstatuojamosiose dalyse.

(122) Po pirminio faktų atskleidimo du Kinijos eksportuojantys gamintojai – FSS ir STSS – pateikė kelis tvirtinimus dėl pirmiau nurodytų konstatuojamųjų dalių.

(123) Abi suinteresuotosios šalys tvirtino, kad kelių gamybos veiksnių atveju neiškraipyta lyginamųjų dydžių vertė yra pernelyg didelė ir dėl to gali būti naudojami pernelyg bendri Brazilijos muitinės kodai, todėl būtų lyginami ne vienodi gamybos ištekliai arba labai maža Brazilijos importo apimtis būtų lyginama su daug didesniu Kinijos gamintojų sunaudojamų gamybos išteklių kiekiu.

(124) Spalio 10 d. pranešimu suinteresuotosios šalys buvo informuotos apie muitinės kodus, kuriuos Komisija ketino naudoti kaip lyginamuosius dydžius neiškraipytoms visų gamybos veiksnių vertėms. Suinteresuotosios šalys taip pat galėjo susipažinti su atitinkamais tipiškos šalies importo apimties ir verčių duomenimis, nes kartu su pranešimu buvo pateikta Brazilijos muitinės statistinių duomenų ištrauka. Tame etape jokių pastabų negauta.

(125) Be to, visi gamybos veiksniai buvo išsamiai aptarti per tikrinamuosius vizitus minėtose bendrovėse. Be kita ko, buvo aptarta tiksli tam tikro gamybos ištekliaus sudėtis ir siūlomas SS kodas; susitarus su bendrove duomenys, kai tinkama, buvo pakoreguoti.

(126) Galiausiai Komisija nepalygino importo į tipišką šalį apimties su Kinijos eksportuojančių gamintojų įsigytų ir sunaudotų konkrečių gamybos išteklių kiekiais. Į Braziliją importuojami kiekiai gali būti mažesni, tačiau vis tiek laikomi tipiškais.

(127) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, tvirtinimai dėl lyginamųjų dydžių buvo atmesti, išskyrus du gamybos veiksnius, dėl kurių Komisija, atlikusi tolesnę analizę, iš tikrųjų sutiko, kad importuojamas kiekis gali būti per mažas, kad būtų tipiškas.

(128) Dėl geležies rūdos Komisija nusprendė grįžti prie tarptautinio lyginamojo dydžio, pagrįsto vidutine „Fast Markets“ geležies rūdos kaina per TL. Dėl deguonies, atsižvelgdama į tai, kad šis gamybos išteklius sudaro nedidelę gamybos sąnaudų dalį, Komisija nusprendė šias sąnaudas įtraukti į gamybos pridėtines išlaidas. Išsamus naujo geležies rūdos lyginamojo dydžio apskaičiavimas ir atnaujintas gamybos veiksnių, perkeltų į pridėtines išlaidas, sąrašas yra pateikti konkrečioms bendrovėms skirtuose galutinio faktų atskleidimo dokumentuose.

(129) Abi suinteresuotosios šalys taip pat tvirtino, kad neiškraipytos sąnaudos neatspindi Kinijoje patiriamų išlaidų. Tos bendrovės teigė, kad iš principo tarptautinio frachto, draudimo ir muitų nereikėtų pridėti prie lyginamojo dydžio, apskaičiuoto Kinijos gamintojų vidaus rinkoje įsigytiems gamybos ištekliams.

(130) FSS taip pat tvirtino, kad net pridėjus frachtą ir draudimą būtų nelogiška koregavimą pagrįsti iš Kinijos eksportuotojų gautais frachto ir draudimo duomenimis, nes jie yra susiję su eksportu iš Kinijos į Sąjungą, o turėtų būti koreguojama FOB kaina Brazilijos pasienyje kroviniui vykstant į gamintojo patalpas.

(131) STSS taip pat nesutiko su faktiniu dydžiu, naudojamu koreguojant vidaus transporto išlaidas, ir pateikė alternatyvų skaičiavimą, pagrįstą faktiniais bendrovės duomenimis.

(132) Galiausiai STSS suabejojo Kinijos eksporto duomenų neįtraukimu į tris lyginamuosius dydžius, kurie buvo grindžiami eksporto, o ne importo statistiniais duomenimis, t. y. feroniobio, lydytos geležies ir nerūdijančiojo plieno plokščių lyginamuosius dydžius.

(133) Neiškraipytų sąnaudų ir lyginamųjų dydžių nustatymo tikslas – parodyti padėtį, kai atitinkami gamybos ištekliai yra pristatomi į gamintojo patalpas. Kadangi lyginamasis dydis nustatomas remiantis importo kaina tipiškos šalies pasienyje, faktinis šaltinis gamintojui Kinijoje nėra svarbus. Kaip ir Brazilijos atveju, duomenų bazėje GTA nurodomos FOB importo kainos ir norint nustatyti CIF kainas reikia įtraukti tarptautinį frachtą ir draudimą. Be to, norint nustatyti kainą gamintojo patalpose, reikia įtraukti muitus ir vidaus transporto išlaidas. Todėl pagrindinis tvirtinimas dėl lyginamųjų dydžių skaičiavimo metodikos buvo atmestas.

(134) Tačiau Komisija atkreipė dėmesį į konkretų FSS tvirtinimą dėl koregavimo, susijusio su tarptautiniu frachtu ir draudimu, metodikos ir, siekdama Brazilijos atveju apskaičiuoti vidutinį visų atitinkamų gamybos išteklių FOB ir CIF kainų skirtumą, nusprendė vadovautis EBPO tarptautinio transporto ir draudimo išlaidų duomenų baze ([15]). Taigi norint nustatyti CIF lygį Brazilijos FOB importo vertės buvo padidintos 8,58 %. Šio skaičiavimo paaiškinimas ir metodikos aprašymas buvo pateikti suinteresuotosioms šalims skirtame konkrečiame galutinio faktų atskleidimo dokumente.

(135) Po galutinio faktų atskleidimo FSS pažymėjo, kad per pirminį faktų atskleidimą ji užginčijo Komisijos taikomą lyginamųjų dydžių apskaičiavimo metodiką, pagal kurią buvo atliktas koregavimas siekiant nustatyti iškrauto produkto kainą tipiškoje šalyje. Bendrovė teigė, kad Komisija neteisingai suprato jos tvirtinimą pirminiame etape pakoreguodama tik tarptautinio transporto ir draudimo išlaidų skaičiavimą.

(136) Komisija vis dėlto suprato pagrindinį bendrovės tvirtinimą ir į jį atsakė 133 konstatuojamojoje dalyje. Kaip paaiškinta toje konstatuojamojoje dalyje, apskaičiuojant lyginamuosius dydžius nėra svarbu, ar Kinijos gamintojas iš tikrųjų įsigijo nagrinėjamus gamybos išteklius ar juos importavo. Siekiant nustatyti gamybos išteklių kainą pristatant į bendrovės patalpas tipiškoje šalyje reikia pakoreguoti CIF vertę pasienyje.

(137) STSS tvirtinimas dėl vidaus transporto išlaidų apskaičiavimo buvo atmestas. Tačiau dėl duomenų konfidencialumo išsamesnis paaiškinimas pateikiamas konkrečioms bendrovėms skirtame faktų atskleidimo dokumente.

(138) Galiausiai eksporto į KLR neįtraukimas į tris lyginamuosius dydžius, nustatytus remiantis Brazilijos, Irano ir Pietų Korėjos eksporto statistiniais duomenimis, kaip aprašyta laikinojo reglamento 192 konstatuojamojoje dalyje, buvo būtinas ir pagrįstas. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies b punktą Komisija turėjo nustatyti neiškraipytus lyginamuosius dydžius, kad galėtų apskaičiuoti normaliąją vertę. Šiuo konkrečiu atveju buvo neįmanoma naudoti importo į tipišką šalį duomenų, nes importas nebuvo vykdomas arba lyginamieji dydžiai buvo laikomi netipiškais dėl eksporto apribojimų arba nereikšmingo importuojamo kiekio, todėl Komisija nusprendė naudoti eksporto duomenis. Tačiau Komisija nusprendė, kad reikia neįtraukti eksporto į KLR, nes nebuvo įrodymų, kad iškraipymai KLR nedarė poveikio ir toms kainoms. Iš tikrųjų, kai trečiųjų šalių gamintojai nori būti konkurencingi Kinijos rinkoje, jų kainodara atitiks Kinijos vidaus rinkoje nustatytas sąlygas.

(139) Papildomas STSS tvirtinimas buvo susijęs su pajamų iš šalutinių produktų, kurie nėra pakartotinai naudojami gaminant tiriamąjį produktą, koregavimo skaičiavimo metodika. Bendrovės teigimu, tas pajamas reikėtų apskaičiuoti taip pat remiantis neiškraipytu lyginamuoju dydžiu ir jas reikėtų atskaityti tiesiogiai iš gamybos sąnaudų, o ne apskaičiuotos normaliosios vertės.

(140) Pirminiame etape Komisija pakoregavo normaliąją vertę atskaitydama neiškraipytą tam tikrų šalutinių produktų, kurie nebuvo pakartotinai naudojami gaminant tiriamąjį produktą ir kuriuos bendrovė pardavė, vertę. Siekiant nustatyti tokią neiškraipytą vertę buvo apskaičiuota kiekvienos produkto rūšies pajamų iš šalutinių produktų procentinė dalis atsižvelgiant į gamybos sąnaudas. Vėliau ta pati procentinė dalis buvo taikoma neiškraipytoms gamybos sąnaudoms.

(141) Gavusi suinteresuotosios šalies pastabas Komisija pakeitė šio koregavimo metodiką. Siekiant nustatyti neiškraipytas pajamas pagal produkto rūšį, bendrovės nurodyti šalutinių produktų kiekiai buvo padauginti iš Brazilijos lyginamosios tokių medžiagų vieneto kainos. Neiškraipytos kiekvienos produkto rūšies pajamos buvo atimtos iš apskaičiuotos normaliosios vertės. Komisija padarė išvadą, kad neigiamą tokių šalutinių produktų koregavimą reikia atlikti šiuo, o ne gamybos sąnaudų lygmeniu, nes tie šalutiniai produktai buvo parduoti, o pajamos paprastai turėjo padengti pardavimo išlaidas ir pelną.

(142) Po galutinio faktų atskleidimo FSS pažymėjo, kad į sunaudoto energijos kiekio, kaip antai elektros, gamtinių dujų ir vandens, lyginamuosius dydžius, kurie pagrįsti Brazilijos vidaus rinkos tarifais, galima įtraukti netiesioginius mokesčius, kurie turėjo būti atskaityti.

([15]) Paskelbta adresu https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (paskutinį kartą žiūrėta 2020 m. birželio 3 d.).

(143) Šis tvirtinimas buvo priimtas dėl gamtinių dujų. Atitinkamame konkrečiai bendrovei skirto faktų atskleidimo dokumento priede aiškiai nurodyta, kad apskaičiuodama lyginamąjį dydį Komisija įtraukė netiesioginį mokestį (toliau – ICMS). Atitinkamas lyginamasis dydis buvo perskaičiuotas ir sumažintas nuo 3,23 CNY už kubinį metrą iki 2,75 CNY už kubinį metrą. Vėliau buvo peržiūrėtas FSS dempingo skirtumas. Šis koregavimas neturėjo poveikio STSS ir „Zhenshi“ individualiems dempingo skirtumams. Dviejų neatrinktų bendradarbiaujančių bendrovių dempingo skirtumas buvo atitinkamai pakoreguotas.

(144) Kalbant apie elektros energiją, šaltinio duomenų bazėje netiesioginiai mokesčiai nebuvo nurodyti. Taigi Komisija nusprendė, kad netiesioginiai mokesčiai nebuvo įtraukti į tarifą. Kadangi FSS nepateikė priešingų įrodymų, nuspręsta, kad tvirtinimas nėra pagrįstas. Pažymėtina, kad už vandenį ICMS nėra skaičiuojamas.

(145) Kadangi jokių papildomų pastabų dėl neiškraipytų sąnaudų ir lyginamųjų dydžių apskaičiavimo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 179–183 konstatuojamąsias dalis ir atliko koregavimą, kaip paaiškinta 127, 134, 137, 141 ir 143 konstatuojamosiose dalyse.

(146) Atsižvelgiant į visus koregavimus, padarytus po to, kai suinteresuotosios šalys pateikė tvirtinimus, galutiniame etape buvo nustatyti šie gamybos veiksniai, SS kodai ir neiškraipytos normaliosios vertės:

1 lentelė

Gamybos veiksnys	SS kodas	Neiškraipyta vertė	Vienetas
Žaliavos / pagalbinės medžiagos			
Kvarcitas	2506 20	1 662,69	CNY/t
Ugniai atsparus molis	2508 30	4 012,56	CNY/t
Serpentinas	2516 90	4 172,45	CNY/t
Lydyta magnezija; perdegta (sukepinta) magnezija, su nedideliais kiekiais kitų oksidų, pridėtų prieš sukepinimą, arba be jų; kiti magnio oksidai, gryni arba negryni	2519 90	9 315,74	CNY/t
Fluoritas, kurio sudėtyje esantis kalcio fluoridas sudaro ne daugiau kaip 97 % masės	2529 21	1 876,11	CNY/t
Geležies rūda, neaglomeruota (milteliai); luitinė geležies rūda	[nėra duomenų] (žr. 128 konstatuojamąją dalį)	548,90	CNY/t
Geležies rūda, aglomeruota (kepinta)	2601 12	824,20	CNY/t
Chromo rūdos ir koncentratai	2610 00	4 437,72	CNY/t
Riebalų anglys; koksinės anglys	2701 12	1 101,32	CNY/t
Koksas; elektros anglys; dujų anglys	2701 19	944,43	CNY/t
Koksas; kokso milteliai; metalurginis koksas	2704 00	2 503,14	CNY/t
Tepalinė alyva	2710 19	80,05	CNY/t
Anglis	2803 00	10 484,38	CNY/t
Kalcis (viela)	2805 12	37 565,18	CNY/t
Sieros rūgštis	2807 00	608,14	CNY/t
Azoto rūgštis	2808 00	2 803,81	CNY/t
Vandenilio fluorido rūgštis	2811 11	12 036,01	CNY/t
Bevandenis amoniakas	2814 10	2 085,04	CNY/t
Molibdeno oksidai ar hidroksidai	2825 70	146 169,98	CNY/t

Gamybos veiksnys	SS kodas	Neiškraipyta vertė	Vienetas
Geležies sulfidas	2830 90	100 236,10	CNY/t
Vandenilio peroksidas	2847 00	17 324,44	CNY/t
Gurgučių viela; liejinių milteliai	3824 99	16 490,97	CNY/t
Vidutinės kokybės nikelio luitinis ketus; žemos kokybės nikelio luitinis ketus	[nėra duomenų] (žr. laikinojo reglamento 192 konstatuojamąją dalį)	84 151,00 Pakoreguota atsižvelgiant į faktinį nikelio kiekį (1)	CNY/t
Feromanganas, kurio sudėtyje esanti anglis sudaro daugiau kaip 2 % masės	7202 11	8 841,84	CNY/t
Feromanganas, kurio sudėtyje esanti anglis sudaro 2 % arba mažiau masės	7202 19	14 018,29	CNY/t
Ferosilicis, kurio sudėtyje silicis sudaro daugiau kaip 55 % masės	7202 21	13 848,56	CNY/t
Ferosilikomanganas	7202 30	8 770,18	CNY/t
Ferochromas, kurio sudėtyje esanti anglis sudaro daugiau kaip 4 % masės	7202 41	10 288,69	CNY/t
Feronikelis	[nėra duomenų] (žr. laikinojo reglamento 192 konstatuojamąją dalį)	21 879,38	CNY/t
Feromolibdenas	7202 70	141 697,92	CNY/t
Ferovolframo geležis	7202 80	217 629,37	CNY/t
Ferotitanas	7202 91	28 149,49	CNY/t
Feroniobis	[nėra duomenų] (žr. laikinojo reglamento 192 konstatuojamąją dalį)	145 667,77	CNY/t
Feroboras; ferosilicio kalcio lydinys	7202 99	15 917,12	CNY/t
Ketaus laužas	7204 10	987,48	CNY/t
Nerūdijančiojo plieno laužas	7204 21	7 166,20	CNY/t
Juodųjų metalų atliekos ir laužas, išskyrus tekinimo drožles, kitas drožles, skeveldras, frezavimo atliekas, pjuvenas, nuopjovas ir štampavimo atraižas; iš kitų medžiagų nei ketus, legiruotasis plienas, alavuotoji geležis arba plienas	7204 49	2 593,84	CNY/t
Luitinio ketaus granulės	7205 10	10 450,71	CNY/t
Geležies lydinio milteliai	7205 29	9 588,22	CNY/t
Lydyta geležis	[nėra duomenų] (žr. laikinojo reglamento 192 konstatuojamąją dalį)	2 715,76	CNY/t
Armatūros strypai	7214 20	4 301,49	CNY/t
Šaunamojo pūtimo granulės	7326 11	7 618,08	CNY/t
Katodų varis	7403 11	46 580,96	CNY/t

Gamybos veiksnys	SS kodas	Neiškraipyta vertė	Vienetas
Kiti vario gaminiai; lietiniai, formuoti, štampuoti arba kaltiniai, toliau neapdoroti; išskyrus grandines ir jų dalis	7419 91	300 346,61	CNY/t
Nelegiruotasis nikelis	7502 10	106 604,34	CNY/t
Nikelio atliekos ir laužas	7503 00	695,72	CNY/t
Nikelio strypai, juostos ir nikelio lydinių profiliai	7505 12	187 405,08	CNY/t
Aliuminio luitai; neapdorotas nelegiruotasis aliuminis	7601 10	17 191,65	CNY/t
Aliumininė viela iš nelegiruotojo aliuminio	7605 11	17 484,28	CNY/t
Aliumininės plokštės, lakštai ir juostelės	7606 91	24 396,75	CNY/t
Molibdeno strypai ir juostos	8102 95	887 517,09	CNY/t
Kobalto šteinai ir kiti tarpiniai kobalto metalurgijos produktai	8105 20	195 635,71	CNY/t
Purtnus titanas	8108 20	78 477,42	CNY/t
Manganas	8111 00	18 493,80	CNY/t
Grafito elektrodai	8545 11	62 601,76	CNY/t
Plokščias ruošinys (luitas)	[nėra duomenų] (žr. laikinojo reglamento 192 konstatuojamąją dalį)	14 033,74	CNY/t
Darbo jėga			
Darbo sąnaudos gamybos sektoriuje	[nėra duomenų]	33,88	CNY/val.
Energija			
Elektra	[nėra duomenų]	0,82	CNY/kWh
Gamtinės dujos	[nėra duomenų]	2,75	CNY/m^3
Vanduo	[nėra duomenų]	68,88	CNY/m^3
Argonas	280 421	8,03	CNY/m^3

([1]) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 192 konstatuojamosios dalies a punkte, neiškraipyta vertė buvo nustatyta remiantis Londono metalų birža ir pakoreguota atsižvelgiant į nikelio kiekį žaliavoje. Kadangi skirtingos atrinktos bendrovės naudojo skirtingą nikelio kiekį, tiksli neiškraipyta vertė nurodyta konkrečioms bendrovėms skirtuose faktų atskleidimo dokumentuose.

3.2.2.5. Gamybos pridėtinės išlaidos, PBA išlaidos ir pelnas

(147) Gamybos pridėtinių išlaidų apskaičiavimas ir PBA išlaidų ir pelno duomenų šaltinis, naudotas apskaičiuojant normaliąją vertę, aprašyti laikinojo reglamento 201 ir 202 konstatuojamosiose dalyse.

(148) Po pirminio faktų atskleidimo STSS tvirtino, kad įtraukusi tam tikrus gamybos veiksnius į pridėtines išlaidas, kaip aprašyta laikinojo reglamento 194 ir 201 konstatuojamosiose dalyse, Komisija padidino gamybos pridėtines išlaidas ir atitinkamai galutines gamybos sąnaudas. Be to, bendrovė pažymėjo, kad Komisija nepateikė jokių įrodymų, kad šie gamybos veiksniai buvo iškraipyti.

(149) Komisija šį tvirtinimą atmetė. Nereikia atskirai įrodyti iškraipymų, susijusių su gamybos ištekliais, kurie yra perkeliami į gamybos pridėtines išlaidas. Laikinojo reglamento 103–157 konstatuojamosiose dalyse Komisija aiškiai paaiškino, kodėl visos tiriamojo produkto sąnaudos, įskaitant tų gamybos išteklių sąnaudas, kurios buvo perkeltos į gamybos pridėtines išlaidas, laikomos iškraipytomis. Be to, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 194 konstatuojamojoje dalyje, tų gamybos išteklių sąnaudos buvo nereikšmingos ir Komisija juos perkėlė į gamybos pridėtines išlaidas, nes atrinkti eksportuojantys gamintojai savo dokumentuose negalėjo nustatyti suvartojimo apimties arba tipiškoje šalyje nebuvo galima nustatyti tinkamo lyginamojo dydžio.

(150) Po pirminio faktų atskleidimo ir FSS, ir STSS pateikė kelis tvirtinimus dėl PBA išlaidų ir pelno lygio, kuris buvo naudojamas apskaičiuojant normaliąją vertę.

(151) FSS teigė, kad Komisija nepateikė jokio teisinio ar faktinio paaiškinimo, kad PBA išlaidos Kinijoje yra iškraipytos. Tačiau, kaip jau paaiškinta 149 konstatuojamojoje dalyje, jokių atskirų įrodymų dėl konkrečių rūšių sąnaudų nereikia, nes Komisija padarė aiškią išvadą, kad yra iškraipymų, susijusių su visomis tiriamojo produkto sąnaudomis.

(152) Bendrovė taip pat teigė, kad Brazilijos tiriamojo produkto gamintojo PBA išlaidos, naudotos apskaičiuojant normaliąją vertę, turėtų būti sumažintos iš jų atėmus bendrovės nuosavo kapitalo išlaidas ir jos patronuojamųjų įmonių finansines sąnaudas.

(153) Komisija PBA išlaidas ir pelną apskaičiavo kaip parduotų prekių sąnaudų procentinę dalį remdamasi viešai prieinamais duomenimis, t. y. audituotomis „Aperam Inox do Sul S.A.“ ataskaitomis. Remiantis turima informacija negalima daryti išvados, kad dalis finansinių sąnaudų nėra susijusi su tiriamuoju produktu. FSS nepateikė jokių įrodymų ar duomenų, kad tos sąnaudos būtų pervertintos. Be to, reikėtų pažymėti, kad atėmus šių finansinių sąnaudų dalį, PBA išlaidos sumažėtų, o pelnas atitinkamai padidėtų. Taigi galutinis rezultatas nesikeistų.

(154) STSS pažymėjo, kad, nors tam tikros Kinijos eksportuojančių gamintojų darbo sąnaudos (pvz., MTTP ir kokybės kontrolės departamento darbo sąnaudos) buvo perkeltos į gamybos sąnaudas, nebuvo jokių įrodymų, kad tos darbo sąnaudos nebuvo įtrauktos į tipiškos šalies gamintojo PBA išlaidas, todėl nustatant normaliąją vertę tos sąnaudos galėjo būti įskaičiuotos du kartus.

(155) Tačiau STSS nepateikė jokių įrodymų, kad tokios sąnaudos buvo įtrauktos į tipiškos šalies gamintojo PBA išlaidas. Todėl Komisija šiuo klausimu laikėsi savo požiūrio.

(156) Galiausiai FSS nurodė 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto iii papunktį, kuriame nustatyta, kad apskaičiuojant normaliąją vertę pelną galima nustatyti *„bet kokiu kitu pagrįstu metodu, tuo atveju, kai tokiu būdu nustatyta pelno suma neviršytų pelno, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai, parduodami tokios pat kategorijos prekes kilmės šalies vidaus rinkoje“*. Bendrovė nurodė, kad Komisija neapskaičiavo tokios pelno Kinijoje viršutinės ribos ir apskaičiuodama normaliąją vertę taikė 7,65 % tipiškos šalies bendrovės pelną.

(157) Atsakydama į šį tvirtinimą Komisija priminė, kad normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktu, nes, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 103–157 konstatuojamosiose dalyse, buvo nustatyta, kad eksportuojančios šalies vidaus kainų ir sąnaudų nereikėtų naudoti dėl toje šalyje esančių didelių iškraipymų. Taigi visos sąnaudos ir kainos, įskaitant pelną, kurioms savaime daro poveikį pagrindinės sąnaudos ir kainos šalies vidaus rinkoje, laikomos iškraipytomis. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies a punktą į apskaičiuotą normaliąją vertę įtraukiama neiškraipyta ir pagrįsta administracinių, pardavimo ir bendrųjų išlaidų ir pelno suma. Kaip paaiškinta 98 konstatuojamojoje dalyje, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies nuostatos visiškai atitinka ES tarptautinius įsipareigojimus, įskaitant visas atitinkamas PPO 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo nuostatas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(158) Kadangi jokių papildomų pastabų dėl gamybos pridėtinių išlaidų, PBA išlaidų ir pelno negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 201 ir 202 konstatuojamąsias dalis.

3.2.2.6. Normaliosios vertės apskaičiavimas

(159) Kadangi pastabų dėl normaliosios vertės apskaičiavimo negauta, patvirtinamos laikinojo reglamento 203–210 konstatuojamosios dalys.

3.2.3. *Eksporto kaina*

(160) Kadangi pastabų dėl eksporto kainos nustatymo negauta, patvirtinamos laikinojo reglamento 211–213 konstatuojamosios dalys.

3.2.4. *Palyginimas*

(161) Komisija palygino atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis, kaip aprašyta laikinojo reglamento 214–216 konstatuojamosiose dalyse.

(162) Po pirminio faktų atskleidimo STSS nepritarė tam, kad Komisija iš eksporto kainos išskaičiavo tam tikras su frachtu susijusias išlaidas, nors šios išlaidos nebuvo išskaičiuotos iš tipiškos šalies gamintojo PBA išlaidų.

(163) Tačiau STSS nepateikė jokių įrodymų, kad tokios išlaidos buvo įtrauktos į tipiškos šalies gamintojo PBA išlaidas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(164) Siekdama apskaičiuoti STSS eksporto kainą, Komisija pagal 2 straipsnio 10 dalies i punktą pakoregavo pardavimą, atliktą per susijusį prekiautoją, įsikūrusį kitoje šalyje. Po pirminio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas užginčijo tą koregavimą ir teigė, kad gamintojas ir su juo susijęs prekiautojas trečiojoje šalyje sudaro vieną ekonominį vienetą, kai susijęs prekiautojas atlieka vidaus pardavimo skyriaus funkcijas. Todėl eksportuojantis gamintojas paprašė Komisijos šio koregavimo neatlikti.

(165) Komisija priminė, kad pagal ES teismų praktiką vienas ekonominis vienetas yra tada, kai gamintojas su produktais susijusias užduotis, kurios paprastai priskiriamos vidaus pardavimo skyriui, paveda jo ekonomiškai kontroliuojamai platinimo bendrovei ([16]). Teisingumo Teismas taip pat nustatė, kad „Sąjungos institucijos turi atsižvelgti į visus reikšmingus veiksnius, leidžiančius nustatyti, ar platintojas vykdo šio gamintojo integruoto pardavimo padalinio funkcijas, ar tokių funkcijų nevykdo“ ([17]).

(166) Todėl Komisija išnagrinėjo turimus įrodymus ir padarė toliau nurodytas išvadas. Pirmiausia Komisija pažymėjo, jog iš bendrovės struktūros matyti, kad grupę sudaro daug pardavimo bendrovių, įskaitant susijusį prekiautoją, kuriam taikomas ginčijamas koregavimas. Šiuo atžvilgiu Komisija patvirtino, kad yra daugiau nei viena susijusi bendrovė, dalyvaujanti parduodant tiriamąjį produktą į Sąjungą. Komisija įvertino eksportuojančio gamintojo ir atitinkamo susijusio prekiautojo sutartis ir nustatė tam tikras nuostatas dėl gamintojo ir susijusio prekiautojo ryšių, kurias sunku suderinti su nuostata, kad tos bendrovės sudaro vieną ekonominį vienetą ([18]).

(167) Be to, Komisija pažymėjo, kad sprendžiant su pardavimu susijusius klausimus dalyvavo kitas skyrius, ne atitinkamas susijęs prekiautojas. Be to, atitinkamo susijusio prekiautojo įstatuose ir verslo licencijoje buvo tam tikrų nuostatų, kurios nepatenka į užduočių, paprastai pavedamų vidaus pardavimo skyriui, taikymo sritį ([19]). Be to, klausimyno atsakymuose aprašytas gamintojo ir susijusio prekiautojo derybų procesas, visų pirma dėl pardavimo sąlygų ([20]), sukėlė didelių abejonių, ar jie sudaro vieną ekonominį vienetą. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(168) Siekiant užtikrinti, kad normalioji vertė būtų išreikšta tuo pačiu apmokestinimo lygiu kaip eksporto kaina, ji buvo pakoreguota ir padidinta ta tiriamojo produkto eksportui taikomo PVM dalimi, kuri Kinijos eksportuojantiems gamintojams nebuvo grąžinta. Po pirminio faktų atskleidimo FSS ir STSS užginčijo šį koregavimą. Bendrovės teigė, kad koregavimas iš viso nepagrįstas, nes Komisija Kinijos vidaus kainų nenaudoja kaip normaliosios vertės, arba koreguoti reikėtų faktines gamybos sąnaudas, o ne neiškraipytas sąnaudas.

([16]) Bylos C–191/09 P ir C–200/09 P: *Taryba ir Komisija prieš Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP,* 55 punktas.
([17]) Byla C–468/15 P: *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) prieš Europos Sąjungos Tarybą;* 43 punktas.
([18]) Papildoma konfidencialaus pobūdžio informacija pateikiama konkrečioms bendrovėms skirtuose faktų atskleidimo dokumentuose.
([19]) Dėl konfidencialumo išsamesni paaiškinimai yra pateikti konkrečioms bendrovėms skirtuose faktų atskleidimo dokumentuose.
([20]) Dėl konfidencialumo išsamesni paaiškinimai yra pateikti konkrečioms bendrovėms skirtuose faktų atskleidimo dokumentuose.

(169) Šiuo atžvilgiu pabrėžiama, kad Komisija normaliąją vertę pakoregavo pagal Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-423/09 ([21]). Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(170) Kadangi jokių papildomų pastabų dėl palyginimo negauta, patvirtinamos laikinojo reglamento 214–216 konstatuojamosios dalys.

3.2.5. *Dempingo skirtumai*

(171) Kaip paaiškinta 121–170 konstatuojamosiose dalyse, Komisija atsižvelgė į kai kurias STSS ir FSS pastabas ir perskaičiavo minėtų bendrovių dempingo skirtumus.

(172) Atitinkamai pakoreguotas bendradarbiaujančioms neatrinktoms Kinijos bendrovėms „Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd“ ir „Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.“ nustatytas dempingo skirtumas, kuris yra atrinktoms bendrovėms nustatytų dviejų individualių dempingo skirtumų svertinis vidurkis.

(173) Komisija nusprendė, kad aukštas Kinijos eksportuojančių gamintojų, kuriems teko 92 % viso tiriamojo produkto eksporto iš Kinijos į Sąjungą, bendradarbiavimo lygis yra tinkamas siekiant nustatyti dempingo skirtumą kitiems eksportuotojams, taikytiną visiems kitiems (nebendradarbiaujantiems) eksportuojantiems gamintojams. Todėl Komisija manė esant tikslinga visoms kitoms bendrovėms nustatyti tokį dempingo skirtumą, kuris atitiktų didžiausią individualų atrinktų Kinijos bendrovių dempingo skirtumą, išskyrus bendrovę, kuriai buvo taikomas 18 straipsnis, kaip paaiškinta 77–82 konstatuojamosiose dalyse.

(174) Taigi procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)
„Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd“ ([1])	106,5
„Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.“	57,1
„Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.“	71,7
„Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.“	87,3
„Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.“	87,3
Visos kitos bendrovės	106,5

([1]) Šis skirtumas taikomas visiems kitiems TISCO grupės Kinijos tiriamojo produkto gamintojams, išvardytiems šio reglamento rezoliucinėje dalyje.

(175) Pagal Kinijos eksportuojančių gamintojų pateiktas pastabas dėl pirminio faktų atskleidimo atlikus koregavimą, informacija apie individualių dempingo skirtumų apskaičiavimą buvo atskleista atitinkamoms bendrovėms.

3.3. **Taivanas**

3.3.1. *Normalioji vertė*

(176) Išsami informacija apie normaliosios vertės apskaičiavimą pateikta laikinojo reglamento 227–237 konstatuojamosiose dalyse.

(177) Pastabose dėl išankstinio ir pirminio faktų atskleidimo grupė „Yusco“ teigė, kad Komisija neteisingai atmetė jos prašymą apskaičiuojant PBA išlaidų santykį atlikti koregavimą atsižvelgiant į valiutos kurso skirtumą ir išskaičiuojant išlaidas iš žaliavų sąnaudų atlikti koregavimą atsižvelgiant į perdirbtą laužą. Komisija išnagrinėjo tuos tvirtinimus.

([21]) 2011 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Dashiqiao prieš Tarybą*, T-423/09, ECLI:EU:T:2011:764, 34–50 punktai.

(178) Pakartotinis prašymas apskaičiuojant PBA išlaidų santykį atlikti koregavimą atsižvelgiant į valiutos kurso skirtumą buvo atmestas, nes „Yusco“ negalėjo pagrįsti, kad tiek skirtumai buvo susiję su pardavimu vidaus rinkoje. Prašymas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo, bet vėl be jokio papildomo pagrindimo. Tačiau, atsižvelgiant į naujai pateiktus argumentus, kuriuos būtų galima patikrinti remiantis per patikrinimą pateikta informacija, buvo nuspręsta pakoreguoti atsižvelgiant į perdirbtą laužą, susijusį ir su „Yusco“, ir su jo susijusiu gamintoju „Tang Eng“. Peržiūrint dempingo apskaičiavimą buvo atsižvelgta į peržiūrėtas gamybos sąnaudas.

(179) Pastabose dėl išankstinio ir pirminio faktų atskleidimo bendrovė „Walsin“ teigė, kad Komisija neteisingai atmetė jos prašymą atlikti koregavimą atsižvelgiant į atliekų medžiagų pardavimą, žaliavų sąnaudas po fizinio atsargų patikrinimo ir perdirbimo išlaidas Taičungo gamykloje. „Walsin“ taip pat užginčijo Komisijos sprendimą nustatant normaliąją vertę neatsižvelgti į eksportui skirtą pardavimą vidaus rinkoje susijusioms gamykloms ir jūrų uostams. Komisija išnagrinėjo tuos tvirtinimus.

(180) Kalbant apie prašymą pakoreguoti normaliąją vertę atsižvelgiant į atliekų medžiagų pardavimą, Komisija, atsižvelgdama į „Walsin“ šiuo klausimu pateiktus paaiškinimus, nusprendė, kad prašymas yra pagrįstas ir jį priėmė, nes „Walsin“ įrodė, kad šių atliekų medžiagų negalima grąžinti į gamybą ir jos buvo parduotos pirkėjams.

(181) Kalbant apie prašymą atlikti koregavimą atsižvelgiant į žaliavų sąnaudas po fizinio atsargų patikrinimo, Komisija įvertino pateiktą papildomą informaciją ir nusprendė patvirtinti savo preliminarų sprendimą atmesti tą koregavimo prašymą, nes bendrovė negalėjo paaiškinti atsargų skirtumų priežasčių. Be to, tie skirtumai nebuvo užregistruoti sąnaudų apskaitos sistemoje ir koregavimo nebuvo galima suderinti nei su bandomuoju balansu, nei su klausimyno atsakymais.

(182) Kalbant apie prašymą atlikti koregavimą atsižvelgiant į perdirbimo išlaidas Taičungo gamykloje išskaičiuojant apskaičiuotą tos gamyklos pelną, Komisija nusprendė, kad tas prašymas nėra pagrįstas. „Walsin“ negalėjo įrodyti, kad į atkaitinimo ir ėsdinimo perdirbimo išlaidų vidaus sąskaitą faktūrą buvo įtrauktos tik sąnaudos ir nebuvo įtrauktas joks pelno dydis, o prašomas koregavimas nebuvo įtrauktas į bendrovės sąnaudų apskaitos sistemą.

(183) Galiausiai, kalbant apie prašymą nustatant normaliąją vertę atsižvelgti į pardavimą susijusioms gamykloms ir jūrų uostams, Komisija jį atmetė. Iš tikrųjų pati bendrovė savo klausimyno atsakymuose tokius pardavimo sandorius laikė netiesioginiu pardavimu eksportui, todėl jie nebuvo įtraukti į pardavimo vidaus rinkoje sandorius. Po pirminio faktų atskleidimo „Walsin“ pakeitė savo nuomonę ir teigė, kad tuos pardavimo sandorius reikėtų laikyti skirtais vidaus rinkai, nes ji nežinojo, ar produktai galiausiai buvo naudojami vidaus rinkoje ar eksportuojami. Neturėdama konkretesnės informacijos šiuo klausimu Komisija, remdamasi pateiktais įrodymais, negalėjo nustatyti, ar parduodami produktai buvo naudojami vidaus rinkoje ar eksportuojami. Kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje, žodžiai „vidaus vartojimui“ yra susiję ne su subjektyviu pardavėjo ketinimu ar tuo, kad eksportuojantis gamintojas nežino, ar prekiautojas (susijusi gamykla) galiausiai eksportuoja, o su objektyvia produkto paskirties vieta, objektyviu faktu, kurį galima nustatyti bet kada, kol bus pasiekta galutinė paskirties vieta ir prekės bus parduotos vartoti vidaus rinkoje. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(184) Kadangi kitų tvirtinimų negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 227–237 konstatuojamosios dalys.

3.3.2. *Eksporto kaina*

(185) Kadangi jokių pastabų dėl eksporto kainos negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 238 ir 239 konstatuojamosios dalys.

3.3.3. *Palyginimas*

(186) Kadangi jokių pastabų dėl palyginimo negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 238 ir 239 konstatuojamosios dalys.

3.3.4. *Dempingo skirtumai*

(187) Šiuo atveju bendradarbiavimo lygis buvo laikomas aukštu ir nebuvo galima nustatyti jokių kitų eksportuojančių gamintojų. Todėl Komisija manė, kad jis yra tipiškas, norint dempingo skirtumą kitiems eksportuotojams nustatyti kaip lygų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų dempingo skirtumui. Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
„Yieh United Steel Co.“ ir „Tang Eng Iron Works Co. Ltd“	4,1
„Walsin Lihwa Co.“	7,5
Visos kitos bendrovės	7,5

4. **ŽALA**

4.1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(188) Kadangi jokių pastabų dėl Sąjungos pramonės apibrėžties ir Sąjungos gamybos negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 246–248 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.2. **Susijusios Sąjungos rinkos nustatymas**

(189) Kinijos eksportuojantis gamintojas FSS tvirtino, kad Sąjungos pramonės gamybos apimtį lėmė uždaroji paklausa, o ne pardavimas atvirojoje rinkoje, kuris sudarė tik nedidelę visos gamybos apimties dalį. FSS teigimu, tai matyti iš to, kad 2016–2017 m. Sąjungos pramonės gamybos apimtis padidėjo, nepaisant to, kad pardavimo apimtis atvirojoje rinkoje sumažėjo 94 000 tonų.

(190) Dėl atvirosios ir uždarosios rinkos santykio Kinijos eksportuojantis gamintojas STSS teigė, kad vertinant rinkos dalį reikėtų atsižvelgti į tai, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis buvo 62 % atvirosios rinkos, bet šiam segmentui teko vos apie 22 % visos Sąjungos rinkos. Taigi likusių 78 % uždarosios rinkos dalyje, Sąjungos pramonė užėmė 100 % rinkos. Be to, STSS teigimu, tai reikėjo vertinti atsižvelgiant į vienintelę rinkos dalį, kuri, priešingai, padidėjo, t. y. Indonezijos rinkos dalį.

(191) Šiuos tvirtinimus teko atmesti. Kaip nustatyta laikinojo reglamento 251 ir 252 konstatuojamosiose dalyse, su importu tiesiogiai konkuruoja tik vertikaliosios integracijos gamintojų, kaip antai atrinktų Sąjungos gamintojų, pardavimas atvirojoje rinkoje. Todėl yra nusistovėjusi Komisija praktika neatsižvelgti į uždarąją gamybą ir pardavimą vertinant kai kuriuos žalos rodiklius tokiose bylose, nes uždaroji rinka yra apsaugota nuo importo. Tačiau, kadangi produktai, skirti ir uždarajai, ir atvirajai rinkai, yra gaminami tose pačiose gamybos linijose, į gamybos ir gamybos pajėgumų analizę taip pat reikėtų įtraukti uždarajai rinkai skirtus produktus. Iš tikrųjų tokiame kapitalui imliame sektoriuje kaip plieno sektorius pajėgumų naudojimo koeficientai turėtų būti kuo didesni, kad būtų mažinamos pastoviosios išlaidos ir užtikrinamos kuo mažesnės gamybos sąnaudos. Be to, pavienių eksportuojančių šalių rinkos dalių raidos nereikėtų vertinti atskirai, nes šiame tyrime yra tenkinamos sąlygos, kuriomis visų nagrinėjamųjų šalių importas turėtų būti vertinamas bendrai (žr. 4.4 skirsnį).

(192) Kadangi jokių kitų pastabų dėl susijusios Sąjungos rinkos nustatymo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 249–255 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.3. **Sąjungos suvartojimas**

(193) Kadangi jokių pastabų dėl Sąjungos suvartojimo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 256–262 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4. **Importas iš nagrinėjamųjų šalių**

(194) Kinijos eksportuojantis gamintojas FSS tvirtino, kad importo iš Kinijos, Indonezijos ir Taivano kumuliacija buvo nenuosekli. Kadangi šis antidempingo tyrimas buvo vykdomas tuo pat metu, kai dėl to paties produkto vyko atskiras antisubsidijų tyrimas, abiejose bylose žalos vertinimas turėtų būti vienodas. Tačiau atskirame antisubsidijų tyrime Taivanas nebuvo viena iš nagrinėjamųjų šalių. Taigi bet koks bendras vertinimas šiame antidempingo tyrime, įskaitant importą iš Taivano, galiausiai būtų nesuderinamas su bet kokiu bendru vertinimu tame antisubsidijų tyrime, kuriame būtų sumuojamas importas iš Kinijos ir Indonezijos, o importas iš Taivano – ne. Be to, FSS tvirtino, kad importo iš Kinijos ir Indonezijos kumuliacija nebuvo pagrįsta. Importui iš Kinijos mažėjant, importas iš Indonezijos didėjo; tai tariamai parodė, kad importas iš Kinijos su importu iš Indonezijos nekonkuravo. Be to, 2017 m., kai importo apimtis iš Kinijos buvo didžiausia (jam teko 21 % rinkos dalis), o importo iš Indonezijos rinkoje nebuvo, buvo geriausi metai Sąjungos pramonei, kaip matyti iš pardavimo ir pelningumo duomenų. Šiuos tvirtinimus teko atmesti.

(195) Pirma, nėra nenuoseklu, kad šiame tyrime importas iš trijų šalių, t. y. Kinijos, Indonezijos ir Taivano, vertinamas bendrai, o atskirame antisubsidijų tyrime bendrai vertinamas tik importas iš dviejų iš šių šalių, t. y. Kinijos ir Indonezijos. Kiekvienas atvejis turi būti nagrinėjamas atskirai. Abiem atvejais bendro importo vertinimo teisinės sąlygos yra tenkinamos.

(196) Antra, kalbant apie Komisijos sprendimą šiame antidempingo tyrime importą iš nagrinėjamųjų šalių vertinti bendrai, primintina, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu importas iš kiekvienos iš trijų šalių padidėjo. Dėl laikinojo reglamento 269 konstatuojamojoje dalyje nustatytų priežasčių, net jeigu importo iš Kinijos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu skirtųsi nuo importo iš Indonezijos raidos, bendro vertinimo pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį sąlygos būtų tenkinamos.

(197) Kinijos eksportuojantis gamintojas STSS tvirtino, kad importo iš Kinijos, Indonezijos ir Taivano kumuliacija nėra pagrįsta, nes konkurencijos sąlygos, viena vertus, tarp Kinijos ir Taivano ir, kita vertus, Indonezijos skiriasi. Indonezija turi tiesioginę prieigą prie nikelio, kuris yra viena iš pagrindinių žaliavų, reikalingų nerūdijančiojo plieno gamybai, o Kinija ir Taivanas priklauso nuo importo, kuris nebebuvo toks prieinamas kaip anksčiau dėl Indonezijos eksporto draudimo. Šį tvirtinimą teko atmesti. Panaši prieiga prie žaliavų nėra viena iš bendro vertinimo sąlygų, nustatytų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje. Jeigu eksportuotojai skirtingose šalyse gali susidurti su skirtingomis gamybos išteklių (kaip antai žaliavų ar žmogiškųjų išteklių) gavimo sąlygomis, jie vis tiek gali konkuruoti tarpusavyje dėl tų pačių produkcijos pardavimo paskirties vietų. Taip yra šiuo atveju, kaip matyti iš to, kad šioje byloje vienas svarbus bendradarbiaujantis naudotojas importavo reikšmingą kiekį iš Kinijos, Indonezijos ir Taivano.

(198) Eksportuojantis gamintojas STSS taip pat teigė, kad ir Sąjungos pramonės pardavimo kainos, ir importo iš Kinijos apimtis padidėjo tuo pačiu metu, t. y. 2017 m. Be to, nebuvo ryšio tarp importo iš Kinijos apimties ir Sąjungos pramonės pardavimo apimties. Dėl nedidelio importo iš Kinijos padidėjimo nagrinėjamuoju laikotarpiu (+ 28 000 tonų) matematiškai Sąjungos gamintojų pardavimo atvirojoje rinkoje negalėjo sumažėti daugiau nei keturis kartus (- 116 000 tonų). Be to, tiriamuoju laikotarpiu Kinijos importui teko vos 4,6 % viso Sąjungos suvartojimo.

(199) Šie tvirtinimai buvo atmesti. Kaip nustatyta laikinojo reglamento 263–270 konstatuojamosiose dalyse, importą iš Kinijos reikėtų vertinti ne atskirai, o kartu su importu iš Indonezijos ir Taivano. Bendras importas iš nagrinėjamųjų šalių nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 147 000 tonų; tai akivaizdžiai viršija Sąjungos pramonės tuo pačiu laikotarpiu patirtus 116 000 tonų nuostolius. Be to, importo iš Kinijos rinkos dalis tiriamuoju laikotarpiu dėl vykdomo žalingo dempingo sudarė 18,3 %, t. y. ne 4,6 %, kurie sudarytų Kinijos rinkos dalį, jeigu šiame tyrime prie Sąjungos rinkos būtų pridėta uždarosios rinkos apimtis.

(200) Kadangi jokių kitų pastabų dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių negauta, Komisija patvirtino visas kitas laikinojo reglamento 263–270 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.1. *Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis*

(201) Kadangi jokių pastabų dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių apimties ir rinkos dalies negauta, Komisija patvirtino visas laikinojo reglamento 271–277 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.5. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.5.1. *Bendrosios pastabos*

(202) Kadangi jokių pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 278–282 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.5.2. *Makroekonominiai rodikliai*

(203) Komentuodama laikinojo reglamento 7 lentelę Indonezijos vyriausybė teigė, kad padidėję Sąjungos pramonės gamybos pajėgumai rodo puikią pramonės būklę. Tas pats tvirtinimas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo. Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu gamybos pajėgumai padidėjo 1 %, o tai patvirtina išvadą, kad gamybos pajėgumai nagrinėjamuoju laikotarpiu iš esmės nesikeitė (laikinojo reglamento 284 konstatuojamoji dalis). Todėl šis tvirtinimas buvo pripažintas nepagrįstu.

(204) Nurodydama laikinojo reglamento 8 lentelę STSS atkreipė dėmesį į Sąjungos gamintojų uždarojo naudojimo ir pardavimo apimties sumažėjimą nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio, kurį ji siejo su neproporcingai didelės uždarosios rinkos sumažėjimu. Šis tvirtinimas buvo atmestas. Komisija pažymėjo, kad apimties raida atvirojoje ir uždarojoje rinkose nėra susijusi, visų pirma dėl to, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė veikė turėdama daugiau nei 30 % nepanaudotų gamybos pajėgumų. Be to, STSS tvirtinimas atrodo faktiškai klaidingas, nes uždarosios rinkos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo stabili (laikinojo reglamento 9 lentelė ir 290–292 konstatuojamosios dalys), o Sąjungos pramonė per tą patį laikotarpį atvirojoje rinkoje prarado didelę rinkos dalį (9,3 procentinio punkto).

(205) Nurodydama laikinojo reglamento 10 lentelę Indonezijos vyriausybė pažymėjo, kad našumas sumažėjo dėl padidėjusio užimtumo. Tas pats tvirtinimas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo. Tačiau negalima daryti išvados, kad toks našumo sumažėjimas, net jeigu jį sukėlė nagrinėjamuoju laikotarpiu šiek tiek (4 %) padidėjęs užimtumas, lėmė Sąjungos pramonės patirtą žalą. Patirtą materialinę žalą rodo kiti rodikliai, išdėstyti laikinojo reglamento 307–310 konstatuojamosiose dalyse. Komisija priminė, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį vienas ar keli iš tų veiksnių nėra būtinai lemiami.

(206) Nurodydama laikinojo reglamento 14 lentelę Indonezijos vyriausybė teigė, kad vertinant pelningumą nebuvo atsižvelgta į Sąjungos gamintojų uždarojo pardavimo poveikį. Tas pats tvirtinimas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo. Šis tvirtinimas buvo atmestas. Komisija priminė, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką, jeigu pramonė gamina pardavimui atvirojoje rinkoje ir uždarajam naudojimui skirtus produktus, pastarieji, siekiant įvertinti kelis žalos veiksnius, nėra įtraukiami į tyrimo aprėptį. Tai jau tinkamai paaiškinta laikinojo reglamento 254 ir 255 konstatuojamosiose dalyse.

(207) Indonezijos vyriausybė taip pat tvirtino, kad Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje dalis buvo per maža (20 % viso Sąjungos pardavimo), palyginti su uždaruoju suvartojimu, ir tai turėjo įtakos bendrai Sąjungos pramonės padėčiai, todėl jokios žalos nebuvo. Tas pats tvirtinimas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo. Kaip jau minėta 191 konstatuojamojoje dalyje, Komisija priminė, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką, jeigu pramonė gamina pardavimui atvirojoje rinkoje ir uždarajam naudojimui skirtus produktus, pastarieji, siekiant įvertinti daugelį žalos veiksnių, nėra įtraukiami į tyrimo aprėptį. Analizuojant kitus su Sąjungos pramone susijusius ekonominius rodiklius nustatyta, kad, norint atlikti tinkamą analizę ir vertinimą reikėjo atsižvelgti į atvirojoje rinkoje vyraujančią padėtį: pardavimo apimtį ir pardavimo kainas Sąjungos rinkoje, rinkos dalį ir pelningumą. Kai buvo įmanoma ir pateisinama, šios išvados vėliau buvo palygintos su uždarosios rinkos duomenimis, siekiant nuodugniai išsiaiškinti Sąjungos pramonės padėtį.

(208) Kadangi jokių kitų pastabų dėl makroekonominių rodiklių negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 283–296 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.5.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

(209) Kinijos eksportuojantis gamintojas FSS tvirtino, kad Komisija savo išvadas grindė ištisine analize nevertindama teigiamos Sąjungos pramonės padėties raidos, susijusios su pardavimo kainomis, iki 2018 m., t. y. per didžiausią nagrinėjamojo laikotarpio dalį, ir neatsižvelgdama į tai, kad pardavimas sumažėjo tuo metu, kai Sąjungos pramonė padėtis buvo pelningiausia. FSS teigimu, Komisija negali pagrįsti išvadų dėl žalos 4 % Sąjungos pramonės pardavimo kainų sumažėjimu nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio, palyginti su 2 % sąnaudų sumažėjimu per tą patį laikotarpį. Kitaip tariant, išvados dėl materialinės žalos negalima pagrįsti grynuoju kainų sumažėjimu 2 % per atskirą laikotarpį (tiriamąjį laikotarpį). Be to, kaip teigė FSS, nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio Sąjungos pramonė pardavė gerokai daugiau nei jos gamybos sąnaudos. Šis tvirtinimas turėjo būti atmestas. Komisija sutiko, kad 2016–2018 m. kainos ir sąnaudos kito lygiagrečiai, kaip matyti iš padidėjimo kiekvienu atveju 22 %, tačiau nuo 2018 m. ir tiriamojo laikotarpio, kai kainos sumažėjo 5 procentiniais punktais, o sąnaudos – tik 2 procentiniais punktais, padėtis pasikeitė. Karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių rinka yra labai jautri kainoms ir dėl toliau smarkiai didėjančio importo mažomis dempingo kainomis Sąjungos pramonė neturėjo pasirinkimo ir nustatydama pardavimo kainas negalėjo į jas įtraukti visų padidėjusių sąnaudų. Dėl to labai pablogėjo jos finansiniai rodikliai, įskaitant pelno sumažėjimą nuo 5,1 % iki 3,5 %, kaip parodyta laikinojo reglamento 14 lentelėje.

(210) Kinijos eksportuojantis gamintojas FSS teigė, kad Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos labiausiai padidėjo 2016–2017 m. Per tą patį laikotarpį importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis padidėjo labiausiai, o šio importo ir Sąjungos pramonės pardavimo kainų skirtumas buvo maždaug 200 EUR už toną, kaip buvo tiriamuoju laikotarpiu. Vis dėlto 2016–2017 m. Sąjungos pramonei pavyko padidinti pardavimo kainas 19 % ir visą sąnaudų padidėjimą perkelti savo pirkėjams. Šis tvirtinimas buvo atmestas. 2016–2017 m. ne tik Sąjungos gamintojai, bet ir eksportuojančių šalių gamintojai padidino savo kainas, visų pirma 21 %, arba 316 EUR už toną (žr. laikinojo reglamento 6 lentelę). Tai rodo, kad rinkos sąlygomis, kurioms būdinga bent pastovi paklausa, Sąjungos gamintojai galėjo tik iš dalies pasinaudoti šia tendencija, nes jiems jau buvo daromas spaudimas dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių, dėl kurio jie buvo priversti mažinti Sąjungos pramonės pardavimo kainas. Be to, dėl tokio spaudimo ir siekdama išsaugoti pelningumo lygius 2016–2017 m. dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių Sąjungos pramonė neteko didelės rinkos dalies.

(211) Kinijos eksportuojantys gamintojai FSS ir STSS teigė, kad nors tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė tvirtino gavusi daug mažesnį pelną nei 2016 m., investicijos buvo 57 % didesnės nei 2016 m. Šis teiginys jau buvo nagrinėtas laikinojo reglamento 306 konstatuojamojoje dalyje. Komisija priminė, kad padidėjus investicijoms pajėgumai atitinkamai nepadidėjo (žr. laikinojo reglamento 7 lentelę). Vėliau investicijomis buvo siekiama tik išlaikyti esamus pajėgumus ir prireikus keisti būtinas gamybos priemones.

(212) Nurodydama laikinojo reglamento 11 lentelę STSS tvirtino, kad nedidelį Sąjungos gamintojų pardavimo kainų sumažėjimą nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio reikėtų vertinti kartu su importo mažomis kainomis iš Indonezijos padidėjimu. Komisija priminė, kad bendro importo iš visų trijų nagrinėjamųjų šalių vertinimo sąlygos buvo tenkinamos, todėl importo iš vienos šalies negalima vertinti atskirai nuo importo iš kitų nagrinėjamųjų šalių.

(213) Nurodydama laikinojo reglamento 13 lentelę Indonezijos vyriausybė teigė, kad atsargų sumažėjimas nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio rodo teigiamus Sąjungos pramonės pardavimo rezultatus. Tas pats tvirtinimas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo. Šis tvirtinimas buvo atmestas. Per nagrinėjamąjį laikotarpį pardavimas atvirojoje Sąjungos rinkoje sumažėjo 13 %, kaip parodyta laikinojo reglamento 8 lentelėje. Nedidelis atsargų sumažėjimas per tą laikotarpį, kaip tvirtino Indonezija, nebuvo tipiškas ir dėl jo negalima abejoti pastebėta pardavimo tendencija.

(214) Nurodydama laikinojo reglamento 14 lentelę Indonezijos vyriausybė teigė, kad Sąjungos pramonei žalą padarė didelės investicijos 2017 m., kurios tapo finansine našta tolesniu laikotarpiu, t. y. 2018 m. ir tiriamuoju laikotarpiu. Tas pats tvirtinimas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo. Šis tvirtinimas buvo atmestas. Investicijos paprastai finansuojamos iš nepaskirstytų grynųjų pinigų arba paskolų. Kalbant apie sąnaudas ir poveikį pelnui,

tokios investicijos nuvertėja per ilgą bent penkerių metų laikotarpį. Todėl pelno sumažėjimas daugiau nei 50 mln. EUR, kaip nustatyta 2017–2018 m., arba net daugiau nei 80 mln. EUR nuo 2017 m. ir tiriamojo laikotarpio pabaigos negali būti siejamas su 2017 m. padarytomis investicijomis, kurios iš viso sudarė 48 mln. EUR, tačiau jų vertė mažėjo bent penkerius metus.

(215) Kinijos eksportuojantis gamintojas STSS teigė, kad pajėgumų naudojimas maždaug 70 % nebuvo žalos požymis, nes jis buvo panašus į bendrus vidutinius pajėgumus, nustatytus atliekant visų kategorijų plieno apsaugos priemonių tyrimą. Šis tvirtinimas buvo atmestas. Pirma, Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo koeficientas sumažėjo nuo 69 % iki 66 % Antra, antidempingo ir apsaugos priemonių tyrimams taikomos skirtingos teisinės sistemos. Todėl apsaugos priemonių tyrimo aplinkybių ar išvadų negalima perkelti į antidempingo tyrimą. Komisija privalo įvertinti visus svarbius ekonominius veiksnius ir indeksus, turinčius įtakos pramonės būklei, kaip numatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje, ir nors nė vienas iš rodiklių ar daugiau rodiklių nebūtinai gali būti lemiami, atliekant šį tyrimą pajėgumų naudojimo raida ir koeficientas rodo importo dempingo kaina daromą žalą.

(216) Kadangi jokių kitų pastabų dėl mikroekonominių rodiklių negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 297–306 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.5.4. *Išvada dėl žalos*

(217) Kadangi jokių kitų pastabų dėl išvados dėl žalos negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 307–310 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

5.1. **Importo dempingo kaina poveikis**

(218) Be 189 konstatuojamojoje dalyje pateikto tvirtinimo, eksportuojantis gamintojas FSS tvirtino, kad Sąjungos pramonės pardavimas (- 94 000 MT) ir rinkos dalis (-7,3 %) labiausiai sumažėjo 2017 m. Tačiau Sąjungos pramonė tais metais žalos nepatyrė – ji gavo išskirtinio pelno. FSS nuomone, atitinkamas importas padidėjo dėl to, kad Sąjungos pramonė savanoriškai atsisakė nevykdyti pardavimo Sąjungos atvirojoje rinkoje (nes daugiau dėmesio buvo skiriama galutinėms grandims). Šis tvirtinimas buvo atmestas. Negalima teigti, kad Sąjungos pramonė patyrė spaudimą nevykdyti pardavimo atvirojoje rinkoje. Kita vertus, nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė turėjo daug nepanaudotų pajėgumų, kad atvirojoje rinkoje galėtų parduoti didesnius nei faktiškai pardavė kiekius (žr. laikinojo reglamento 283–285 konstatuojamąsias dalis ir 7 lentelę).

(219) Nurodydama laikinojo reglamento 7 lentelę, Indonezijos vyriausybė tvirtino, kad importo iš nagrinėjamųjų šalių padidėjimas nepadarė reikšmingo poveikio Sąjungos pramonės gamybai, nes nagrinėjamuoju laikotarpiu ji sumažėjo tik 3 % Tas pats tvirtinimas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo. Komisija pažymėjo, kad sumažėjimas 3 % nėra nereikšmingas, nors iš kitų žalos veiksnių nagrinėjamuoju laikotarpiu matyti dar labiau blogėjanti tendencija, ir šiuo klausimu nurodė laikinojo reglamento 307–311 konstatuojamąsias dalis.

(220) Nurodydama laikinojo reglamento 8 lentelę Indonezijos vyriausybė teigė, kad Sąjungos pramonės pardavimas atvirojoje rinkoje po 2017 m. stabilizavosi ir nuo 2018 m. iki tiriamojo laikotarpio didėjo; tai rodo, kad tiriamojo produkto importas neturėjo poveikio Sąjungos pramonės pardavimui. Tas pats tvirtinimas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo. Komisija pažymėjo, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis 2016–2017 m. sumažėjo nuo 71,2 % iki 63,9 % ir kad nuo 2017 m. iki tiriamojo laikotarpio įvykęs sumažėjimas nuo 63,9 % iki 61,9 % buvo ne toks reikšmingas. Nors bendras sumažėjimas iš tiesų buvo didesnis per pirmąją nagrinėjamojo laikotarpio dalį, negalima teigti, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis vėl pasiekė tinkamą lygį, nes ji apskritai sumažėjo nuo 71,2 % iki 61,9 %. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(221) Kinijos eksportuojantys gamintojai FSS ir STSS tvirtino, kad importas iš Kinijos nepadarė žalos Sąjungos gamintojams, skirtingai nei importas iš Indonezijos. Jie teigė, kad importas iš Kinijos neturėjo poveikio Sąjungos gamintojų pelnui, nes pelnas sumažėjo nuo 10,2 % iki 5,1 % 2017–2018 m., kai padidėjo importas Indonezijos, o importas iš Kinijos per tą laikotarpį sumažėjo. Šie tvirtinimai buvo atmesti. Kaip nustatyta laikinojo reglamento 263–270 konstatuojamosiose dalyse, bendro vertinimo sąlygos buvo įvykdytos. Todėl importo iš Kinijos negalima vertinti atskirai nuo importo iš Indonezijos ar Taivano.

(222) Kadangi jokių kitų pastabų dėl nustatytos žalos susiejimo su nagrinėjamuoju importu negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 312 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas išvadas.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

(223) Nurodydama laikinojo reglamento 11 lentelę STSS teigė, kad Sąjungos pramonės patirtos gamybos sąnaudos nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 20 %, teigdama, kad Sąjungos pramonė patyrė žalą dėl šio padidėjimo. Šis tvirtinimas buvo atmestas. Laikinojo reglamento 319 konstatuojamojoje dalyje jau paaiškinta, kad tam tikru metu dėl importo dempingo kaina daromo spaudimo kainoms Sąjungos pramonė nebepajėgė perkelti pasauliniu mastu padidėjusių žaliavų sąnaudų pardavimo kainoms. Todėl žalą lėmė ne pačios padidėjusios gamybos sąnaudos, o tai, kad jų buvo neįmanoma perkelti kainoms dėl importo dempingo kaina.

(224) Indonezijos vyriausybė tvirtino, kad žalą lėmė uždarosios, o ne atvirosios rinkos raida. Tas pats tvirtinimas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo. Šis tvirtinimas buvo atmestas. Uždarosios rinkos raida nesusilpnino importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastinio ryšio. Nagrinėjamuoju laikotarpiu pardavimas atvirojoje rinkoje sumažėjo 13 % (- 150 000 tonų), o uždarasis suvartojimas buvo palyginti stabilus (- 20 000 tonų).

(225) Indonezijos vyriausybė taip pat teigė, kad Komisija neatsižvelgė į Sąjungos pramonės vidaus pardavimo kainas, nes jos turėjo padaryti žalą. Tas pats tvirtinimas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo. Šis tvirtinimas buvo atmestas. Komisija nustatė, kad vidaus pardavimas nebuvo vykdomas įprastomis rinkos sąlygomis, todėl vertinant žalą į jį nebuvo atsižvelgta.

(226) Eksportuojantis gamintojas STSS tvirtino, kad nustačius antidempingo muitus tikėtina, kad atsiras kitų importo šaltinių, pvz., Korėjos Respublika. Tačiau, kadangi vidutinės importo iš Korėjos Respublikos kainos nuolat buvo gerokai mažesnės už importo iš Kinijos kainas, Sąjungos gamintojams toks importas darytų dar didesnės žalos nei importas iš Kinijos. Šis tvirtinimas buvo atmestas. Pirma, nėra pakankamai žalingo dempingo įrodymų ir, kaip matyti iš šio tyrimo, importo iš Kinijos atveju padėtis yra kitokia. Antra, nors nagrinėjamuoju laikotarpiu vidutinės iš Kinijos importuojamų karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių kainos buvo didesnės nei iš Korėjos Respublikos importuojamo produkto kainos, dėl importo iš Kinijos Sąjungos pramonė vis dėlto buvo priversta mažinti pardavimo kainas. Šie priverstinio kainų mažinimo skaičiavimai, kurių neužginčijo nė viena suinteresuotoji šalis, buvo atlikti lyginant panašių rūšių produktus, o to negalima padaryti remiantis Eurostato statistiniais duomenimis – nurodytos Pietų Korėjos kainos yra Eurostato turimos kainos. Trečia, žala taip pat buvo padaryta dėl importo iš Kinijos apimties, kuri nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 14 %, o importo iš Korėjos Respublikos apimtis per tą patį laikotarpį sumažėjo 49 % Be to, importo iš Kinijos apimtis 2016 m. buvo apie tris kartus didesnė, o tiriamuoju laikotarpiu – maždaug septynis kartus didesnė, palyginti su importo iš Korėjos Respublikos apimtimi.

(227) Eksportuojantis gamintojas STSS pakartojo tvirtinimą, kad pertekliniai pajėgumai Sąjungoje buvo Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastis. Šis tvirtinimas buvo atmestas dėl laikinojo reglamento 322 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių.

(228) Kadangi jokių kitų pastabų dėl nustatytos žalos priskyrimo kitiems nei nagrinėjamasis importas veiksniams negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 319–325 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2.1. *Išvada*

(229) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir negavusi jokių kitų pastabų Komisija padarė išvadą, kad nė vienas iš kitų pirminiame ir galutiniame etapuose nagrinėtų veiksnių negalėjo turėti jokio reikšmingo poveikio žalingai Sąjungos pramonės padėčiai. Taigi nė vienas atskirai ar kartu analizuotas veiksnys nesusilpnino importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastinio ryšio tiek, kad toks ryšys nebebūtų realus ir didelis, todėl laikinojo reglamento 326 ir 327 konstatuojamosiose dalyse išdėstyta išvada buvo patvirtinta.

6. **PRIEMONIŲ LYGIS**

6.1. **Su Taivanu susijusio skirtumo, kuris būtų tinkamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, nagrinėjimas**

(230) Kinijos eksportuotojas FSS teigė, kad tikslinė kaina, apskaičiuota siekiant įvertinti priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumus, buvo didesnė dėl Sąjungos gamintojų gautų subsidijų. Atsižvelgiant į gautas subsidijas, nebuvo pagrindo pridėti būsimų reikalavimų laikymosi išlaidų sumos. Mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros išlaidas ir darbo sąnaudas taip pat reikėtų sumažinti tiek, kiek jos susijusios su tiriamuoju laikotarpiu gautomis subsidijomis. Priešingu atveju atrinktoms bendrovėms būtų suteikta dviguba nauda.

(231) Šis tvirtinimas buvo atmestas. Pirma, jis nebuvo pagrįstas tinkamais įrodymais. Antra, dvigubo skaičiavimo nėra, nes į patikrintus tiriamojo laikotarpio Sąjungos pramonės gamybos sąnaudų duomenis jau įtrauktos visos Sąjungos gamintojų gautos subsidijos ir einamosios reikalavimų laikymosi išlaidos, o papildomos sumos – tai tik būsimos reikalavimų laikymosi išlaidos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalyje, kurios bus patirtos kitu laikotarpiu. Atsižvelgdama į tai, Komisija prireikus atskaitė einamąsias išlaidas, į kurias jau atsižvelgta nustatant būsimas išlaidas.

(232) Po pirminio faktų atskleidimo ir dar kartą po galutinio faktų atskleidimo kelios šalys suabejojo dėl tikslinio 8,7 % pelno, kuris yra 2016 m. (7,2 %) ir 2017 m. (10,2 %) Sąjungos pramonės pelno dydžių vidurkis, taikymo. Visų pirma, šalys tvirtino, kad Komisija nurodė, jog 2017 m. buvo išskirtiniai metai Sąjungos pramonei, todėl tikėtina, kad tais metais gautas pelnas nebus tinkamas. Tas pats buvo nurodyta ir reglamente, kuriuo plieno produktams nustatomos galutinės apsaugos priemonės. Be to, 2017 m. importo iš nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis jau buvo 25 %, o 2016 m. to importo rinkos dalis buvo gerokai mažesnė nei 2017 m. (18,3 %). Todėl Komisija turėtų naudoti tik 6 % pelno dydį arba 2016 m. pasiektą pelno dydį. Priešingai, „Eurofer“ tvirtino, kad 2017 m. Sąjungos pramonė neteko didelės rinkos dalies (7,3 procentinio punkto), palyginti su 2016 m. atsižvelgiant į padidėjusį importo lygį, todėl tais metais pasiektas 10,2 % pelningumas nebuvo išskirtinai didelis ir turėtų būti naudojamas kaip tikslinis pelnas.

(233) Komisija patvirtino, kad 8,7 % tikslinio pelno naudojimas yra pagrįstas dėl laikinojo reglamento 331 konstatuojamojoje dalyje išdėstytų priežasčių. Kaip numatyta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalyje, taikomas tikslinis pelnas nustatomas atsižvelgiant į tokius veiksnius kaip pelningumo lygis prieš padidėjant importui iš nagrinėjamųjų šalių, pelningumo lygis, reikalingas visoms sąnaudoms ir investicijoms padengti, moksliniai tyrimai bei technologinė plėtra (MTTP) ir inovacijos ir pelningumo lygis, kurio galima tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis. Nors importas iš KLR ir Taivano jau buvo akivaizdžiai vykdomas, 2017 m. importo iš Indonezijos lygis vis dar buvo labai nedidelis ([22]), todėl 2017 m. pelno duomenys atspindi pelningumo lygį iki importo iš visų nagrinėjamųjų šalių padidėjimo. Be to, 2017 m. bendra importo iš nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis buvo 25 %, o tai iš tiesų yra jau reikšminga, taigi tikėtina, kad tais metais pasiektas Sąjungos pramonės pelno dydis sumažės, todėl tie metai gali būti netinkami tinkamam tiksliniam pelnui nustatyti. Tačiau, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 331 konstatuojamojoje dalyje, 2017 m. buvo išskirtiniai metai, tad net jeigu Sąjungos pramonės pelno dydis buvo sumažintas, jis

([22]) 2017 m. Indonezijos rinkos dalis sudarė 0,0014 %, o 2018 m. – 3,7 %.

vis tiek buvo pakankamai didelis, net jei buvo gautas metais, kuriais buvo susiklosčiusios ne visai įprastos konkurencijos sąlygos. Todėl Komisija patvirtino, kad 2017 m. įtraukimas į lygtį ir tikslinio pelno nustatymas remiantis 2016 ir 2017 m. pelno vidurkiu visiškai atitinka pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį.

(234) Be to, po galutinio faktų atskleidimo „Marcegaglia“ teigė, kad Komisija turėjo nustatyti juodųjų karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių tikslinę kainą remdamasi mažesniu tiksliniu pelnu, atspindinčiu konkrečius juodųjų karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių pusgaminių ypatumus, palyginti su gatavais baltaisiais karštai valcuotais nerūdijančiojo plieno lakštais ir ritiniais.

(235) Šis tvirtinimas buvo atmestas. Kaip nurodyta šio reglamento 30 konstatuojamojoje dalyje ir laikinojo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje, juodieji ir baltieji ritiniai pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis ir cheminėmis savybėmis, todėl abu laikomi nagrinėjamuoju produktu. Taigi Komisijos naudojamas tikslinis pelnas yra pagrįstas abiejų rūšių pelno duomenimis ir atitinka konkrečius juodųjų karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių pusgaminių ypatumus, palyginti su gatavais baltaisiais karštai valcuotais nerūdijančiojo plieno lakštais ir ritiniais.

(236) „Eurofer“ teigė, kad laikinajame reglamente buvo nustatyti per maži žalos skirtumai. Konkrečiai, „Eurofer“ pateikė naujų įrodymų, kuriais turėtų būti pagrįstas koregavimų, atliktų pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c ir 2d dalis, padidinimas atsižvelgiant į laikinojo reglamento 332 ir 333 konstatuojamąsias dalis. Šie tvirtinimai buvo iš dalies priimti. Todėl koregavimai buvo padidinti atsižvelgiant į vieno Sąjungos gamintojo prarastas investicijas (7 straipsnio 2c dalis) ir dviejų Sąjungos gamintojų būsimas reikalavimų laikymosi išlaidas (7 straipsnio 2d dalis). Po galutinio faktų atskleidimo buvo pakartoti du tvirtinimai dėl vieno iš atrinktų gamintojų, bet tolesnių koregavimų nebuvo galima priimti.

(237) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurofer“ pakartojo savo tvirtinimą, kad Komisijos atlikti Sąjungos pramonės tikslinės kainos koregavimai pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c ir 2d dalis buvo nepakankami. Jos nuomone, Komisija turėtų išlikti lanksti ir leisti bendrovėms pateikti papildomų įrodymų jų tvirtinimams pagrįsti, net po patikrinimų vietoje, kai tokios informacijos nebegalima patikrinti.

(238) Šis tvirtinimas buvo atmestas. Dauguma tų tvirtinimų (išskyrus tvirtinimus, kurie, kaip nustatyta, buvo pagrįsti ir iš dalies priimti bei dėl kurių buvo atliktas koregavimas, kaip paaiškinta 236 konstatuojamojoje dalyje) pirmą kartą buvo pateikti tik po pirminio faktų atskleidimo, nes atrinkti gamintojai neatsakė į atitinkamus klausimyno klausimus, nepateikė tokių tvirtinimų per patikrinimus vietoje ir nenurodė objektyvių priežasčių, dėl kurių negalėjo laiku pateikti šios informacijos. Todėl Komisija manė, kad labai vėlyvas atrinktų gamintojų informacijos, kuri daugeliu atvejų buvo visiškai nauji skaičiai ir tvirtinimai, kurių nebuvo įmanoma patikrinti tame tyrimo etape, pateikimas buvo nepagrįstas.

(239) Kalbant apie koregavimus pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį dėl būsimų socialinių ir aplinkos apsaugos sąnaudų, „Eurofer“ kaltino Komisiją, kad ji laikosi diskriminacinio požiūrio Sąjungos pramonės atžvilgiu, nes Komisija atsisakė ekstrapoliuoti vieno atrinkto gamintojo duomenis ir juos taikyti kitiems dviem atrinktiems gamintojams, o Kinijos eksportuojančiam gamintojui „Zhenshi“ apskaičiavo individualų dempingo skirtumą naudodamasi kitų KLR eksportuojančių gamintojų turima informacija.

(240) Šis tvirtinimas buvo atmestas. „Eurofer“ nurodo dvi skirtingas situacijas – eksportuojančio gamintojo dempingo skirtumo apskaičiavimą pagal 18 straipsnio 3 dalį ir konkrečios bendrovės tikslinės kainos apskaičiavimą, kurios yra nepalyginamos. Kaip paaiškinta 87–92 konstatuojamosiose dalyse, „Zhenshi“ normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 dalimi, naudojant turimus faktus tik dėl kai kurių duomenų, o dėl Sąjungos gamintojų tikslinės kainos nebendradarbiavimo problemos nebuvo ir Komisija turėjo visus faktus, kuriais galėjo pagrįsti savo išvadas. Be to, šioje byloje nagrinėjamos būsimos aplinkosaugos investicijos ir veiklos sąnaudos buvo susijusios su konkrečia bendrove, todėl bet koks ekstrapoliavimas kitoms atrinktoms bendrovėms būtų neįmanomas.

(241) „Eurofer“ taip pat teigė, kad žalinga padėtis dar pablogėjo po 2019 m. birželio 30 d., t. y. pasibaigus tiriamajam laikotarpiui, ir kad Komisija, priimdama sprendimą dėl galutinių priemonių lygio, turėtų atsižvelgti į šį pablogėjimą. Šiuo atžvilgiu „Eurofer“ nurodė pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį, 9 straipsnio 4 dalį ir 7 straipsnio 2c ir 2d dalis. Komisija pažymėjo, kad pagal 7 straipsnio 2c ir 2d dalis koregavimas buvo daromas, kaip nurodyta 236 konstatuojamojoje dalyje**Error! No bookmark name given.** ir laikinojo reglamento 330–334 konstatuojamosiose dalyse. Be to, importuojamas produktas buvo užregistruotas, tačiau nebuvo tenkinamos surinkimo atgaline data

sąlygos (žr. 321–325 konstatuojamąsias dalis). Komisija taip pat nenustatė, kad *išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu žymiai išaugo importas, dėl kurio vykdomas tyrimas*, kaip nurodyta 9 straipsnio 4 dalyje, pagal kurią, jeigu jos sąlygos būtų tenkinamos, nustatant žalos skirtumą reikėtų atsižvelgti į papildomą su tokiu padidėjimu susijusią žalą. Todėl šis tvirtinimas buvo pripažintas nepagrįstu.

(242) Atsižvelgiant į pirmiau nurodytus priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimo pakeitimus ir 178 ir 180 konstatuojamosiose dalyse minėtų dempingo skirtumų pakeitimus, laikinojo reglamento 336 konstatuojamojoje dalyje pateikta lentelė atnaujinama taip:

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas (%)
Taivanas	„Yieh United Steel Co.“ ir „Tang Eng Iron Works Co. Ltd.“	4,1	24,2
Taivanas	„Walsin Lihwa Co.“	7,5	18,4
Taivanas	Visos kitos bendrovės	7,5	24,2

(243) Kadangi jokių kitų pastabų dėl su Taivanu susijusio skirtumo, kuris būtų tinkamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, nagrinėjimo, negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 330–336 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

6.2. **Su Indonezija ir KLR susijusio skirtumo, kuris būtų tinkamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, nagrinėjimas**

6.2.1. *Priverstinis pardavimas mažesnėmis kainomis ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo palyginimas su dempingo skirtumu*

(244) Nurodydamas 2019 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Jindal Saw Ltd ir Jindal Saw Italia S.p.A. prieš Europos Komisiją*, T–301/16 (toliau – Sprendimas *Jindal Saw*) ([23]), Kinijos eksportuotojas FSS teigė, kad eksporto kainos ir Sąjungos pramonės pardavimo kainos galėjo būti lyginamos ne tuo pačiu prekybos lygiu, nes Sąjungos gamintojai paprastai vykdė pardavimą per patronuojamąsias įmones (t. y. susijusias įmones). Šiuo atžvilgiu FSS paprašė atskleisti papildomą informaciją apie žalos skirtumo apskaičiavimą. Dėl šio prašymo Komisija paaiškina, kad siekdama apskaičiuoti priverstinio kainų mažinimo skirtumus ji atsižvelgė tik į Sąjungos gamintojų pardavimą nesusijusioms įmonėms. Apskaičiuojant priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, Sąjungos pramonės pardavimo kainos nebuvo naudojamos, nes tikslinės kainos buvo pagrįstos atrinktų gamintojų gamybos sąnaudomis. Be to, bylos medžiagoje nebuvo jokios kitos informacijos, rodančios, kad reikia koreguoti prekybos lygį. Galiausiai Komisija neturi atskleisti iš Sąjungos gamintojų gautų pagrindinių duomenų, nes šie duomenys yra konfidencialūs, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 19 straipsnyje.

(245) Po pirminio faktų atskleidimo ir po galutinio faktų atskleidimo STSS teigė, kad lygindama jos pardavimo kainas su Sąjungos pramonės pardavimo kainomis Komisija neturėjo atskaityti susijusio importuotojo PBA išlaidų ir pelno, nes tai pažeistų Sprendimą *Jindal Saw*, kaip patvirtinta 2020 m. balandžio 2 d. Bendrojo Teismo sprendimu *Hansol Paper Co. Ltd. prieš Europos Komisiją*, T–383/17 (toliau – Sprendimas *Hansol Paper*) ([24]).

(246) Komisija šį tvirtinimą atmetė. Kalbant apie elementus, į kuriuos atsižvelgiama apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą (visų pirma eksporto kainą), Komisija turi nustatyti pirmą aspektą, dėl kurio prasideda (arba gali prasidėti) konkurencija su Sąjungos gamintojais Sąjungos rinkoje. Tas aspektas faktiškai yra pirmojo nesusijusio importuotojo pirkimo kaina, nes bendrovė iš principo gali rinktis: pirkti iš Sąjungos pramonės arba iš užsienio tiekėjų.

([23]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=LT&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705.

([24]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=224910&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=14412714.

(247) Šiuo atveju kai kurių pardavimo eksportui sandorių importo kainos negalima vertinti nominaliąja verte, nes eksportuojantis gamintojas ir importuotojas yra susiję. Todėl, siekiant nustatyti patikimą importo kainą įprastomis rinkos sąlygomis, tokią kainą reikia apskaičiuoti pirmiausia panaudojant susijusio importuotojo perpardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kainą. Norint iš naujo ją apskaičiuoti, laikomasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje nustatytų eksporto kainos skaičiavimo taisyklių ir jos taikomos pagal analogiją, kaip ir nustatant eksporto kainą dempingo tikslais. Pagal analogiją taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį galima apskaičiuoti kainą, kuri visiškai prilygtų kainai, naudojamai nagrinėjant pardavimą nesusijusiems pirkėjams, ir būtų palyginama su Sąjungos pramonės pardavimo kaina.

(248) Todėl, siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, iš susijusio importuotojo perpardavimo nesusijusiems pirkėjams kainos reikia pagrįstai išskaičiuoti PBA išlaidas ir pelną, kad būtų gauta patikima kaina ([25]).

(249) Tokį išskaitymą taip pat reikia taikyti apskaičiuojant priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis. Iš tikrųjų Sąjungos pramonės tikslinė kaina yra pagrįsta jos gamybos sąnaudomis ir tiksliniu pelnu, neatsižvelgiant į tai, ar vėliau produktas parduodamas Sąjungoje susijusiems ar nesusijusiems pirkėjams, todėl ją reikia lyginti su eksportuojamų produktų CIF kaina (iškrauto produkto), į kurią iš esmės nėra įtraukiamos susijusių importuotojų Sąjungoje PBA išlaidos ir pelnas.

(250) Po pirminio faktų atskleidimo FSS tvirtino, kad kadangi 32 % jos eksportuojamo kiekio buvo PKN priskiriami produktai, kurių atrinkti Sąjungos gamintojai nepardavė ir todėl į juos nebuvo atsižvelgta apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, šiais skaičiavimais būtų pažeistas 2019 m. rugsėjo 24 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd. prieš Europos Komisiją*, T–500/17 (toliau – Sprendimas *Hubei Xinyegang*), 74 punktas ([26]). STSS pateikė panašų tvirtinimą dėl 8 % savo pardavimo apimties Sąjungoje. Šie tvirtinimai buvo pakartoti po galutinio faktų atskleidimo.

(251) Komisija šiuos tvirtinimus atmetė. Pirma, Sprendimas *Hubei Xinyegang* yra apskųstas Teisingumo Teismui. Taigi sprendime padarytos išvados dėl skundo dalyko nėra galutinės. Antra, Komisija pažymėjo, kad vertinant priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumus palyginimui naudojami iš nagrinėjamųjų šalių į Sąjungą eksportuoti modeliai. Lyginant eksportuojančių gamintojų pardavimą eksportui su Sąjungos pramonės pardavimu savaime suprantama, kad Sąjungos pramonė pardavė ne visus eksportuojamus modelius. Šioje byloje visų tiriamų Kinijos eksportuojančių gamintojų atveju atitikties lygis buvo 84 % ir Komisija nusprendė, kad to pakanka norint užtikrinti didelio masto sąžiningą eksportuojamų ir Sąjungos pramonės parduodamų modelių palyginimą. Trečia, pagal pagrindinį reglamentą Komisija neprivalo atlikti atskiros kiekvienos rūšies produkto kainų analizės. Teisinis reikalavimas veikiau yra nustatyti kainą panašaus produkto lygmeniu. Galiausiai Komisija padarė išvadą, kad visų PKN produktai priskiriami nagrinėjamajam produktui ir bent tam tikru mastu konkuruoja tarpusavyje. Taigi atrinktų eksportuojančių gamintojų eksportuojamų produktų, kurių Sąjungos pramonė nepardavė, procentinė dalis nėra atskira nagrinėjamojo produkto kategorija, bet visiškai konkuruoja su likusiomis markėmis, kurių atitiktis nustatyta.

(252) Nurodydama Sprendimo *Hubei Xinyegang* 71 punktą STSS pažymėjo, kad atrinktų Sąjungos pramonės bendrovių pardavimo apimtis, naudojama apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, nesudarė visos atrinktų šalių panašaus produkto pardavimo Sąjungos pramonei apimties. Bendrovė teigė, kad tai nebūtų leidžiama pagal to sprendimo 71 punktą. Kaip minėta 250 konstatuojamojoje dalyje, tas sprendimas yra apskųstas. Iš esmės Komisija pažymėjo, kad negali į palyginimą įtraukti tam tikrų PKN produktų, kurių eksportuojantys gamintojai neparduoda, pardavimo Sąjungos pramonei. Iš tikrųjų, siekdama užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija palygino analogiškus produktus ir neatsižvelgė į modelius, kurie patenka į produkto apibrėžtį ir kuriuos parduoda Sąjungos pramonė, bet kurių STSS neeksportuoja. Antra, kaip minėta ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje, pagal pagrindinį reglamentą Komisija neprivalo atlikti atskiros kiekvienos rūšies produkto kainų analizės. Teisinis reikalavimas veikiau yra nustatyti kainą panašaus produkto lygmeniu. Tam tikrų PKN produktai yra naudojami kaip tokio vertinimo pradžios taškas, bet tai nereiškia, kad skirtingų PKN produktai nekonkuruoja.

([25]) Bet kuriuo atveju STSS pardavimo per susijusį importuotoją suma buvo labai maža, todėl eksporto kainos koregavimo pagal 2 straipsnio 9 dalį dėl priverstinio kainų mažinimo skirtumo poveikis būtų nereikšmingas.

([26]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=218162&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=14413842.

Taigi tai, kad tam tikrų PKN Sąjungos pramonės produktai nebuvo lyginami su STSS į Sąjungą importuojamais produktais, nereiškia, kad jų kainoms dėl tokio importo nėra daromas spaudimas. Trečia, Komisija taip pat pabrėžė, kad Sąjungos pramonės pagal PKN sutampančių produktų pardavimo apimtis, naudojama atliekant su STSS susijusius skaičiavimus, buvo maždaug dvigubai didesnė nei STSS pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje, todėl ji iš esmės yra tipiška. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(253) Indonezijos vyriausybė suabejojo, ar importo kainos ir Sąjungos pramonės pardavimo kainos buvo palyginamos pagal produktų asortimentą. Komisija paaiškino, kad priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumai apskaičiuoti remiantis palyginimu, kurį atliekant atsižvelgiama į PKN, taip užtikrinant, kad būtų lyginami tik panašūs produktai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje. Bet kuriuo atveju iš nagrinėjamųjų šalių importuojami produktai konkuruoja su visais Sąjungos pramonės parduodamais produktais ir nėra jokių įrodymų, kad dėl nedidelės visų importuojamų produktų dalies, kurios negalima tiesiogiai palyginti su atrinktų Sąjungos gamintojų parduodamais tam tikrų rūšių produktais, Sąjungos pramonei negali būti daromas konkurencinis spaudimas.

(254) Pakeitus dempingo skirtumus, kaip paaiškinta 3 skirsnyje, ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumus, kaip paaiškinta 6.1 skirsnyje, laikinojo reglamento 337 konstatuojamojoje dalyje pateikta lentelė atnaujinama taip:

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas (%)
Indonezija	„PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry“ „PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel“	17,7	17,3
KLR	„Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd“	106,5	19,0
	„Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd“	57,1	14,6
	„Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.“	71,7	9,2
	„Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd“	87,3	17,5
	„Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.“	87,3	17,5
	Visos kitos bendrovės	106,5	19

6.2.2. *Su žaliavomis susiję iškraipymai*

(a) Indonezija

(255) Kadangi pastabų dėl žaliavų rinkos iškraipymų Indonezijoje ir iškraipytos žaliavų rinkos dalies poveikio tiriamojo produkto gamybos sąnaudoms negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 342–346 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

(b) KLR

(256) Atskleidus negalutines išvadas du Kinijos eksportuojantys gamintojai pateikė tvirtinimus dėl Komisijos taikomos pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies ir pagal ją padarytų išvadų. Komisija priėmė vieną iš tvirtinimų, o likusius atmetė, kaip paaiškinama kitose konstatuojamosiose dalyse. Be to, Komisija ištaisė korektūros klaidą, susijusią su vienu Kinijos eksportuojančiu gamintoju, kuri vis dėlto neturėjo poveikio išvadoms ([27]).

(257) Vienas Kinijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad lygindama lyginamosios kainos ir šios bendrovės mokėtos faktinės iškraipytos žaliavų rinkos pirkimo kainos skirtumą (kaip reikalaujama 7 straipsnio 2a dalies antroje pastraipoje) Komisija palygino šias kainas skirtingomis pristatymo sąlygomis, todėl dviejų kainų skirtumas yra dirbtinai didesnis.

([27]) Komisija pateikė išsamų paaiškinimą dėl šios korektūros klaidos atitinkamam eksportuojančiam gamintojui skirtame faktų atskleidimo dokumente.

(258) Komisija sutiko su šiuo tvirtinimu ir atitinkamai patikslino skaičiavimą. Komisija pateikė patikslintą skaičiavimą nagrinėjamajai bendrovei skirtame faktų atskleidimo dokumente. Tačiau šis pakeitimas nepakeitė išvados, kad žaliavų kaina buvo gerokai mažesnė, palyginti su neiškraipyta lyginamąja kaina.

(259) Du Kinijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad apskaičiuodama vienos iš žaliavų svorį bendrose gamybos sąnaudose, kad nustatytų, ar yra pasiekta 17 %. ribinė vertė, Komisija pasirinko netinkamą vardiklį. Šios bendrovės teigė, kad į gamybos sąnaudas Komisija neįtraukė pardavimo, bendrųjų ir administracinių (PBA) išlaidų ir taip dirbtinai padidino šios žaliavos svorį bendrovių gamybos sąnaudose. Šios bendrovės tvirtino, kad Komisija turėjo prie vardiklio pridėti PBA išlaidas.

(260) Komisija pažymėjo, kad neginčijama, jog 7 straipsnio 2a dalyje nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudos nurodomos kaip vertė, kurią būtina naudoti atliekant skaičiavimus (kaip vardiklį). Komisija taip pat priminė, kad pagrindiniame reglamente vartojama gamybos sąnaudų sąvoka PBA išlaidų neapima. Tai patvirtina ir pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies, kurioje nustatyta, kad „panašaus produkto normalioji vertė apskaičiuojama pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės valstybėje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas <...>“, aiškinimas.

(261) Taigi, Komisijos nuomone, akivaizdu, kad vardiklis, naudojamas taikant 7 straipsnio 2a dalies nuostatas, t. y. gamybos sąnaudos, neturėtų apimti PBA išlaidų. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(262) Antra, du eksportuojantys gamintojai nesutiko su tuo, kad Komisija kaip skaitiklį (padaugintą iš suvartoto kiekio) naudojo neiškraipytas konkrečios žaliavos sąnaudas, o kaip vardiklį – faktines gamybos sąnaudas. Šios bendrovės teigė, kad taikant šį metodą skaičiavimas buvo iškraipytas, ir paprašė Komisijos atitinkamai peržiūrėti šį skaičiavimo aspektą palyginant neiškraipytas vertes ir kaip skaitiklį, ir kaip vardiklį.

(263) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad atitinkamos teisinės nuostatos formuluotė yra aiški: „Šio reglamento tikslu perdirbtos ar neperdirbtos žaliavos, įskaitant energiją, dėl kurių nustatytas iškraipymas, turi sudaryti, atskirai paėmus, ne mažiau kaip 17 proc. atitinkamo produkto gamybos sąnaudų. Šiam apskaičiavimui naudojama neiškreipta žaliavos kaina, nustatyta tipiškose tarptautinėse rinkose.“

(264) Taigi naudodama neiškraipytą atitinkamos (-ų) žaliavos (-ų) vertę kaip skaitiklį ir faktines bendrovių gamybos sąnaudas kaip vardiklį Komisija tinkamai taikė šią pagrindinio reglamento nuostatą.

(265) Du atrinkti Kinijos eksportuojantys gamintojai pateikė papildomų su konkrečios bendrovės aplinkybėmis susijusių tvirtinimų dėl 7 straipsnio 2a dalies taikymo. Todėl ir siekdama apsaugoti jų duomenų konfidencialumą Komisija išsamiai atsakė į tuos tvirtinimus individualaus faktų atskleidimo dokumente. Bet kuriuo atveju tos papildomos pastabos buvo atmestos.

(266) Galiausiai Komisija įvertino konkrečią Kinijos eksportuojančio gamintojo, dėl kurio dėl nepakankamo bendradarbiavimo ji negalėjo patikrinti atitinkamos informacijos, reikalingos tinkamam vertinimui atlikti, padėtį, kaip numatyta 7 straipsnio 2a dalyje ([28]). Tokiomis aplinkybėmis Komisija nusprendė taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį. Taigi Komisija nusprendė, kad išvados, padarytos dėl dviejų atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų, t. y. žaliavų rinkos iškraipymų pagal 7 straipsnio 2a dalies nuostatas, kurios buvo pagrįstos patikrinta informacija, turėtų būti taikomos ir šiai bendrovei.

(267) Kadangi papildomų pastabų dėl žaliavų rinkos iškraipymų KLR ir iškraipytos žaliavų rinkos dalies tiriamojo produkto gamybos sąnaudose negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 347–350 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

([28]) Komisija negalėjo patikrinti esminių duomenų, kad atliktų tinkamą analizę. Į duomenis, kurie liko nepatikrinti dėl nepakankamo bendradarbiavimo, *inter alia*, buvo įtrauktos gamybos pridėtinės išlaidos ir atitinkamai visos gamybos sąnaudos.

6.2.3. *Sąjungos interesai pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį*

6.2.3.1. Nepanaudoti pajėgumai eksportuojančioje šalyje

(268) Kadangi jokių pastabų dėl nepanaudotų pajėgumų KLR ir Indonezijoje negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 352 ir 353 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

6.2.3.2. Konkurencija dėl žaliavų

(269) Kadangi jokių pastabų dėl konkurencijos dėl žaliavų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 354–357 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

6.2.3.3. Poveikis tiekimo grandinėms, skirtoms Sąjungos bendrovėms

(270) Po pirminio faktų atskleidimo „Eurofer“ teigė, kad Komisija nepateikė nuoseklaus paaiškinimo dėl savo išvados, padarytos atlikus poveikio tiekimo grandinėms, skirtoms Sąjungos bendrovėms patikrinimą, susijusį su Sąjungos naudotojų interesų patikrinimu, ir taip padarė teisės klaidą. „Eurofer“ taip pat teigė, kad Komisija sujungė du Sąjungos interesų patikrinimus: Sąjungos interesų patikrinimą pagal 7 straipsnio 2b dalį ir patikrinimą pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį. Po galutinio faktų atskleidimo „Eurofer“ pakartojo šį tvirtinimą teigdama, kad Komisija netinkamai atliko Sąjungos interesų patikrinimą pagal 21 straipsnį anksčiau nei patikrinimą pagal 7 straipsnio 2b dalį.

(271) Šie teiginiai buvo pripažinti nepagrįstais. Pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalyje numatyta: *„Kai Komisija, remdamasi visa pateikta informacija, gali padaryti aiškią išvadą, kad Sąjungos interesus atitinka laikinųjų muitų sumos nustatymas pagal šio straipsnio 2a dalį, šio straipsnio 2 dalis netaikoma. Komisija aktyviai siekia gauti informaciją iš suinteresuotųjų šalių, kad galėtų nustatyti, ar taikoma šio straipsnio 2 dalis ar 2a dalis. Šiuo atžvilgiu Komisija nagrinėja visą atitinkamą informaciją, pavyzdžiui, apie nepanaudotus pajėgumus eksportuojančioje valstybėje, konkurenciją dėl žaliavų ir poveikį tiekimo grandinėms, skirtoms Sąjungos bendrovėms. Jeigu nebendradarbiaujama, Komisija gali padaryti išvadą, kad Sąjungos interesus atitinka tai, kad būtų taikoma šio straipsnio 2a dalis. Atliekant Sąjungos interesų patikrinimą pagal 21 straipsnį šiam klausimui skiriamas ypatingas dėmesys.“*

(272) Paskutiniame tos nuostatos sakinyje daroma konkreti nuoroda į pagrindinio reglamento 21 straipsnį. Laikinajame reglamente atlikus atitinkamą Sąjungos interesų vertinimą pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį buvo nustatyta, kad pagrindinis poveikis tiekimo grandinėms pasireikštų naudotojų lygmeniu. Kaip nustatyta laikinojo reglamento 358 konstatuojamojoje dalyje, galimas poveikis tiekimo grandinėms, skirtoms Sąjungos bendrovėms, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalyje, atsižvelgiant į svarbų skirtumą tarp eksportuojančių šalių dempingo ir žalos skirtumų, buvo įvertintas atsižvelgiant į Sąjungos interesų patikrinimą pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį. Komisija bet kuriuo atveju nesujungė dviejų patikrinimų. Veikiau atliekant poveikio tiekimo grandinėms analizę pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį būtinai atsižvelgiama į naudotojų pateiktą informaciją, kuri paprastai taip pat naudojama tikrinant Sąjungos interesus pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį. Todėl Komisija atmetė „Eurofer“ pastabas ir patvirtino, kad atitinkami Sąjungos interesų patikrinimai buvo teisingai atlikti ir pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį, ir pagal 21 straipsnį.

(273) Iš esmės „Eurofer“ tvirtino, kad susijęs naudotojas, kuriuo remiantis buvo atlikta analizė, galėtų iš Kinijos importuojamus produktus pakeisti iš daugelio kitų šaltinių, be kita ko, iš Indonezijos ir Taivano importuojamais produktais, jeigu importuojamam produktui iš Kinijos būtų nustatytas pernelyg didelis antidempingo muitas.

(274) Komisija įvertino šį tvirtinimą ir nustatė, kad nominaliąja verte šis naudotojas iš tikrųjų galėtų pakeisti iš Kinijos importuojamą produktą pirkdamas iš [1–2] ([29]) Sąjungos gamintojų. Kiti Sąjungos gamintojai taip pat turėjo daug nepanaudotų pajėgumų, bet nagrinėjamuoju laikotarpiu beveik nieko netiekė susijusiam naudotojui. Remiantis importo srautais nagrinėjamuoju laikotarpiu gali būti ir tiekimo galimybių kitose trečiosiose šalyse, visų pirma Korėjos Respublikoje ir Pietų Afrikoje. Tačiau tuo remiantis galima importo iš tų šalių apimtis buvo nedidelė ir šiuo metu bent jau importas iš Korėjos Respublikos yra ribojamas taikant galiojančias apsaugos priemones ([30]). Kalbant

([29]) Tikslių skaičių negalima pateikti neatskleidžiant konfidencialios informacijos. Intervalas laikomas tiksliu atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių šiame tyrime pateiktą informaciją.

([30]) Pietų Afrikai nuo 2018 m. lapkričio 15 d. plieno apsaugos priemonė nebetaikoma remiantis 2018 m. lapkričio 13 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2018/1712, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/1013, kuriuo tam tikriems importuojamiems plieno produktams nustatomos laikinosios apsaugos priemonės (OL L 286, 2018 11 14, p. 17).

apie importą iš Indonezijos ir Taivano, Komisija pažymėjo, kad svarbus naudotojas iš tikrųjų gavo produktus ne tik iš Kinijos, bet ir iš Indonezijos. Tačiau tai nereiškia, kad perėjimas nuo vieno šaltinio prie kito yra paprastas ir nesudėtingas. Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamajam produktui priskiriami daugelio PKN produktai. Be to, kadangi šiam naudotojui reikėtų pertvarkyti vertės grandines, kad būtų pašalintas žalos skirtumu pagrįstų priemonių poveikis, ir atsižvelgdama į galimą šių priemonių poveikį pelningumui, Komisija nemanė, kad yra pagrįsta šiam naudotojui sukelti papildomų neaiškumų nustatant dempingo skirtumų dydžio priemones. Todėl tikėtina, kad susijęs naudotojas galės įvairinti ir pritaikyti savo tiekimo šaltinius tik tam tikru mastu. Tokiomis aplinkybėmis Komisija negalėjo pagrįstai teigti, kad aukštesnio lygio muitai nepakenktų šiam naudotojui, nes dėl tokių muitų naudotojo verslo veikla tikriausiai taptų negyvybinga.

(275) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurofer“ priminė, kad Pietų Afrikai apsaugos priemonės netaikomos nuo 2018 m. lapkričio 15 d., o nuo 2020 m. liepos 1 d. karštai valcuotiems nerūdijančiojo plieno lakštams ir ritiniams nebetaikomos jokios šalies kvotos, yra tik bendroji kvota, pagal kurią importuotojai gali įsigyti didelius kiekius iš šalių, kurioms netaikomos individualios priemonės. Šiuo koregavimu būtų užtikrinta, kad prireikus Sąjungos naudotojai galėtų pakankamai lanksčiai keisti tiekėjus. Komisija pritarė šiam faktui, bet dėl jo pirmiau pateiktos analizės, pagrįstos tiriamojo laikotarpio faktiniais duomenimis, papildomai atsižvelgiant į šiuo reglamentu nustatytų muitų dydį, rezultatas nesikeičia.

(276) „Eurofer“ pakartotinai kritikavo tai, kad, jos nuomone, Komisija pernelyg supaprastintai įvertino priemonių poveikį naudotojo finansinei padėčiai, nes tas vertinimas buvo atliktas remiantis pastoviais šaltiniais, kiekiais ir kainomis ir darant prielaidą, kad naudotojas ir toliau naudotų tas pačias tiekimo grandines nepaisant to, kad produktą galima gauti iš daugelio kitų šaltinių, be kita ko, iš Sąjungos gamintojų, mažesnėmis kainomis ir neperkeliant jokios padidėjusių sąnaudų dalies galutinės grandies vartotojams. Tai, „Eurofer“ nuomone, nėra Sąjungos interesų patikrinimo tikslas.

(277) Komisija paaiškino, kad jos atlikta analizė, kurią ji pati laikinajame reglamente (373 konstatuojamoji dalis) apibūdino kaip blogiausio atvejo scenarijų, yra šiuo atveju tinkamiausias metodas. Kad toks vertinimas būtų patikimas, jis turi būti grindžiamas tiriamojo laikotarpio faktiniais duomenimis, papildomai atsižvelgiant į šiuo reglamentu nustatytų muitų dydį. Iš tikrųjų, kaip pažymėjo „Eurofer“, paprastai tikimasi, kad dalis padidėjusių sąnaudų bus perkelta pirkėjams, todėl atrodo, kad poveikis yra per didelis. Tačiau nėra žinoma, kiek padidėjusių sąnaudų galima perkelti į tą lygį. Dabartinėmis aplinkybėmis didelės dalies perkėlimas iš tiesų abejotinas, nes pagrindiniai naudotojo konkurentai yra tie patys Sąjungos karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių gamintojai. Atliekant statinę analizę galima pervertinti muito poveikį, nes, kaip paaiškinta, nenumatoma jokio apyvartos padidėjimo, taip pat galima nepakankamai įvertinti neigiamą muito poveikį, nes Komisijos statinės prielaidose taip pat nurodyta, kad pirkimo iš Sąjungos pramonės, kuri šiuo atveju yra pagrindinė susijusio naudotojo tiekėja, sąnaudos neturėjo padidėti. Komisija taip pat paaiškino, kad šiuo atveju taip pat nederėtų daryti prielaidų dėl keičiamų tiekimo modelių, nes, kaip paaiškinta 274 konstatuojamojoje dalyje, susijęs naudotojas dėl įvairių priežasčių šiuo atžvilgiu turės ribotą pasirinkimą. Todėl dėl bet kokio nukrypimo nuo Komisijos šiomis aplinkybėmis taikomos metodikos analizė taptų spekuliatyvesnė.

(278) Todėl, siekdama užtikrinti pusiausvyrą, Komisija nusprendė, kad saugiausias būdas įvertinti priemonių poveikį susijusiam naudotojui – nenumatyti nei apyvartos, nei sąnaudų pokyčių, susijusių su pirkimu iš šalių, kurioms priemonės netaikomos.

(279) Galiausiai, kalbant apie „Eurofer“ prašymą atskleisti esminius faktus, kuriais grindžiamas atliktas susijusio naudotojo pelningumo padėties vertinimas, Komisija nustatė, kad jų atskleisti negalima, nes pagrindiniai duomenys pagal savo pobūdį yra konfidencialūs, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 19 straipsnyje. Tačiau po galutinio faktų atskleidimo Komisija pateikė „Eurofer“ nekonfidencialią siūlomų priemonių poveikio analizės santrauką pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį. Kadangi tas faktų atskleidimas susijęs tik su siūlomo lygio priemonių poveikiu, „Eurofer“ dėl to faktų atskleidimo padarė išvadą, kad Komisija neanalizavo priemonių poveikio pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį. Šį teiginį Komisija griežtai atmetė. Iš tikrųjų Komisija padarė išvadą, kad priemonės, nustatytos aukštesniu lygiu nei numatyta 7 straipsnio 2 dalyje, neatitiktų Sąjungos interesų pagal

7 straipsnio 2b dalį, atsižvelgiant į jau rimtus padarinius, susijusius su mažesnio muito taisyklės taikymu, kaip apibendrinta 274 konstatuojamojoje dalyje. Todėl ji manė, kad jos iš tikrųjų atlikto priemonių poveikio apskaičiavimo pagal 7 straipsnio 2a dalį atskleisti nereikia. Be to, nors KLR ir Indonezijai taikomos normos pasikeitė pagal atskleidus dempingo skirtumus, šis skaičiavimas buvo atliktas taikant tą pačią metodiką, kaip faktų atskleidimo dokumente.

(280) „Eurofer“ taip pat teigė, kad poveikis vieno naudotojo pelningumui būtų mažesnis nei numatė Komisija ir bet kuriuo atveju mažesnis nei mažesnių antidempingo muitų poveikis visai Sąjungos pramonei. „Eurofer“ patikslino, kad susijęs naudotojas turėtų sugebėti įveikti sąnaudų padidėjimą, kad jo veikla, susijusi su nagrinėjamuoju produktu, sudaro tik nedidelę jo verslo veiklos dalį, todėl, jei priemonės būtų nustatytos pagal 7 straipsnio 2a dalį, jam nebūtų padarytas nederamas poveikis. Siekdama pagrįsti šį tvirtinimą „Eurofer“ apskaičiavo, kad taikant 7 straipsnio 2a dalį poveikis naudotojo sąnaudoms būtų „nedidelis“ ir „mažesnis nei 2 %“. „Eurofer“ teigė, kad to naudotojo nelegiruotojo plieno padalinys yra gerokai didesnis (9 kartus) nei jo nerūdijančiojo plieno padalinys, ir pažymėjo, kad atliekant Sąjungos interesų patikrinimą reikėtų atsižvelgti tik į veiklą, susijusią su šaltai valcuotų medžiagų (ir nerūdijančiojo plieno padalinio galutinės grandies produktų) gamyba. Susijęs naudotojas yra įvairią veiklą vykdanti bendrovė, kurios finansinis gyvybingumas priklauso ne tik nuo galutinės grandies karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių gamybos. Kadangi to naudotojo nerūdijančiojo plieno padalinio veiklos pridėtinė vertė buvo nedidelė, bendrovė, siekdama pelno, turėjo naudoti daug kuo pigesnių gamybos išteklių (juodųjų ritinių). Nurodydama laikinojo reglamento 377 konstatuojamąją dalį „Eurofer“ Komisijos taip pat paprašė atskleisti esminius faktus, kuriais remiantis buvo atliktas to naudotojo pelningumo padėties vertinimas.

(281) Šie tvirtinimai buvo atmesti. Komisija nustatė, kad „Eurofer“ skaičiavimai buvo klaidingi ir kad susijusio naudotojo bendrovei teko [20–30] % ([31]) visos grupės, kuriai ji priklausė, apyvartos. Remdamasi patikrinta informacija Komisija nustatė, kad šio naudotojo produktų, pagamintų iš karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių, pelnas tiriamuoju laikotarpiu sudarė [1–4] % ([32]). Jeigu visi svarbūs veiksniai (visų pirma, šaltiniai, apimtis ir kainos prieš sumokant pirkimo muitus ir galutinės grandies produktų apyvarta) liktų nepakitę, palyginti su tiriamuoju laikotarpiu, nustačius galutinius muitus pagal mažesnio muito taisyklę naudotojo veiklos rezultatai (į kuriuos įtraukiami ir nelegiruotojo plieno pagrindu gaminami produktai) beveik pasiektų nenuostolingumo ribą (ir produktų, pagamintų iš karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių, sudarytų [nuo –2 iki –5] % ([33])).

(282) Komisija neatmetė galimybės, kad susijęs naudotojas, karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių segmente įdarbinantis [500–700] ([34]) etato ekvivalentų, galės įvairinti ir pritaikyti savo tiekimo šaltinius bei naudotis savo įtaka rinkoje, todėl tikėtina, kad toks mažesnio muito poveikis bus iš dalies sumažintas. Tačiau Komisija padarė išvadą, kad atsižvelgiant į pirmiau pateiktą analizę didesni nei priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas muitai pernelyg pakenktų šiam svarbiam naudotojui.

(283) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Eurofer“ taip pat teigė, kad Komisija turėtų atskleisti tikslias produktų rūšis, įtrauktas į karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių grupės pelningumo vertinimą. „Eurofer“ teigimu, kadangi naudotojas paskelbė savo produktų katalogus, tokia informacija nėra konfidencialaus pobūdžio. Ji leistų „Eurofer“ įvertinti, ar visi produktai, į kuriuos atsižvelgta, yra svarbūs vertinimui, ar tokių produktų kainoms karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių sąnaudos padarė tiesioginį poveikį ir ar dėl siūlomų priemonių nebūtų gauta papildomų pajamų iš šių produktų. Komisija padarė išvadą, kad „Eurofer“ tvirtinimas buvo nepagrįstas, nes galėjo būti atskleisti tam tikri konfidencialūs naudotojo duomenys. Pirma, Komisija pabrėžė, kad papildomo faktų atskleidimo dokumente aiškiai matyti, kad prie produktų grupei priklausančių produktų sąnaudų buvo pridėtos tik papildomos sąnaudos, patirtos naudotojui perkant karštai valcuotus nerūdijančiojo plieno lakštus ir ritinius, kuriems siūloma taikyti muitus, remiantis laikinojo reglamento 371 konstatuojamojoje dalyje ir šio reglamento 277 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta metodika, kuri buvo pateikta papildomo faktų atskleidimo dokumente. Taigi papildomos sąnaudos (ir atitinkamai neigiamas poveikis pelningumui) negali būti pervertintos, jeigu Komisija į tą segmentą įtrauktų ne iš karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių pagamintus produktus. Antra, Komisija paaiškino, kad ginčijamas vertinimas buvo atliktas kuo visapusiškiau, t. y. į jį buvo

([31]) Tikslių skaičių negalima pateikti neatskleidžiant konfidencialios informacijos. Intervalas laikomas tiksliu atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių šiame tyrime pateiktą informaciją.

([32]) Tikslių skaičių negalima pateikti neatskleidžiant konfidencialios informacijos. Intervalas laikomas tiksliu atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių šiame tyrime pateiktą informaciją.

([33]) Tikslių skaičių negalima pateikti neatskleidžiant konfidencialios informacijos. Intervalas laikomas tiksliu atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių šiame tyrime pateiktą informaciją.

([34]) Tikslių skaičių negalima pateikti neatskleidžiant konfidencialios informacijos. Intervalas laikomas tiksliu atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių šiame tyrime pateiktą informaciją.

įtrauktas tik susijusio naudotojo visų iš karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių pagamintų galutinės grandies produktų pardavimas. Šių produktų apyvarta sudarė didžiąją susijusio naudotojo (ne grupės, kuriai jis priklauso) apyvartos dalį. Su naudotoju susijusi produkto informacija, įskaitant iš karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių pagamintus galutinės grandies produktus, yra paskelbta viešai prieinamuose šaltiniuose, įskaitant išleistus katalogus. Todėl Komisija padarė išvadą, kad „Eurofer“ gavo visą svarbią informaciją apie tai, kaip Komisija įvertino priemonių poveikį naudotojo pelningumui vertinant karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių grupę. Taigi prašymas buvo atmestas.

(284) Be to, „Eurofer“ teigė, kad faktų atskleidimo dokumente nebuvo nurodyta, koks yra bendro naudotojo pelno dydis netaikant muitų („susijusio naudotojo pelnas buvo (%)“). Tačiau ši informacija būtų labai svarbi vertinant muitų poveikį naudotojui. Kita faktinė ar teorinė informaciją apie pelną galėtų būti pateikta nurodant intervalą, kad būtų apsaugotas duomenų konfidencialumas. Neturėdamas tokios informacijos skundo pateikėjas įtarė, kad muitų poveikis karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių produktų grupei ir bendram naudotojo pelnui galėtų būti nereikšmingas.

(285) Šis tvirtinimas turėjo būti atmestas. Komisija priminė, kad prekybos apsaugos tyrimuose šalių pateiktos informacijos konfidencialumo apsaugos principas neturi būti pažeistas. Šiuo atveju atskleidus naudotojo (kuris taip pat konkuruoja su Sąjungos pramone galutinės grandies rinkose) pelno dydį, net jeigu būtų nurodytas intervalas, galėtų būti pakenkta teisėtiems naudotojo verslo interesams.

(286) Kalbant apie poveikį tiekimo grandinėms, „Eurofer“ taip pat teigė, kad nederėtų skatinti susijusio naudotojo verslo modelio, grindžiamo pirkimu iš mažų kainų (neretai teršiančių) šalių, kuriose pridėtinė vertė yra nedidelė. Šiuo atžvilgiu Komisija pabrėžė, kad pagal pagrindinį reglamentą į tiriamojo produkto importo ekologinį pėdsaką galima atsižvelgti tik iš dalies, visų pirma koreguojant Sąjungos pramonės tikslinę kainą pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį. Šiame tyrime tokie koregavimai buvo atlikti, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 333 konstatuojamojoje dalyje ir patvirtinta šio reglamento 236 konstatuojamojoje dalyje. Kalbant apie naudotojo verslo modelį, Komisija taip pat pažymėjo, kad naudotojas dideliais kiekiais perka įvairius produktus iš Sąjungos gamintojų, taip pat karštai valcuotus nerūdijančiojo plieno lakštus ir ritinius. Be to, jis atlieka svarbų vaidmenį karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių galutinės grandies rinkose, kuriose jis yra vienintelis svarbus neintegruotas Europos gamintojas.

(287) Galiausiai „Eurofer“ tvirtino, kad Komisija negali daryti išvados dėl poveikio tiekimo grandinėms remdamasi tik poveikiu vienam naudotojui; ji turėtų atlikti vertinimą dėl visų naudotojų, neatsižvelgiant į tai, ar jie importuoja nagrinėjamąjį produktą ar perka panašų produktą vidaus rinkoje. Komisija šį tvirtinimą atmetė. Vien susijusiam naudotojui tiriamuoju laikotarpiu teko [30–40] % ([35]) suvartojamo kiekio laisvojoje karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių rinkoje, o vieninteliam kitam bendradarbiaujančiam naudotojui teko mažiau nei 10 % suvartojamo kiekio. Atsižvelgdama į susijusio naudotojo svarbą ir jo išskirtinę padėtį naudotojų sektoriuje Komisija ir toliau laikėsi nuomonės, kad muitų nustatymas pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį padarytų akivaizdžiai neigiamą poveikį visoms Sąjungos bendrovių tiekimo grandinėms.

(288) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurofer“ teigė, kad Komisija neįrodė, kad išvados dėl susijusio naudotojo galėtų būti taikomos nebendradarbiaujantiems naudotojams. Tačiau, kaip minėta 287 konstatuojamojoje dalyje, susijusiam naudotojui teko [30–40] % ([36]) laisvojoje rinkoje suvartojamo karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių kiekio. Jam taip pat teko [60–70] % ([37]) iš nagrinėjamųjų šalių importuojamų karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių. Todėl analizuojant didesnių muitų poveikį tiekimo grandinei yra teisėta suteikti didelę reikšmę su šiuo naudotoju susijusioms išvadoms, net jei jis yra tik viena šalis.

([35]) Tikslių skaičių negalima pateikti neatskleidžiant konfidencialios informacijos. Intervalas laikomas tiksliu atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių šiame tyrime pateiktą informaciją.

([36]) Tikslių skaičių negalima pateikti neatskleidžiant konfidencialios informacijos. Intervalas laikomas tiksliu atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių šiame tyrime pateiktą informaciją.

([37]) Tikslių skaičių negalima pateikti neatskleidžiant konfidencialios informacijos. Intervalas laikomas tiksliu atsižvelgiant į suinteresuotųjų šalių šiame tyrime pateiktą informaciją.

6.2.3.4. Pastabos dėl preliminarios išvados dėl Sąjungos interesų patikrinimo pagal 7 straipsnio 2b dalį

(289) Laikinajame reglamente Komisija padarė išvadą, kad dempingo lygio priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų, nes jos darytų galimą neproporcingą neigiamą poveikį Sąjungos bendrovėms skirtoms tiekimo grandinėms.

(290) Po pirminio faktų atskleidimo „Eurofer“ teigė, kad Komisija neturėtų taikyti mažesnio muito taisyklės ir imtis veiksmų pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį. „Eurofer“ tvirtino, kad tikrinant Sąjungos interesus visų Sąjungos gamintojų interesai turėtų būti svarbesni nei vieno naudotojo interesai. Ji teigė, kad, dėl dviejų didelių žaliavų rinkos iškraipymų Kinijoje ir penkių Indonezijoje, dempingo skirtumų dydžio muito nustatymas buvo pateisinamas. Ji taip pat paminėjo didelius nepanaudotus pajėgumus eksportuojančiose šalyse ir pažymėjo, kad vien Indonezijoje, „Eurofer“ vertinimu, bendri nerūdijančiojo plieno pajėgumai (t. y. ne tik tiriamojo produkto) iki 2025 m. sudarytų daugiau nei 10 mln. tonų ir beveik trečdaliu viršytų Sąjungos gamybos pajėgumus. „Eurofer“ teigimu, poveikis naudotojo tiekimo grandinei, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalyje, turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į iškraipymų poveikį, nepanaudotus pajėgumus ir konkurenciją dėl žaliavų. „Eurofer“ pridūrė, kad mažesnio muito taisyklės nereikėjo taikyti ir tais atvejais, kai Sąjunga išreiškė prieštaravimą dėl Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) nustatytų iškraipymų Indonezijoje ([38]).

(291) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurofer“ pakartojo tvirtinimą, jau aptartą 270–272 konstatuojamosiose dalyse, kad Komisija netinkamai atliko Sąjungos interesų patikrinimą pirma taikydama pagrindinio reglamento 21 straipsnį, o ne 7 straipsnio 2b dalį. Šiuo klausimu „Eurofer“ taip pat nurodė 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/825, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ir Reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių, 21 konstatuojamąją dalį. „Eurofer“ teigimu, Komisija dirbtinai išplėtė Sąjungos interesų patikrinimą ir Sąjungos interesų patikrinimo pagal 21 straipsnį klausimą (su galimais dviem atsakymais) „ar priemonių nustatymas atitinka Sąjungos interesus ar ne“ pakeitė atviresniu klausimu „kokio lygio priemonės atitiktų Sąjungos interesus“, kuris nėra numatytas pagrindiniame reglamente.

(292) Tokiomis pačiomis aplinkybėmis „Eurofer“ tvirtino, kad atlikdama patikrinimą pagal 7 straipsnio 2b dalį Komisija neproporcingai atsižvelgė į tiekimo grandinės kriterijus. Savo pastabose per klausymą 2020 m. rugpjūčio 12 d. „Eurofer“ iškėlė klausimus, koks nepanaudotų pajėgumų lygis būtų pakankamas, kad būtų priimtas sprendimas netaikyti mažesnio muito taisyklės, ir kokia turėtų būti dėl iškraipymų susiklosčiusi nepalanki konkurencinė padėtis, kad būtų nuspręsta netaikyti mažesnio muito taisyklės.

(293) Be to, „Eurofer“ teigė, kad Komisija neįvertino kitos „svarbios informacijos“, darančios poveikį išvadai pagal 7 straipsnio 2b dalį (ir į ją neatsižvelgė), kaip antai:

(a) itin didelis nikelio rūdos iškraipymas, visų pirma Indonezijoje;

(b) tai, kad kai kurie Kinijos karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių gamintojai neatitiko pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje nustatytų kriterijų ne tik dėl vienos žaliavos, bet bent dėl dviejų iš jų; tai reiškia, kad buvo iškraipyta bent 34 % (faktiškai beveik dvigubai daugiau) žaliavų, naudojamų kaip gamybos ištekliai, rinkos;

(c) tai, kad, be 7 straipsnio 2a dalies reikalavimus atitinkančių žaliavų, iškraipymai padarė poveikį daugeliui kitų gamybos veiksnių, tiesiogiai ar netiesiogiai naudojamų gaminant karštai valcuotus nerūdijančiojo plieno lakštus ir ritinius ir Kinijoje, ir Indonezijoje, kaip nurodyta EBPO pramoninių žaliavų ribojimo duomenų bazėje ir skunde;

(d) tai, kad nustatyti žaliavų rinkos iškraipymai buvo ne tik ilgalaikė priemonė, bet, kiek susiję su Indonezija, po tiriamojo laikotarpio padėtis pablogėjo, nes vietoj draudimo eksportuoti rūdą, kurioje nikelio kiekis viršija 1,7 %, buvo nustatytas visiškas nikelio rūdos eksporto draudimas;

(e) tai, kad Indonezijos vyriausybė, atrodo, destabilizavo LME nikelio rinką, kurioje indeksuojami Sąjungos gamintojų gamybos ištekliai, taip dar labiau padidindama Indonezijos ir Kinijos nikelio rinkos iškraipymų teikiamą naudą.

([38]) PPO. „Indonesia – Measures relating to raw materials“, DS592, Europos Sąjungos prašymas surengti konsultacijas, 2019 m. lapkričio 22 d.

(294) Be to, „Eurofer“ tvirtino, kad Komisija padarė akivaizdžių klaidų vertindama dempingo skirtumo lygiu nustatytinų muitų neproporcingumą. Kalbant apie Indonezijai taikytinus muitus, „Eurofer“ teigė, kad 17,7 % dempingo skirtumo dydžio muitai, nustatyti vietoj 17,3 % žalos skirtumo dydžio muitų, beveik neturėtų jokio papildomo finansinio poveikio pagrindiniam naudotojui ir negalėjo būti nustatyta, kad jie darytų tam naudotojui neproporcingą poveikį. Taigi sąžininga konkurencija būtų atkurta nedarant neigiamo poveikio naudotojui. Dėl Kinijai taikytinų muitų „Eurofer“ tvirtino, kad importas iš Kinijos yra susijęs su įvairiais, bet reikšmingais skirtumais tarp žalos ir dempingo skirtumų (nuo 87,5 % „Tisco“ atveju iki 4 % „Fujian Fuxin Special Steel“ atveju). Šis skirtumas ir dideli dempingo skirtumai rodo, kad Kinijos gamintojai gali labai pakenkti Sąjungos pramonei.

(295) Šiuos tvirtinimus teko atmesti. Komisija pripažino ir patvirtino, kad Kinijoje ir Indonezijoje yra didelių nepanaudotų pajėgumų ir kad Sąjungos pramonės konkurencinė padėtis, palyginti su Kinijos ir Indonezijos eksportuojančiais gamintojais, yra nepalanki, kalbant apie galimybę gauti žaliavų. Todėl du iš trijų kriterijų, konkrečiai nurodytų pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalyje, kuriuos reikėtų taikyti vertinant, ar reikia nustatyti muitą pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje, iš tikrųjų rodo, kad reikia taikyti 7 straipsnio 2a dalį.

(296) Tai, kad tik vienas iš trijų elementų, aiškiai išvardytų pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalyje, rodo, kad nereikia nustatyti muito pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį, ir tai, kad skundo pateikėjas taip pat nustatė kitus į sąrašą neįtrauktus elementus, dėl kurių taip pat reikėtų taikyti 7 straipsnio 2a dalį, nereiškia, kad trečiajam kriterijui, t. y. poveikiui tiekimo grandinėms, suteikiama neproporcinga svarba. Jeigu būtų taikoma 7 straipsnio 2a dalis, išnagrinėjus trečiąjį kriterijų – poveikį tiekimo grandinėms – paaiškėjo, kad naudotojų sektoriui būtų daromas neproporcingas poveikis, kaip nurodyta laikinojo reglamento 370–377 konstatuojamosiose dalyse ir patvirtinta šio reglamento 270–287 konstatuojamosiose dalyse. Iš tikrųjų, jeigu muitai būtų pagrįsti dempingo skirtumais, bendras naudotojo veiklos rezultatas ir ypač karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių grupės veiklos rezultatas gali pablogėti labiau nei 281 konstatuojamojoje dalyje nurodyti lygiai. Todėl tokiomis aplinkybėmis, kai yra vienas naudotojas, kuris Sąjungoje yra svarbus darbdavys ir kuriam tenka didžioji importo ir labai didelė suvartojamo kiekio dalis bei kuriam bus akivaizdžiai padarytas didelis poveikis, jeigu būtų nustatyti muitai pagal 7 straipsnio 2a dalį, atsižvelgiant į išvadų, nustatytų nagrinėjant poveikį Sąjungos bendrovių tiekimo grandinėms, svarbą, darytina išvada, kad 7 straipsnio 2a dalies taikymas neatitinka Sąjungos interesų. Tai, kad kiti elementai, kaip antai du kiti elementai, aiškiai nurodyti 7 straipsnio 2b dalyje ir išnagrinėti Komisijos, taip pat „Eurofer“ nurodyti elementai, minėti 291 konstatuojamojoje dalyje, rodo, kad 7 straipsnio 2 dalies taikyti nereikėtų, tos išvados nepakeičia.

(297) Kalbant apie dempingo ir žalos skirtumų skirtumus, negalima daryti išvados, kad, kadangi skirtumas vienos iš dviejų nagrinėjamųjų šalių, t. y. Indonezijos, atveju sudaro tik 0,4 procentinio punkto, dempingo skirtumo dydžio muitų nustatymas būtų proporcingas. Kaip ir Kinijos atveju, Komisija turėjo visapusiškai įvertinti dempingo skirtumo dydžio muito poveikį pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalyje nustatytus kriterijus. Be to, kadangi susijusio naudotojo pelno dydis jau yra palyginti nedidelis ir yra nustatytas žalos skirtumo lygio muitas, nustačius 0,4 procentinio punkto didesnį muitą padėtis taptų dar blogesnė.

(298) Komisija pritarė „Eurofer“, kad yra ir kitos „svarbios informacijos“, kaip nurodyta 287 konstatuojamojoje dalyje. Tačiau dėl tos informacijos pirmiau išdėstytos analizės rezultatas nesikeičia. Iš tikrųjų, tokia „svarbi informacija“ yra susijusi su žaliavų rinkos iškraipymais pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį, jų mastu ir poveikiu ir Komisija patvirtino, kad esama tokių iškraipymų. Atsižvelgdama į teigiamus rezultatus Komisija atliko Sąjungos interesų analizę pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį. Nė vienas iš faktų, kuriuos „Eurofer“ paminėjo kaip „svarbią informaciją“, nedaro poveikio Komisijos analizei dėl 7 straipsnio 2a dalies taikymo poveikio Sąjungos bendrovių tiekimo grandinėms, todėl Komisijos išvada, kad 7 straipsnio 2a dalies taikymas neatitinka Sąjungos interesų, nesikeičia.

(299) Dėl šių priežasčių Komisija padarė išvadą, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį atliktas vertinimas buvo proporcingas ir tinkamas.

6.2.3.5. Išvada

(300) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija iš tiesų išsamiai įvertino visus elementus ir negalėjo padaryti aiškios išvados, kad muitų sumos nustatymas pagal 7 straipsnio 2a dalį atitiktų Sąjungos interesus, todėl ji patvirtino, kad priemones reikėtų nustatyti pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį. Komisija taip pat paaiškino, kad ši išvada yra pagrįsta vien įrodymais ir faktais, surinktais atliekant šį tyrimą, nedarant poveikio atitinkamoms konsultacijoms PPO.

(301) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir negavusi jokių kitų pastabų Komisija patvirtino, kad dempingo lygio priemonių nustatymas neatitinka Sąjungos interesų, nes jos darytų galimą neproporcingą neigiamą poveikį Sąjungos bendrovėms skirtoms tiekimo grandinėms, kaip nurodyta laikinojo reglamento 360 konstatuojamojoje dalyje.

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

7.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(302) Kadangi jokių pastabų dėl Sąjungos pramonės interesų negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 362–364 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

7.2. **Nesusijusių importuotojų interesai**

(303) Kadangi jokių pastabų dėl nesusijusių importuotojų interesų negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 365–367 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

7.3. **Naudotojų interesai**

(304) „Marcegaglia“ tvirtino, kad antidempingo priemonių nustatymas juodiesiems ritiniams neatitinka nepriklausomų naudotojų interesų, nes importas jau yra apribotas taikomomis apsaugos priemonėmis. Nustačius antidempingo muitus tikėtina, kad Sąjungos gamintojų kainos dar labiau didės. Jeigu Komisija atsižvelgtų į „Marcegaglia“ prašymą netaikyti priemonių juodiesiems ritiniams, Sąjungos gamintojai būtų priversti konkuruoti juodųjų ritinių rinkos segmente su produktais, importuojamais žalingomis dempingo kainomis. Kaip nustatyta šio reglamento 2 skirsnyje, juodieji ritiniai priskiriami nagrinėjamajam produktui ir nesąžiningos konkurencijos, susijusios su šios rūšies produktais, klausimų negalima nespręsti. Be to, juodųjų ritinių galima gauti iš daugelio šaltinių. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(305) Kadangi jokių kitų pastabų dėl naudotojų interesų negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 368–377 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados. Pastabos, susijusios su naudotojų interesais dėl poveikio Sąjungos bendrovių tiekimo grandinėms, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalyje, nagrinėjamos šio reglamento 6 skirsnyje.

7.4. **Kitos pastabos**

(306) Kinijos eksportuojantis gamintojas STSS teigė, kad antidempingo muitų nustatymas neatitinka Sąjungos interesų, nes Sąjungos rinkoje jau dominuoja Sąjungos gamintojai. Kyla pavojus, kad Sąjungos rinkoje nebeliks konkurencijos ir susidarys pernelyg didelė Sąjungos gamintojų koncentracija.

(307) Komisija primena, kad antidempingo priemonių tikslas yra būtent atkurti sąžiningą prekybą ir atitinkamai konkurenciją Sąjungos rinkoje. Todėl tvirtinimas atmetamas.

7.5. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(308) Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir kadangi jokių kitų pastabų negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 378 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados.

8. GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS

8.1. Galiojančios apsaugos priemonės

(309) Po pirminio faktų atskleidimo kelios šalys tvirtino, kad nustačius antidempingo muitus Sąjungos pramonė būtų pernelyg apsaugota, nes Sąjungos karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių sektorius jau yra apsaugotas nuo importo apsaugos priemonėmis. Taivano eksportuojantis gamintojas „Walsin“ paprašė iš dalies pakeisti Įgyvendinimo reglamentą 2019/1382 ([39]), kuriuo buvo iš dalies pakeisti tam tikri reglamentai, kuriais plieno gaminiams, kuriems taikomos apsaugos priemonės, nustatomos antidempingo ar antisubsidinės priemonės, kad būtų išvengta dvigubo kompensavimo dėl apsaugos priemonių ir antidempingo muitų, nustatytų Taivano kilmės karštai valcuotiems nerūdijančiojo plieno produktams, bendro poveikio. Jis taip pat paprašė sujungti Įgyvendinimo reglamente 2019/1382 nurodytas Taivano ir Kinijos 8 kategorijos tarifines kvotas.

(310) Pirma, Komisija nori paaiškinti, kad šiuo atveju dvigubo kompensavimo nėra. Tiriamajam produktui iš tikrųjų taikomos plieno apsaugos priemonės (8 kategorijos produktams skirtos priemonės) nustatant konkrečias kvotas KLR, Korėjos Respublikai, Taivanui ir JAV bei bendrą kvotą visoms kitoms šalims. Šios priemonės galioja iki 2021 m. birželio 30 d. 2019 m. rugsėjo 3 d. Komisija paskelbė Įgyvendinimo reglamentą 2019/1382, kuriame išvardijo visas antidempingo ir antisubsidines priemones produktams, kuriems taip pat taikomos apsaugos priemonės, ir nurodė, kad kiekvienu iš tokių atvejų antidempingo ir (arba) antisubsidijų muitas taikomas neviršijant kvotos, o ją išnaudojus, taikomas, viena vertus, didesnis iš antisubsidijų ir (arba) antidempingo muitų ir, kita vertus, 25 % apsaugos muitas pagal kvotą. Šis principas taip pat taikomas galiojančioms antidempingo priemonėms, todėl dvigubo kompensavimo nėra.

(311) Kalbant apie prašymą sujungti Taivano ir Kinijos tarifines kvotas, skirtas 8 kategorijos produktams pagal Įgyvendinimo reglamentą 2019/1382, tokį prašymą galima teikti tik atliekant apsaugos priemonių tyrimą, todėl prašymas atmetamas.

8.2. Galutinės priemonės

(312) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos. Dėl šio reglamento 6 skirsnyje ir ypač 6.2.3.4 poskirsnyje nurodytų priežasčių antidempingo muitai turėtų būti nustatomi pagal mažesnio muito taisyklę.

(313) Remiantis tuo, kas išdėstyta, nustatomos šios muitų normos:

Kilmės šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Žalos pašalinimo lygis (%)	Antidempingo muitas (%)
Indonezija	„PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry“	17,7	17,3	17,3
	„PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel“	17,7	17,3	17,3
	Visos kitos bendrovės	17,7	17,3	17,3
Kinija	„Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd“	106,5	19,0	19,0
	„Taiyuan Taigang Daming Metal Products“	106,5	19,0	19,0
	„Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd“	106,5	19,0	19,0
	„Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.“	106,5	19,0	19,0

([39]) 2019 m. rugsėjo 2 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/1382, kuriuo iš dalies keičiami tam tikri reglamentai, kuriais tam tikriems plieno produktams, kuriems taikomos apsaugos priemonės, nustatomos antidempingo arba antisubsidinės priemonės (OL L 227, 2019 9 3, p. 1).

	„Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd“	57,1	14,6	14,6
	„Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.“	71,7	9,2	9,2
	„Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd“	87,3	17,5	17,5
	„Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.“	87,3	17,5	17,5
Visos kitos bendrovės	106,5	19,0	19,0	
Taivanas	„Yieh United Steel Co.“	4,1	24,2	4,1
	„Tang Eng Iron Works Co. Ltd.“	4,1	24,2	4,1
	„Walsin Lihwa Co.“	7,5	18,4	7,5
	Visos kitos bendrovės	7,5	24,2	7,5

(314) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muito normos buvo nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl jos atitinka šių bendrovių padėtį, nustatytą atliekant šį tyrimą. Taigi šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamųjų šalių kilmės tiriamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Bet kurios kitos šio reglamento rezoliucinėje dalyje konkrečiai nepaminėtos bendrovės, įskaitant įmones, susijusias su konkrečiai paminėtomis, pagamintam importuojamam nagrinėjamajam produktui šios normos negali būti taikomos, todėl tokiems produktams turėtų būti taikoma „visoms kitoms bendrovėms“ nustatyta muito norma.

(315) Pasikeitus pavadinimui bendrovė gali prašyti taikyti šią individualią antidempingo muito normą. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([40]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, įrodanti, kad pakeitimas neturi poveikio bendrovės teisei pasinaudoti jai taikoma muito norma.

(316) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl muitų normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas tinkamas individualių antidempingo muitų taikymas. Bendrovės, kurioms nustatyti individualūs antidempingo muitai, valstybių narių muitinėms privalo pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Sąskaita faktūra privalo atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje išdėstytus reikalavimus. Be tokios sąskaitos faktūros importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visoms kitoms bendrovėms galiojantis antidempingo muitas.

(317) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias antidempingo muito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gautų šias sąskaitas faktūras, atitinkančias visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek privalėtų atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, galėtų reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(318) Jeigu, visų pirma nustačius susijusias priemones, labai padidėtų vienos iš bendrovių, kurioms taikomos mažesnės individualios muito normos, eksporto apimtis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis galima inicijuoti priemonių vengimo tyrimą, jei tenkinamos inicijavimo sąlygos. Per šį tyrimą galima, *inter alia*, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

(319) Siekiant užtikrinti, kad antidempingo muitai būtų tinkamai taikomi, visoms kitoms bendrovėms nustatytas antidempingo muitas turėtų būti taikomas ne tik per šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir tiems gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

([40]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgija.

8.3. **Galutinis laikinųjų muitų surinkimas**

(320) Atsižvelgiant į nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei padarytą žalą, garantijomis užtikrintos laikinųjų antidempingo muitų, nustatytų laikinuoju reglamentu, sumos turėtų būti galutinai surenkamos, neviršijant šiuo reglamentu nustatytų lygių.

8.4. **Taikymas atgaline data**

(321) Kaip minėta 1.2 skirsnyje, gavusi skundo pateikėjo prašymą Komisija nustatė, kad tam tikri importuojami karštai valcuoti nerūdijančiojo plieno lakštai ir ritiniai turi būti registruojami pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį.

(322) Tyrimo galutiniame etape buvo vertinami registruojant importą surinkti duomenys. Komisija analizavo, ar tenkinami pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalies kriterijai, kad būtų galima galutinius muitus rinkti atgaline data.

(323) Iš Komisijos analizės matyti, kad, be importo lygio, dėl kurio tiriamuoju laikotarpiu buvo padaryta žala, importas toliau reikšmingai nedidėjo, kaip numatyta pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4d dalyje. Atlikdama šią analizę Komisija palygino mėnesinę vidutinę nagrinėjamojo produkto importo apimtį tiriamuoju laikotarpiu su mėnesine vidutine importo apimtimi per laikotarpį nuo mėnesio, einančio po šio tyrimo inicijavimo, iki paskutinio viso mėnesio prieš laikinųjų priemonių nustatymą. Be to, lyginant mėnesinę vidutinę nagrinėjamojo produkto importo apimtį tiriamuoju laikotarpiu su mėnesine vidutine importo apimtimi per laikotarpį nuo mėnesio, einančio po šio tyrimo inicijavimo, iki mėnesio, kurį buvo nustatytos laikinosios priemonės, imtinai, tolesnio reikšmingo padidėjimo nenustatyta:

Karštai valcuotų nerūdijančiojo plieno lakštų ir ritinių importas	TL		2019 m. rugsėjo mėn.–2020 m. kovo mėn.		2019 m. rugsėjo mėn.–2020 m. balandžio mėn.	
	tonomis	tonų per mėnesį	tonomis	tonų per mėnesį	tonomis	tonų per mėnesį
KLR	222 802	18 567	163 424	23 346	170 743	21 343
Indonezija	111 512	9 293	12 252	1 750	12 300	1 538
Taivanas	36 910	3 076	16 335	2 334	16 870	2 109
Iš viso	**371 224**	**30 935**	**192 011**	**27 430**	**199 913**	**24 989**

Šaltinis: Eurostatas.

(324) Todėl sąlyga pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4d dalį nėra įvykdyta.

(325) Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad galutinių muitų surinkimas atgaline data už laikotarpį, per kurį buvo nustatytas importas, šiuo atveju nepateisinamas.

9. ĮSIPAREIGOJIMO PASIŪLYMAS

(326) Po galutinio faktų atskleidimo du Kinijos eksportuojantys gamintojai pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnį pateikė įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymą.

(327) Komisija įvertino šiuos pasiūlymus ir padarė išvadą, kad priimti tokius įsipareigojimus pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnį būtų neįmanoma. Taip buvo nuspręsta pirmiausia dėl to, kad į pasiūlymus įtraukiama labai daug neatskiriamų rūšių produktų, kurių kainos labai skiriasi, siūlomo indeksavimo sistemos, kuria siekiama atsižvelgti į kainų svyravimą, apribojimų ir, vienos iš bendrovių atveju, sudėtingos bendrovių grupės struktūros.

(328) Dėl didelio produktų rūšių, dėl kurių buvo pasiūlytas įsipareigojimas, skaičiaus kyla didelė kryžminės kompensacijos rizika, kai brangesnių rūšių produktai gali būti parduodami mažesne kaina nei siūloma minimali importo kaina (MIK) ir deklaruojami kaip pigesnių rūšių produktai, kuriems įsipareigojimas taip pat taikomas.

(329) Taip pat kyla didelė su stebėsena ir kryžmine kompensacija susijusi rizika dėl grupės „Taiyuan Iron and Steel Group Co., Ltd.“ (toliau – TISCO), kuriai priklauso STSS, struktūros. TISCO – tai didelė geležies ir plieno grupė, vykdanti veiklą geležies rūdos gavybos, plieno gamybos ir perdirbimo bei prekių platinimo ir prekybos srityse. Dėl produktų pobūdžio negalima atmesti galimybės, kad grupė parduoda arba parduos skirtingus produktus, įskaitant nagrinėjamąjį produktą, tiems patiems klientams. Komisija negali stebėti tokių sandorių, kad užtikrintų, kad nagrinėjamojo produkto atveju būtų laikomasi MIK ir įsipareigojimas būtų veiksmingai įgyvendinamas.

(330) Be to, savo įsipareigojimo pasiūlyme abi bendrovės pasiūlė kas ketvirtį atlikti indeksavimą atsižvelgiant į kotiruojamas gatavo produkto, o ne žaliavos kainas. Siūlomas indeksavimas laikomas netinkamu ir, atsižvelgiant į kelių skirtingų rūšių produktus, jo stebėsena taip pat būtų sudėtinga, o gal ir nepraktiška.

(331) Komisija išsiuntė abiem pareiškėjams raštą, kuriame išdėstė atitinkamo įsipareigojimo pasiūlymo atmetimo motyvus, ir suteikė galimybę pareiškėjams teikti pastabas.

(332) Komisija gavo atsakymą iš STSS, kuriame bendrovė apžvelgė tam tikrus įsipareigojimo pasiūlymo elementus, įskaitant siūlomos MIK lygį. Tačiau peržiūrėtas įsipareigojimo pasiūlymas buvo pateiktas praėjus pagrindinio reglamento 8 straipsnyje nustatytam terminui. Nors bendrovė turėjo galimybę pateikti įsipareigojimą nuo laikinųjų priemonių nustatymo, ji tai padarė paskutinę teisės aktuose nustatyto termino dieną, t. y. likus penkioms dienoms iki termino, iki kurio galima teikti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo. Kaip minėta pirmiau, STSS pateikė peržiūrėtą įsipareigojimo pasiūlymo redakciją pasibaigus nustatytam terminui, todėl į jį nebuvo atsižvelgta.

(333) Be to, nepaisant bendrovės pastangų supaprastinti pirminį įsipareigojimo pasiūlymą, kalbant apie MIK skaičių ir tam tikrus įsipareigojimus, pasiūlytus dėl pardavimo kanalų ir TISCO grupės bendrovių Sąjungoje parduodamų kitų produktų, jeigu įsipareigojimas būtų priimtas, dėl labai sudėtingos bendrovių grupės struktūros ir MIK lygio kryžminės kompensacijos tikimybė padidėtų. Taigi Komisija toliau laikėsi savo išvadų, kad veiksminga įsipareigojimo stebėsena būtų neįmanoma.

(334) Todėl dėl 327–333 konstatuojamosiose dalyse išdėstytų priežasčių abu įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymai buvo atmesti.

10. **BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

(335) Atsižvelgiant į Reglamento 2018/1046 ([41]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, mokėtinų delspinigių norma yra Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikoma norma, paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusi kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(336) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Kinijos Liaudies Respublikos, Taivano ir Indonezijos kilmės importuojamiems plokštiems valcavimo produktams iš nerūdijančiojo plieno, suvyniotiems arba nesuvyniotiems į ritinius (įskaitant supjaustytus tam tikro ilgio atkarpomis ir siaurų juostų produktus), po karštojo valcavimo toliau neapdorotiems, išskyrus produktus, nesuvyniotus į ritinius, kurių plotis ne mažesnis kaip 600 mm, o storis didesnis kaip 10 mm ir kurių SS kodai šiuo metu yra 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 ir 7220 12, nustatomas galutinis antidempingo muitas.

([41]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

2. Galutinio antidempingo muito norma, taikoma 1 dalyje aprašytų produktų, kuriuos pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokia:

Šalis	Bendrovė	Muito norma (%)	Papildomas TARIC kodas
Indonezija	„PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry“	17,3	C541
	„PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel“	17,3	C547
	Visos kitos bendrovės	17,3	C999
Kinijos Liaudies Respublika	„Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd“	19,0	C163
	„Taiyuan Taigang Daming Metal Products“	19,0	C542
	„Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd“	19,0	C543
	„Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.“	19,0	C025
	„Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.“	14,6	C544
	„Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.“	9,2	C558
	„Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd“	17,5	C545
	„Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.“	17,5	C546
	Visos kitos bendrovės	19,0	C999
Taivanas	„Yieh United Steel Co.“	4,1	C032
	„Tang Eng Iron Works Co. Ltd.“	4,1	C031
	„Walsin Lihwa Co.“	7,5	C548
	Visos kitos bendrovės	7,5	C999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: *„Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekį) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamasis produktas), parduodamo eksportui į Europos Sąjungą, [nagrinėjamoji šalis] pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“* Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Galutinai surenkamos laikinuoju antidempingo muitu pagal Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2020/508 užtikrintos sumos. Sumos, viršijančios galutines antidempingo muito normas, nerenkamos.

3 straipsnis

Registruotam importui galutinis antidempingo muitas atgaline tvarka netaikomas. Duomenys, surinkti pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2020/104 1 straipsnį, nebesaugomi.

4 straipsnis

1 straipsnio 2 dalį galima iš dalies pakeisti įtraukiant naujus Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojančius gamintojus ir nustatant jiems tinkamą vidutinę svertinę antidempingo muito normą, taikytiną neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms. Naujas eksportuojantis gamintojas pateikia įrodymų, kad:

a) neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės prekių tiriamuoju laikotarpiu (2018 m. liepos 1 d. – 2019 m. birželio 30 d.);

b) nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės, ir

c) pasibaigus tiriamajam laikotarpiui jis faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba yra prisiėmęs neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį produkto kiekį.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2020 m. spalio 6 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN